

25th March 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இயந்திரங்கள். (Earth moving equipment) போதிய அளவில் இல்லாத காரணத்தால் ஏரிகளில் தூரெடுத்துப் பண்படுத்தும் வேலைத்திட்டம் (Desilting-cum-Reclamation Scheme) வேகமாக நிறைவேற முடியாமல் இருந்ததை கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள். புதிய மண்வாரி இயந்திரங்கள் சில இப்போது நமக்கு கிடைத்துள்ளன. இவற்றை வாங்குவதற்காக இத் துணை மதிப்பீடுகளில் 20 லட்சத்து 39 ஆயிரம் ரூபாய் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

“கடன்கள், முன்பணங்கள்” என்ற தலைப்பின் கீழ், பொற்கொல்லர்களுக்கு உதவியளிப்பதற்காக இந்திய அரசாங்கம் அதிகப்படியாக நிதி அளித்துள்ளதை யொட்டி, 73 லட்சத்து 77 ஆயிரம் ரூபாய் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கத்துக்கு வகை செய்துள்ளோம்.

வேளாண்மை உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்வதற்காக தற்போது மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் தீவிர நடவடிக்கைகளின் ஒரு முக்கியமான அம்சமாக கிராமப்புறங்களுக்கு மின்சார வசதியளித்து, பெருமளவில் இறைவை இயந்திரங்களுக்கு மின்சக்தி தரும் வேலை தீவிரப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்திய அரசாங்கம் இதற்காக நடப்பு ஆண்டில் 30 லட்சம் ரூபாய் கூடுதல் கடன் வசதித் தர முன்வந்துள்ளது. இதனையொட்டி மின்சார போர்டுக்கு 30 லட்சம் ரூபாய் கூடுதல் கடன் வழங்க இத் துணை மதிப்பீடுகளில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

மற்ற தலைப்புகளின் கீழ் கோரப்பட்டுள்ள கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளைவிட வழக்கமாக ஏற்படுகின்ற உயர்வுக்காகவே தேவைப்படுகிறது. இவற்றைப்பற்றிக் குறிப்பாக எதுவும் சொல்வதற்கில்லை என்று கூறி இவ் விறுதித் துணை மதிப்பீடுகளை இச் சபை ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1965-66—cont.

(1) DEMAND No. X—ADMINISTRATION OF JUSTICE.

(2) DEMAND No. XXI—CINCHONA.

(3) DEMAND No. XXII—KHADI.

(4) DEMAND No. XXXV—FOREST DEPARTMENT.

(5) DEMAND No. XLV—CAPITAL OUTLAY ON FORESTS.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,60,74,900 under ‘Demand No. X—Administration of Justice’.”

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, I move the following cut motion to discuss the procedure followed in the appointment of the present Advocate-General and the present Public Prosecutor :—

“That the allotment of Rs. 1,60,74,900 under ‘Demand No. X—Administration of Justice’ be reduced by Rs. 100.”

[25th March 1965]

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 27,39,700 under ‘Demand No. XXI—Cinchona’.”

திரு. து. ப. அழகமுத்து: தலைவர் அவர்களே, நான் எனது வேட்டுப் பிரேரேபணையை பிரேரேபிக்கிறேன்.—

“That the allotment of Rs. 27,39,700 under ‘Demand No. XXI—Cinchona, be reduced by Rs. 100.’”

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 13,50,000 under ‘Demand No. XXII—Khadi’.”

திரு. ம. கமலநாதன்: தலைவர் அவர்களே, என் பெயரிலுள்ள வேட்டுப் பிரேரேபணையை பிரேரேபிக்கிறேன்.—

“That the allotment of Rs. 13,50,000 under ‘Demand No. XXII—Khadi’ be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,24,16,600 under ‘Demand No. XXXV—Forest Department’.”

புலவர் கா. கோவிந்தன்: தலைவர் அவர்களே, காடு வளர்ப்பு என்ற பெயரால், கால்நடைகளுக்கு வேண்டிய மேய்க்கால் புறம் போக்குகளை அழிக்கும் செயலைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்பதற்காக என் பெயரிலுள்ள வேட்டுப் பிரேரேபணையை நான் முன்மொழிகிறேன்:—

“That the allotment of Rs. 1,24,16,600 under ‘Demand No. XXXV—Forest Department’ be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 86,59,200 under ‘Demand No. XLV—Capital Outlay on Forests’.”

MR. SPEAKER: The Demands and the Cut Motions are before the House for discussion.

திரு. செ. மாதவன்: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நீதி நம்முடைய நாட்டில் வழங்கப்படுகிற முறையைப் பற்றியும், நீதி மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலையைப் பற்றியும் நான் என் கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். நீதிமன்றங்களை அமைத்திருக்கிற முறை பழைய முறையே இன்றைக்கும்

25th March 1965] [திரு. செ. மாதவன்]

பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. உயர்நீதி மன்றத்தைப் பொறுத்த அளவிற்கு நமக்கு, நம் அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா இல்லையா என்ற பிரச்சனையைவிட நம் அரசாங்கம் உயர்நீதி மன்றத்திற்கான செலவுகளை ஏற்றுக்கொள்கிறது என்ற கருத்தை நான் நினைவுபடுத்த ஆசைப்படுகிறேன். இந்திய தலைமை நீதிமன்றத்தைப் பொறுத்தளவிற்கு அது டெல்லியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அதிகாரம் நமக்கு இல்லாவிட்டாலும் நம் நாட்டு மக்களுக்கு நீதி கொஞ்சம் செலவு குறைந்த அளவில் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் சுப்ரீம் கோர்ட்டைக் கூட ஒருமுறை தென் மாநிலங்களில் ஒரு இடத்திலாவது அல்லது சென்னையிலாவது பேரங்குன் செய்ய, அதன் நடவடிக்கைகளை நடத்த வேண்டுமென்ற கருத்தை நம் அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு வற்புறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே மாதிரிதான் நம்முடைய உயர்நீதி மன்றத்தைப் பொறுத்தளவுக்கு இன்றைக்கு ரிட் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் அதிகமாக இருந்து வருகிறது. சாதாரணமாக சிவில் கோர்ட்டுக்கு இருந்த ஜூரிஸ்டிக்ஷன்-னுக்காகப் பல சட்டங்களை நாம் எடுத்துவிட்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட சட்டங்களில் உயர்நீதி மன்றத்தின் மூலமாக வழக்குகளைத் தொடருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே இந்த உயர்நீதி மன்றத்திலுள்ள ஒரு பெஞ்சை அல்லது ஃபுல் பெஞ்சை தென் மாவட்டங்களில் குறிப்பாக மதுரையில் தொடர்ந்து பணியாற்ற வேண்டும். அப்படித் தொடர்ந்து பணியாற்றாவிட்டாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்காவது பணியாற்றக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை வரவேண்டும். ஒரு பெஞ்சை ஏற்படுத்துவதின் மூலம் அட்மிஷன் செய்வதற்கு மதுரையில் இதைப் பயன்படுத்தவேண்டும். அட்மிஷன் செய்கின்ற வேலையை மதுரையில் முடித்து விட்டு வாதம் செய்வதற்கும், அப்பல்ட் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் என்ற முறையில் சென்னைக்கு வரக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உயர்நீதிமன்றங்களுக்கு நிதிபதிகளை செலக்ஷன் செய்யக்கூடிய முறைகளைப்பற்றி நமது அரசியல் சட்டத்தில் கோடிட்டு காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 10 வருடம் அட்வகேட்டாகப் பிராக்டிஸ் செய்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எங்கே பிராக்டிஸ் செய்திருக்க வேண்டும் என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லப்படவில்லை, ஆனால் மற்ற நாடுகளில் எல்லாம் எந்த முறையில் இதற்கான செலக்ஷன் நடைபெறுகிறது என்பதை நாம் ஆலோசிக்க வேண்டும். நம் நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் சென்னையில் உயர் நீதிமன்றத்தில் இருக்கின்றவர்களுக்கு மட்டும் தான் இந்த வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. மாவட்ட ரீதியாக, பராக்டிஸ் செய்கிறவர்களுக்கு திறமையில்லை என்றே, அல்லது அவர்கள் எல்லாம் திறமையுள்ளவர்கள் என்றே இந்த அரசாங்கம் நிச்சயமாகக் கருதாது என்று நான் நம்புகிறேன். அங்கே பத்து வருடம் 20 வருடம் வழக்குமன்றங்களில் நல்லமுறையில் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு இங்கே வருவதற்கான வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. இதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். ஆகவே இதை மாற்றி அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் உயர்நீதி மன்றத்தோடு கலந்து ஆலோசித்து,

[திரு. செ. மாதவன்] [25th March 1965]

நல்லதொரு முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறு சிறு ஊர்களில் பணியாற்றும்பவர்களை விட்டுவிட்டாலும் கூட, ஜில்லா தலைநகரங்களில்—மாவட்ட நீதி மன்றங்களில் வேலை பார்க்கின்ற வழக்கறிஞர்களுக்கு இந்த வாய்ப்பைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு இந்தச் செலக்ஷன் செய்யும்போது இதற்காக வயதை நிர்ணயித்துவிட்டிருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தில் இதற்காக இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் திருத்தப்பட்ட சட்டப்படி உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகளுக்கு 62 வயது என்று உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மாநில சர்க்கார் தங்களுடைய அதிகாரத்தைக் கொண்டு, இவர்களுடைய வயதை 55 என்றே இப்போதும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் 7 ஆண்டுகள் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இப்போது இருக்கின்ற முறையில் 62 வயது என்றிருந்தால் மாவட்டங்களில் இருந்து பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு உயர் நீதிமன்றத்தில் நீதிபதிகளாக வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. 55 வயது என்று நிர்ணயித்து விட்டால் அவர்களுடைய வாய்ப்பு போய்விடுகிறது. அதே நேரத்தில் 62 வயது என்று நிர்ணயிக்கும்போது கூடுதல் 7 ஆண்டுகள் நீதிபதிகளாகப் பணியாற்றுவதற்கு வாய்ப்பும் ஏற்படுகிறது. அதேபோன்று ஜில்லா நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகளாக அங்கே மாவட்டத்தில் பணியாற்றுகின்ற வழக்கறிஞர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அவ்விதத்தைப் பார்க்கும்போது 55 வயது என்றிருப்பதால் அவர்களுக்கு மேலால் எந்தவிதமான பிரமோஷனும் கிடைக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அரசியல் சட்டத்தை திருத்தியிருக்கின்ற காரணத்தால் நம்முடைய அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சனையை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போதுவாகச் சொல்லப்படுகின்ற குற்றச்சாட்டு, வழக்கு மன்றங்களில் அதிகமான வழக்குகள் பென்டிங்காக இருக்கிறது என்பது. டில்லியோசல் செய்யப்படாமல் அனேக வழக்குகள் இருக்கின்றன என்பது. இதற்கு உயர்நீதிமன்றத்தில் இருக்கின்ற நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கையை அவ்வப்போது பரிசீலிக்க வேண்டும். முன்னால் ஒரு நிலைமை இருந்தது. அடிஷனல் ஜட்ஜ் போட்டுக்கொள்ளலாம் என்று ஒரு பிரொவிஷன் இருந்தது. ஆனால் இப்போது அதற்கான வாய்ப்பு இல்லை என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் அவ்வப்போது வழக்குகள் எத்தனை பென்டிங்காக இருக்கின்றன என்பதையும், இதை டில்லியோசல் செய்வதற்கு அதிகப்படியான நீதிபதிகளைப் போட வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதையும் அடிக்கடி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் காலதாமதம் செய்வதைத் தவிர்க்க முடியும். உதாரணமாகச் சொல்லுகிறேன், மாவட்ட நீதியாக வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் எப்படி எப்படி ஜூரிஸ்டிக்ஷன் என்று பிரித்து வைத்திருந்தானோ, அதே நிலைமைதான் இப்போதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சில நீதி மன்றங்களில் வழக்குகள் அதிகமாகவும் சில நீதிமன்றங்களில் வழக்குகள் குறைவாகவும் இருக்கின்றன. இதையும் பரிசீலனை செய்து ஜூரிஸ்டிக்ஷனை மாற்றுவதின் மூலமாகக் காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க முடியுமா என்பதை அரசினர் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். கால

25th March 1965] [திரு. செ. மாதவன்]

தாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று மாவட்ட நிதிபதிகளுக்கு சர்க்குலர் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. என்ன காரணத்தைக் காட்டியாவது காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று பணியாற்ற வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுவதால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. இதனால் என்ன விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதை நாங்கள் பார்க்கிறோம். சிக்கிரமாக டிஸ்போசல் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக, அதிலும் மாதக் கடைசியில்—31-ம் தேதி வாக்கில்—ஏதாவது காரணத்தைச் சொல்லி, “டிஸ்மிஸ்ஸல் போர் டிஃபால்ட்” என்று சொல்லி தள்ளிவிட்டு மறுநாள் வேண்டுமென்றால் ரிவிஷன் போடுங்கள் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். பின்னால் எக்ஸ்பார்ட்டித் தீர்ப்பை மாற்று வதற்கு ‘பிரஸீசர்’ பின்பற்றப்படுகிறது. இப்படிக் கணக்கை காண்பிப்பதற்காக அவசரமாக டிஸ்போசல் செய்து வருகின்ற நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜூடிஷியல் ஆபீஸர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயத்தில், பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ஆபீசர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறது. ஆனால் இவர்களுக்குப் போதிய டிரையினிங் இருப்பதற்கு இப்போதுள்ள முறைப்படி வாய்ப்பு இல்லை. டிஸ்டிரிக்ட் முன்சிப், சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட், சப்-ஜட்ஜ் என்கிற ஆபீசர்களை எல்லாம் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்ந்தெடுக்கிறது. நிதிபதிகள் தேர்ந்தெடுக்கின்ற முறைகளைப் பற்றியும், சென்னை மாநிலத்தில் என்ன முறைகள் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன என்பதைப்பற்றியும் பரிசீலனை செய்து ‘இந்தியன் லா கமிஷன்’ இவ்விதம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற முறைகளைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, இவர்களுக்குத் தனியாக ‘ரிட்டன் டெஸ்ட்’ வைக்கவேண்டுமா அல்லது, இப்போதுள்ள பயிற்சியே போதுமா என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யும்போது, இவ்விதம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றவர்களுக்குப் போதுமான பயிற்சி தேவை என்று பரிந்துரை வழங்கியிருக்கிறார்கள். இப்போதுள்ள முறைப்படி நேரடியாக 3 ஆண்டுகள் வழக்கறிஞராக இருந்தால் முனிசிப் பாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். இரண்டு வருஷம் வழக்கறிஞராக இருந்தால் சப்-மேஜிஸ்ட்ரேட்டாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். இவர்களுக்கு நிச்சயமாக ரிட்டன் டெஸ்ட் தேவை என்று நான் கருதுகிறேன். சட்டக்கல்லூரியில் நாங்கள் படிக்கும் போது எல்லாச் சட்டங்களையும் படிப்பதில்லை, குறிப்பிட்ட சில சட்டங்களைத்தான் படிக்கிறோம். ‘பேசிக் பிரன்சிபிள் ஆஃப் லா’ தான் அங்கு கற்பிக்கப்படுகிறது. ஆனால் வழக்கு மன்றங்களில் அன்றாடம் பல வழக்குகள் வரும்போது கோர்ட்டுக்குச் சென்று பல சட்டங்களையும் படிக்கிறோம். அதே நேரத்தில் ஜட்ஜாக இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு கூடியவரையில் எல்லாச் சட்டங்களும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். உதாரணமாக ராமனாதபுரம் மாவட்டத்தில் எஸ்டேட் லான்ட் ஆக்ட் இருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில் அங்குள்ள வழக்கு மன்றத்தில் எல்லா வழக்குகளும் வருகின்றன. இதெல்லாமல் 26/48 என்ற ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம். இவைகளின் அடிப்படையில்தான் ராமனாதபுரம் மாவட்டத்தில் வழக்குகள் வருகின்றன. இந்த அடிப்படையில்தான் ஹைகோர்ட்டுக்கும் வழக்குகள் வருகின்றன. அவ்விதம் உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்குகள் வரும்போது எஸ்டேட் ஆக்டைப்பற்றித் தெரிந்து இருக்கவேண்டும்

[திரு. செ. மாதவன்] [25th March 1965]

இங்குள்ள நீதிபதிகள். அதே போன்று ராமநாதபுரத்திற்கு வருகின்ற நீதிபதிகளுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் அனுபவம் இருக்க வேண்டும். இவ்விதமான அனுபவம் இல்லாத காரணத்தால் பல பிரச்சனைகள் வருகின்றன. இதை பல நேரங்களிலும் ஹைகோர்ட்டுத் தீர்ப்பில் சுட்டிக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே எல்லாச் சட்டங்களையும் தெரிந்து கொள்கின்ற வாய்ப்பு ஏற்படுகின்ற முறையில் 'ரிட்டன் டெஸ்ட்' இம்மாதிரி நீதிபதிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும் என்று இந்தியன் லா கமிஷன் பரிந்துரை அளித்திருக்கிறது அதோடு ஓரளவுக்கு முரையினிள் இருக்க வேண்டும். எல்லாவிதமான தொழிலுக்கும் முரையினிள் இருக்கிறது. முரையினிள் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்தத் துறையிலும் சில முறைகளை இந்த அரசாங்கம் பயன்படுத்துகிறது. ஆகவே இதை யெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலித்துப் பார்த்து முரையினிள்-க்குப் பின்னால் நீதிபதிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்கின்ற ஒரு முறையைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நீதி இலாகாவில் டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப் என்ற பெயர் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பெயர் எப்படி உருவாகியது என்பதைப் பற்றியும் இந்தியன் லா கமிஷன் பரிசீலனை செய்திருக்கிறது. இதற்குப் பொருள் அந்தக் காலத்தில் வேறு விதமாக இருந்திருக்கலாம். இப்போது அந்த வார்த்தை பொருளற்றதாக இருக்கிறது. ஆகவே இதை மாற்றி அமைக்க அரசாங்கம் ஆலோசிக்க வேண்டும். மத்திய பிரதேசம் போன்ற இடங்களில் 'சிவில் ஜட்ஜ்' என்று பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் இந்த அரசாங்கமும் பரிசீலனை செய்து முன்சீப் என்கின்ற வார்த்தையை மாற்றி 'சிவில் நீதிபதி' என்ற வார்த்தையை உபயோகிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த முன்சீப் செலக்ஷனுக்கு 'என் லிமிட்' வைத்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக சட்டக்கல்லூரியில் படித்துவிட்டு ஹைகோர்ட்டு டிலோ, அல்லது மொஃபலில் கோர்ட்டிலோ வந்து பிராக்டிஸ் செய்கிறார்கள். அவ்விதம் பிராக்டிஸ் செய்து பின்னால்தான் நீதிமன்றத்தின் பல முறைகளைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. வி.ஆர்.பி.ஸி, முதலியவைகளை எல்லாம் நேரடியாக சட்டக் கல்லூரியில் கற்றுக் கொடுப்பதில்லை. இவைகளைப் பார்க்கும்போது, செலக்ஷனுக்காக ஏற்படுத்தியிருக்கும் வயது வரம்பை அதிகப்படுத்தினால்தான் நல்ல தகுதி பெற்று, பயிற்சி பெற்று, சட்டங்களையும், ப்ரொஸீஜர்களை யெல்லாம் நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டவர்கள் நீதிபதிகளாக வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். ஆகவே இதற்காக நிர்ணயித்திருக்கும் 'என் லிமிட்டை' அதிகப்படுத்த பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு உத்தரவு போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கிரிமினல் ஜூரிஸ் டீக்ஷன், சிவில் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் என்று பிரித்து விட்டோம். அப்படி நீதி நிர்வாகத்தைப் பிரித்ததற்குப் பின்னாலே கூட நீதித் துறையை ஓரளவுக்குப் போலீசிலே கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை நம் அரசாங்கம் தொடர்ந்து பின்பற்றி வருகிறது.

25th March 1965] [திரு. செ. மாதவன்]

இதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. மொஃப்ஸூஸில் மாவட்டவாரியாகப் பார்த்தால் வேறு முறை, சென்னையில் வேறு முறை. கமிஷனர் ஆஃப் போலீஸுக்கு ஜூடிஷியல் பவர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி கமிஷனர் ஆஃப் போலீஸுக்கு ஜூடிஷியல் பவர் கொடுத்தது தவறு என்று நம் உயர்த்தி மன்றம் பல தீர்ப்புகளில் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறது. அதற்கான காரணங்களுமே சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறது. கமிஷனர்தான் ஒரு தனி மனிதனைக் கைது செய்ய வேண்டுமா என்ற தீர்ப்புக்கு வருகிறார், சட்டப்படி, நிர்வாகத்தை யொட்டி. தனி மனிதனைக் கைது செய்துவிட்டு அவர் கோர்ட்டுக்குத் தீர்ப்புக்குக் கொண்டுவரப்படுகிறார். அப்படிக் கொண்டுவரப்படுமபோது தனி மனிதனுடைய அடிப்படை உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது. ஏனென்றால் கைது செய்து போலீஸார் என்ன செய்தார்கள், அடித்தார்களா, துன்புறுத்தினார்களா என்று பிரைவேட் கம்பெனையினட் கொடுக்க, சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் சொல்லக்கூடிய உரிமையை தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ் கமிஷனருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஜூடிஷியல் அதிகாரத்தினால் அந்த அடிப்படை உரிமையைத் தனி மனிதன் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியாது. தடுக்கப்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. சில சமயங்களில் அக்யூஸ்ட் நீதி ஸ்தலத்திற்கு வராமலேயே ரிமாண்ட் கொடுக்கப்படுகிறது என்று உயர் நீதிமன்றம் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. காரணம், பலத்த காயம் ஏற்பட்டு, நீதி மன்றத்திற்கு வந்து நிற்கக் கூட லாயக்கற்ற நிலையில் ரிமாண்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரிமாண்டை கமிஷனர் ஆஃப் போலீஸ் கொடுத்திருக்கிறார். நேரில் பார்த்திருந்தால் ரிமாண்ட் கொடுத்திருக்க மாட்டார். நீதி முறை மீறப்பட்டிருக்கிறது. நீதிப்படி செடல் படாமல் மீறி நடந்திருக்கிறார்கள். சந்தேகமாக இருந்தால் ஒரு லா கமிஷன் அல்லது கமிட்டி நியமித்து பரிசீலனை செய்து ஜூடிஷியல் அதிகாரத்தை அவர்களிடத்திலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீதிபதிகளாகப் பணியாற்றிய பின்னர் அர்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் தொடர்பு இருக்க வேண்டுமா இல்லையா—இது ஒரு கொள்கைப் பிரச்சனை. சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதிகளுக்கும், ஹை கோர்ட் நீதிபதிகளுக்கும் அரசியல் சட்டத்தில் சில ப்ரொ விஷன்கள் இருக்கின்றன. சுப்ரீம் கோர்ட்டில் அவர்கள் அங்கே பயிற்சி செய்ய முடியாது. ஹைக்கோர்ட்டில் இருந்தவர்கள் அந்த இடத்திலே அவர்கள் வேலை பார்க்க முடியாது. மாற்று வேலையாக அரசாங்கத்தில் வேலை கொடுக்கலாமா, கூடாதா என்ற கொள்கைப் பிரச்சனையை அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும். உயர் நீதி மன்றத்தில் பணி புரிந்தவர்கள் மட்டுமல்லாமல், சீஃப் பிரெஸிடென்ஸி மாஜிஸ்ட்ரேட், டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜாகப் பணி புரிந்த பின்னர் தனிப்பட்ட நிருவனங்களில் பணி புரியலாமா? அல்லது அரசாங்கத்தில் ட்ரிப்யூனல்கள் இருக்கின்றதே, அந்த ட்ரிப்யூனல் ஜட்ஜாக இருக்க வாய்ப்புக் கொடுக்கலாமா? அந்த மாதிரிக் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்குமானால் அரசாங்கத்தின் தயவை அப்படிப்பட்ட நீதிபதிகள் எதிர்பார்க்கும் சூழ்நிலை உருவாகும். தனிப்பட்ட நிருவனங்களில் பணி புரிவதற்கு வாய்ப்பு

[திரு. செ. மாதவன்] [25th March 1965]

ஏற்படுத்தினால் சட்ட ரீதியான நீதியை அவர்கள் நல்ல முறையில் செலுத்த முடியாது என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் காடரும், டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் காடரும் அந்தக் காலத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டவை. சுதந்திர அரசாங்க நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 'இன்டியன் லா கமிஷனே சொல்லியிருக்கிறார்கள், நான் தைரியமாகச் சொல்லுவேன், கிரிமினல் ஜூரிஸ் டிக்ஷன் நீதி லஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முற்போக்காகச் சொல்லுகிறேன்—அது இன்றைக்கும் நடைபெறுகிறது. சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கிரேட் 250 ரூபாய், டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கிரேட் 375 ரூபாய் ஆக இருக்கிறது. அது இரண்டு வருஷம், இது மூன்று வருஷம். சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கு ப்ரொமோஷனுக்கு வாய்ப்பே இல்லை. டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் 10 வருஷத்தில் டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜாக ஆகின்றார். சப் மாஜிஸ்ட்ரேட் கிரேடையும், டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கிரேடையும் ஒன்றாக ஆக்கி, சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு ப்ரொமோஷனுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் லஞ்சக் குற்றங்கள் ஒழியும். உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன். பல சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் மீது ஆண்டிகரப்ஷன் டிபார்ட்மெண்டினால் பல வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்கின்றன.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: பல வழக்குகள் என்று சொல்லுவது சரியல்ல, தவறு. அப்படிச் சொல்லக் கூடாது ஒன்றிரண்டு இருக்கலாம். நீதி இலாகாவையே பறி சுமத்துவது போலப் பேசக் கூடாது.

திரு. செ. மாதவன்: உயர் நீதி மன்றத்தினர் டிபார்ட்மெண்டல் ஆக்ஷன் எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் சம்பவ விஷயத்தைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோர்ட் அக்காமடேஷனைப் பொறுத்த அளவில் பல கருத்துக்கள் சொல்லுகிறோம். முதல் அமைச்சரைச் சந்தித்துப் பார்த்தோம். நீதி அமைச்சரைச் சந்தித்துப் பார்த்தோம். மதுரையிலே மஹாலிலே ஒவ்வொரு செங்கல்லாக விழுகிறது. அங்கிருந்து நம் அரசாங்கத்திற்கும், உயர் நீதி மன்றத்திற்கும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். திட்டம் போட்டு, லாண்ட் அக்விஸிஷன் எடுக்கப் பட்டது. அதையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அந்த மாவட்டத்திற்கு அமைச்சர் அவையில் இடம் இல்லாததால், அது கவனிக்கப்படவில்லையோ என்று கருத வேண்டியிருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்திற்கு நடுநாயகமாக ஒரு கோர்ட் வேண்டும். டிஸ்ட்ரிக்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் அப்படி அல்ல. அந்த பேப்பர்கூட முதல் அமைச்சர் கையில் இருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். தயவுசெய்து அதைக் கவனித்து, புதிதாகக் கோர்ட்டுகளை நிருவ அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

25th March 1965] [திரு. செ. மாதவன்]

லீகல் எய்டைப் பற்றித் தொடர்ந்து நம் அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தார் அதைப்பற்றி பரிசீலித்தார்கள். பம்பாய் மாநிலத்தில் ஒரு கமிட்டி போட்டுப் பரிசீலித்தார்கள். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமே இதைக் குறித்து லீகல் எய்ட் அண்ட் லீகல் அட்வைஸ் ஆக்ட் என்று சட்டமே இயற்றியிருக்கிறது. வக்கீல்களே பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவார்கள். இதற்காக ஒரு குழு நியமித்து, ஏழைகளுக்கு நீதி கிடைக்க வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. WILLIAM: Mr. Speaker, Sir, in welcoming and supporting the Demand—Administration of Justice, and other Demands, I wish to say a few words. In the matter of the administration of Justice, sufficient attention has to be shown in the matter of recruitment of munsifs. Justice is being administered at the lowest level in the District Munsif Courts and in the District Munsif Courts the clientele are able to get access to the lawyers and they are able to represent their cases. It is there that absolute justice must be done and the clients should not be driven to the extent of taking up the matter to the Appellate Court and then to the High Court, because most of the clients can ill-afford to incur exorbitant expenditure in the matter. So, in the matter of recruitment of munsifs, much attention has to be bestowed.

Now, a period of three years' experience at the Bar is fixed for the recruitment of munsifs. Most of them might not have practised in the highest courts and a few of them might have argued the cases before the High Court but not appeared in trial cases. A large majority of them do not know even all the systems of law that are in existence in the State. So, a period of three years standing in a small period and at least 7 years' experience at the Bar should be taken as the criterion for the recruitment of munsifs. Then only they may be able to get in touch with all the problems connected with the different systems of law. I have been practising for more than 30 years and I have experience in this matter and that is why I say that the recruitment at the initial stage must be good. They must also be men of sterling character and outstanding ability because justice must be done at the lower level and people cannot afford to go to the Appellate Court.

Then, in the matter of selection of District Judges, I may not be misunderstood if I say that for the last 10 or 12 years, not even a single Christian has been recruited as a District Judge.

Then coming to the position of the Sub-Magistrate, as has been pointed out, their salary is too meagre and their status must be that of a district munsifs. The work that they do is also hard work. They also spend a lot of time and energy in writing judgments. So, their status also must be raised to that of the district Munsiffs.

Then coming to the Khadi Demand, I wish to say that the Palm-gur industry is a very important village industry and sufficient encouragement should be given to that industry. The people engaged in that industry are not able to eke out their livelihood.

[Sri M. William.]

[25th March 1965]

Their work is hard and severe and the cost in preparing palm-gur is so exorbitant that they are not able to get any real income at all by following this profession.

9-30
a.m

So, I beg to submit that they must also be given some subsidy as in the case of handloom weavers. Some sort of rebate should be given to them and they may be supplied fuel at concessional rates. Above all, occasionally, there are casualties and some people fall down from the trees and succumb to the injuries immediately and many become disabled. In those cases, some gratuity must be given to the members of their families. Such a provision, if made, would greatly benefit their families.

With regard to the Demand relating to the Forest Department, I wish to say a few words. In the matter of rubber plantations, it is reported that the cost of clearing the plantations is exorbitant. The private landowners, who are having rubber estates, say that on an average for one acre of land, the total cost comes to Rs. 1,700 or at the most to Rs. 2,000 up to the stage of maturity (i.e., the tapping stage). But our accounts show that for clearing and for tapping trees in the last two or three years, the cost comes to Rs. 33 lakhs in respect of 2,208 acres. That is rather exorbitant. I request that sufficient attention should be paid in that direction so as to avoid wasteful expenditure. With these words, Sir, I conclude my speech.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீதி பரிபாலனத்தைப் பற்றி என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூறலாம் என்று இங்கே நிர்கிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. மாதவன் அவர்கள் எப்படி சிலில் ஜஸ்டிஸ் செலுத்தப்படுகிறது என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் விளக்கமாகப் பேசினார்கள். நான் நம்முடைய மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் எவ்வாறு கிரிமினல் ஜஸ்டிஸ் வழங்கப்படுகிறது, மக்களுக்கு நியாயம் வழங்கப்படுகிறதா என்பதைப் பற்றி இங்கே பேசலாம் என்று இருக்கிறேன்.

இந்த மன்றமும், மற்றும் கற்று அறிந்த வல்லுனர்களும் கூறுவார்கள் நியாயம் என்பது பொதுவானது தான் என்று. அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது மற்ற யாராக இருந்தாலும் சரி, குற்றம் நிரூபிக்கப்படுகிற வரையில், சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் நிரூபிக்கப்படுகிறவரையில், குற்றவாளி அல்ல என்று தான் நாம் முடிவு செய்திருக்கிறோம். ஆனால் நம்முடைய மாகாணத்தில், அதுவும் கடந்த சில மாதங்களாக நடைபெற்ற சம்பவங்களை ஒட்டி பார்த்தோமானால். நீதி தேவன் மயக்கம் அடைந்திருக்கிறான் என்று தான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நமது அமைச்சர் அவை, அதுவும் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் தலைமையில் இயங்குகின்ற அமைச்சர் அவை மக்களுக்கு நல்ல நியாயம் கிடைக்கிற வகையிலே நடந்து கொள்கிறதா என்று பார்த்தால், நீதித் துறையைக் கூட இன்றைய அரசாங்கம் கரைப்படுத்துகிற நிகழ்ச்சியில் தான் சென்று கொண்டிருக்கிற காட்சியைத்தான் தமிழ் நாட்டு மக்கள் பார்த்து வருகிறார்கள். நீதி சம்பந்தப்பட்டவரையில், நல்ல நியாயம் கிடைக்க வேண்டும். அரசாங்கத்திற்குக்

25th March 1965] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கொடுத்திருக்கிற 'பவர் ஆப் பிராஸிகியூஷன்' குற்றத்தைச் சாட்டுகின்ற உரிமை நடு நிலைமையில் நின்று, எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், நியாயம் ஒன்றாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதை மனதில் வைத்து, குற்றச்சாட்டை சாட்ட வேண்டும். ஆனால், இன்றையதினம் நடைபெறுகிற நம்முடைய முதல் அமைச்சர் ஆட்சியில் இருக்கிற அமைச்சர் அவை, நான் சொல்லுகிறேன், எந்தெந்த வகையிலே கிடைக்கும், எந்தெந்த இடம் கிடைக்கும், எப்படி எப்படி எதிர்க் கட்சியினரை மடக்கலாம், எப்படி எப்படி முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்களைச் சிறைச்சாலையில் தள்ளலாம் என்ற காரணங்களைத் துருவித் துருவி தேடி அலைகிறார்களே தவிர, நிஜமாக குற்றம் செய்பவர்களை எங்கேயோ கொண்டு வந்து விட்டுவிடுகிறார்கள். அப்பாவி மக்கள் பேரில் சில குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டுவந்து அதன் மூலம் அரசாங்கம் எதிர்க் கட்சியை பழிவாங்குகிற முறையிலே தான் இன்றைய தினம் நாட்டிலே நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

உதாரணத்திற்காக நிகழ்ச்சிகளைச் சொல்லலாம். என்னுடைய கட்சியைச் சார்ந்த திரு. கருணாநிதி அவர்களை இன்றையதினம் சிறைச்சாலையில் தள்ளி வைத்திருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பல நண்பர்கள், எங்களுடைய தலைவர்கள் உள்பட அத்தனை பேர் களும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். திரு. கருணாநிதி அவர்கள் தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்றால், அவரைத் தண்டிப்பதற்கு 'கிரிமினல் பிரொஸீஜர் கோடு' கிடையாதா? 'இன்டியன் பீனல் கோடு' கிடையாதா? இவைகள் இருந்தால் இன்றைக்கு உயர் நீதி மன்றம் அவர்கள் பேரில் உள்ள குற்றச்சாட்டை ஏற்றுக்கொள்ளாது, ஆகையினாலே, எப்படியாகிலும் திரு. கருணாநிதி அவர்களைச் சிறைச்சாலையில் வைக்கவேண்டும் என்று செய்திருக்கிறார்கள். திரு. கருணாநிதி அவர்களுடைய மைத்துனன் திரு. மாறன் அவர்கள் நேற்றைய தினம் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அவரையும் சிறைச்சாலையில் வைக்க வேண்டும் என்றுதான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. திரு. ராஜாங்கத்தை எப்படியாகிலும் சிறைச்சாலையில் வைக்கவேண்டும், எப்படியாகிலும் மற்றவர்களையும் சிறைச்சாலையில் வைக்கவேண்டும் என்ற 'மாலா பைடி' இன்டென்ஷன் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. ஆகையினால், நீதி வளைந்து கொடுக்கக்கூடிய, ஒடிந்துவிடக்கூடிய நிலையில்தான் இன்று ஆட்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சாட்ட விரும்புகிறேன். மற்ற நாடுகளில் பார்த்தால், 'டைரக்டர் ஆப் பிராஸிகியூஷன்' இருக்கிறார். இங்கிலாந்தில் 'டைரக்டர் ஆப் பிராஸிகியூஷன்' இருக்கிறார். அவர் நீதி இலாகாவோடு சேர்ந்தவர் போலத்தான் இருக்க வேண்டும். ஆனால், நம்முடைய நாட்டில் நீதி பரிபாலனம் சரியான முறையில் செயல்படுகிறதா என்று பார்த்தால் ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனிலும் சென்று பார்த்தால் தெரியும், அங்கே இருக்கிற ஜெனரல் டயரியை எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும். அங்கே யார் கொடுப்பதை பெடிஷனாக டிரீட் செய்கிறார்கள், யார் கொடுப்பதை 'எப்.ஐ.ஆர்.' போடுகிறார்கள் என்று பார்த்தால் இந்த நாட்டில் நீதி அல்ல, அநீதிதான் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது, அரசாங்கத்தின் சார்பாக என்று நான் சொல்லுவேன்.

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [25th March 1965]

காங்கிரஸ்காரர் சாதாரணமாக ஒரு மகஜர் கொடுத்தால், அதை 'எப்.ஐ.ஆர்.' செய்கிறார்கள், ரிஜிஸ்டர் செய்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அடிப்பட்டுவிட்டு, காயத் தோடு சென்று அங்கே 'கம்பனைண்டு' கொடுத்தால் கூட, அதை பெடிஷனாக ட்ரீட் செய்யக்கூடிய நிலை தான் இந்த அரசாங்கத்தில் இருக்கிறது. இது தான் நீதியா? இது தான் நீதியை நிலைநிறுத்துவதற்கு அரசாங்கம் செய்யக்கூடிய காரியமா? இந்த அரசாங்கத்தை நான் சபாநாயகர் மூலமாக கேட்டுக் கொள்கிறேன். 'எல்லா இலாகாக்களையும் உங்களுடைய மேற்பார்வையின்கீழ் நடக்கிற இலாகாவாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள், நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் தயவு செய்து நீதி இலாகாவை மட்டும் அப்படி வைக்காதீர்கள். அந்த இலாகா புனிதமானது. இன்றையதினம் நீங்கள் இருக்கலாம், நாளைத்தினம் வேறு ஒருவர் இருக்கலாம், அந்த இலாகாவில் நீங்கள் கை வைத்து கறை படுத்தாதீர்கள், இந்த நாட்டில் நீதியை நிலைக்காமல் செய்யாதீர்கள், அந்த நிலைக்கு நீதி இலாகாவைக் கொண்டுவராதீர்கள்' என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே போல் கோர்ட்டுகளில் பல வழக்குகள் நடைபெறுகின்றன என்றால், மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுகளில் நீதி விசாரணை செய்யப்படுகிறது என்றால், பெரிய போலீஸ் அதிகாரி மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் வந்து, 'அரசாங்கம் இதில் இண்ட் ரெஸ்டெட் ஆக இருக்கிறது. கொஞ்சம் அதிக தண்டனை கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். என்னுடைய வழக்கில் அதே போலச் சொன்னார்கள். ஆகையினால், இந்த முறைகளில் எல்லாம் அரசாங்கம் சொல்லக் கூடாது என்று நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போலத்தான் நீதி காலம் தாழ்த்தப்பட்டு வழங்கப்பட்டால், அது நீதி அல்ல அநீதி தான் என்று சொல்லப்படுவதை நாம் நன்கு அறிவோம். ஆனால், இந்த அரசாங்கத்தில் என்ன நடக்கிறது? கோர்ட்டுகளில் நடைபெறுகிற விசாரணையைப்பற்றி நான் குறிப்பிடவில்லை. கோர்ட்டுகளுக்குச் செல்லாதவைகளைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திரு. ராஜாங்கம், எம்.எல்.ஏ. சென்ற மாதம் 12-ம் தேதி கைதுசெய்யப்பட்டார்கள். ஏறத்தாழ 40, 45 நாட்களுக்கு முன்னால் கைது செய்யப்பட்டார்கள். கைது செய்யப்பட்ட அன்றைய தினமே பத்திரிகை நிருபர்களை அழைத்து நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள் 'பார்த்தீர்களா, பார்த்தீர்களா, முன்னேற்றக் கழகத்தினரும், லெப்டிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டுகளும் இதற்கெல்லாம் காரணம், இதற்கு உதாரணம் திரு. ராஜாங்கம், உடனே சார்ஜ் ஷீட் போட்டு விடுவோம்' என்று சொன்னார். என்ன ஆயிற்று? 40, 45 நாட்கள் ஆயிற்று, இன்றைய தினம் வரையில் இந்த வழக்கு சம்பந்தமாக சார்ஜ் ஷீட் போடப்படவில்லை? காரணம் என்ன வென்று தெரியவில்லை. குற்றச்சாட்டு இருக்கலாம், இருந்தாலும் கூட, அவரை நாளை தினம் கோர்ட்டு விடுதலை செய்கிறது என்று வைத்துக் கொள்ளலாம், அப்பொழுது 45 நாட்கள் அவரை சிறைச்சாலையில் வைத்ததற்கு என்ன காரணத்தை அரசாங்கம் நாட்டு மக்களுக்குக் காட்ட முடியும்? ஆகையினால், அரசாங்கமானது நடு நிலைமையிலே இருக்கும் கொள்கையை கையா

25th March 1965] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

ளாமல் தங்கள் இஷ்டம் போல் நீதியைச் செலுத்துகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை சாட்டுகிறேன். நான் பல குற்றச்சாட்டுகளை எடுத்துச் சொல்ல முடியும், ஆனால் சபாநாயகர் அவர்கள் அதற்கான காலத்தைக் கொடுப்பார்களோ மாட்டார்களோ என்கிற ஐயம் இருக்கிறது. இன்றைய தினம் பத்திரிகைகள் பேரில் வழக்குகள் தொடருகிறார்கள். கேஸாகப் போட்டால் நலமாக இருக்கும். அதைவிட்டு விட்டு டிபன்ஸ் ஆப் இந்தியா எஸ்ஸ் கீழே அவர்களைப் பிடிக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன குற்றம் செய்தார்கள்? அரசாங்கம் செய்கின்ற தவறாக செய்கின்ற காரியங்களை மக்களுக்கு எடுத்து சொல்லுகிறார்கள். எங்கே நம் குற்றங்களைக் கேட்டு மக்கள் விழிப்பு அடைந்து விடுவார்களோ என்று பயந்து முன்னேற்றக் கழகப் பத்திரிகைகளையும், முன்னேற்றக் கழகத்தவர்களையும் இப்படிப் பிடித்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் இந்த முறையிலே சென்றுகொண்டு இருந்தால் இந்த நாட்டில் நீதி இருக்காது, அநீதி தான் இருக்கும்; நீதி தேவன் மயக்கம் போட்டு இருப்பவன்; அவனைச் சாக அடிக்காதீர்கள் என்றுதான் சொல்ல . . .

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீதி பரிபாலன மானியத்தின் மீது நான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் நாட்டினுடைய ஜனநாயக அமைப்பு இப்படிப்பட்ட நீதி பரிபாலனம், சட்ட பரிபாலனம் இவை பெருமைப்படத் தக்க முறையில் நடப்பதில் தான், சரியான அறநெறியில் நின்று எல்லோருக்கும் நியாயம் கிடைக்கும் முறையில், பாரபட்சம் இல்லாத முறையில் நடப்பதில்தான் குழந்தைப் பருவத்தில் இருக்கும் நம் ஜனநாயகம் ஒங்கி வளர ஏதுவாக அமைவ முடியும். எனவேதான் நமது ஜனநாயக அமைப்பில் இன்றைக்கு நீதித் துறையை தனியாகப் பிரித்து விட்டோம், அவை உயர் நீதிமன்றத்தின் ஆணைக்கு உட்பட்டுத்தான் செயல்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டாலும், நடைமுறையில், எவ்வளவு ஆக்கிரமிப்பு ஏற்படுகிறது என்பதைத்தான் நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும், கனம் மாதவன் அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவதற்கு முன்னால், நீதியைப் பரிபாலிப்பவர்கள் எப்படிப் பட்ட பரிதாபமான நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி நண்பர் மாதவன் அவர்களும், கனம் அங்கத்தினர் வில்லியம் அவர்களும், மற்றவர்களும் சொன்ன நேரத்திலே, இன்றைக்கு சப்-மேஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுடைய நிலையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நீதி பரிபாலனம் செய்யும் சப்-மேஜிஸ்ட்ரேட்டு, அடிஷனல் பர்ஸ்ட் க்ளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் இவர்கள் நமது தமிழக அரசில் என்.ஜி.ஓ. களாக கருதப்படுகிறார்கள். ஆனால், அண்டை மாநிலமாகிய ஆந்திரா, மைசூர், கேரளா முதலிய மாநிலங்களில் அவர்கள் கெஜட் ஆபீசர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் நம் மாநிலத்தில் அவர்கள் நான்-கெஜட் ஆபீசர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் வரை தண்டனை கொடுக்கும் அதிகாரம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஆகவே, அவர்களுக்கு உயர் அந்தஸ்து அளிக்க வேண்டும் என்பது அவசியமாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில், டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் சினிஸ் துறையில்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [25th March 1965]

கெஜுடெட் ஆபீசர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள், அடிஷனல் பர்ஸ்ட் க்ளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் அவர்களையும் கெஜுடெட் ஆபீசர்களாகச் செய்து, அவர்களுடைய சம்பளம், சர்வீஸ் கண்டிஷன் முதலியவைகளையும் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். அதோடு கூட சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் மேல் உத்தியோகத்திற்குப் போக வேண்டும் என்றால், அவர் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம்தான் போக வேண்டும் என்கிற நிலைமை இருக்கிறது. முன்சிப்புகளுக்கு அத்தகைய நிலை இல்லை. அந்த முறையையும் மாற்ற வழிவகை செய்ய வேண்டும். சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் 10, 12 வருஷம் பணியாற்றியும் உத்தியோக உயர்வு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சம்பளமும் 200—250 என்றுதான் இருக்கிறது. நீதி பரிபாலனம் செய்யும் ஒரு உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு, சம்பளமும் அதிகமாக இருக்க வேண்டும், அந்தஸ்தும் இருக்க வேண்டும். அதைச் செய்யாமல் லஞ்ச லாவண்யம், ஒழுங்கினங்கள் பற்றிப் பேசுவது பொருளுடையதல்ல.

அதோடு கூட, டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப்புகளை டைரக்டாக எடுக்கிறோம். ஒரு பத்து வருஷ காலத்திற்காவது அப்படி அவர்களை டைரக்டாக நியமிப்பதை நிறுத்தி வைத்து, நீதி பரிபாலனத் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வுகள் கொடுக்க முடியுமா என்று அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பவர் ஆப் பிராசிக்யூஷன் பற்றி நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி சொன்னார்கள். நான் சென்னை நகரப் பிரதிநிதி. சென்னை நகரத்தை எல்லோரும் பெருமைப்படுத்திப் பேசுகிறார்கள். ஆனால் இதற்கு துரதிஷ்டம். இங்கே 17 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் செய்த சட்டம் இன்னும் இங்கே அமுலில் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. போலீஸ் கமிஷனர் அவர்கள் கைது செய்தால், 14 நாட்களுக்கு விசாரணை இல்லாமல் வைத்திருக்கலாம். இதைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலே எவ்வளவோ தடவைகள் சொல்லியாகிவிட்டது. அது ஒரு பயங்கரமான நிலை. அவருடைய இஷ்டத்திற்கு யாரை வேண்டுமானாலும் கைது செய்துவிட்டு, 14 நாட்களுக்கு விசாரணையில்லாமல் செய்துவிடலாம். கேட்டால் கமிஷனருக்கு மாஜிஸ்ட்ரீயல் பவர் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். தலைநகரத்திலே மக்களை இப்படிச் செய்வது சரியாகாது. உள்ளே வைத்துவிட்டு பெயில் கூட இல்லாமல் செய்து விடுகிறார்கள். சனிக்கிழமை யன்று கைது செய்தால் 48 மணி நேரத்திற்கு பெயில் கூடக் கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் தான் நீதி நிர்வாகம் நடைபெறுகிறது. எனக்கு வெளியூர்களிலிருந்து வேறு விவரங்களும் வந்து கொண்டு இருக்கின்றன. எனக்கு வந்திருக்கிற தகவல் படி, பல ஊர்களில் மக்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். கோயம்புத்தூரில், கைது செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்று தகவல் வந்திருக்கிறது. அதே போல திருச்செங்கோட்டில், நாமக்கல்லில் கைது செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். கோவையில் 100 தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டு 40 நாட்களாக ஜெயிலில் வைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அதைக் கேட்டால், ரெடிமேட்

25th March 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பதிலாக, புலன் விசாரணை நடைபெறுகிறது என்று சொல்வார்கள். நீதி பரிபாலன அமைச்சர் ஒரு கலா ரசிகர். அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். சினிமா தயார் செய்கிறவர்கள், யாராவது நடிகர், நடிக்க அகப்பட்டுவிட்டால், ஒரு கனகமணி, ஒரு கோமள வல்லி அகப்பட்டு விட்டால், கனகமணியை கதாநாயகியாக வைத்து எழுதுங்கள், கோமளவல்லியைக் கொடுமைக்காரியாக வைத்து எழுதுங்கள் என்று வசனகர்த்தாவை கதையை உருவாக்கச் சொல்வது போல, 100 பேர்களை ஜெயிலில் போட்டு விட்டு, அவர்கள் தீ வைத்தார்கள், சேதம் விளைவித்தார்கள் என்று கேஸ் ஜோடிப்பதுதான் புலன் விசாரணை, என்பது. இந்த நாட்டிலே எவ்வளவோ துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் விசாரணை வேண்டும் என்றால், ஆர்.டி.ஓ. விசாரணை செய்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் அது தப்பு, முறையானதல்ல, நீதிபதி விசாரணை வேண்டும் என்று சொன்னோம். என்ன காரணம்? ஆர்.டி.ஓ. ஒரு நிர்வாக அதிகாரி என்கிற காரணத்தினால் அவர்கள் இதை யெல்லாம் விசாரிக்கக் கூடாது என்றோம். போலீஸ் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தது அக்கிரமமானது, வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்டது. நியாயக் குறைவானது என்று சொன்னோம். அதற்காகத் தான் நீதிபதி விசாரணை வேண்டும் என்று சொன்னோம். நாமக்கல் விலே, திருச்செங்கோட்டிலே ஆர்.டி.ஓ. விசாரணை நடக்கிறது. அது சம்பந்தமாக மோகன் குமாரமங்கலம் சில விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லியுள்ளார். நீதி விசாரணை என்று போட்டு விட்டு, 200 ஆட்களை திருச்செங்கோட்டிலே போலீஸ் ஸ்டேஷன் எதிரே நிறுத்தி வைத்து, அவர்களை வரிசையாக நிற்க வைத்து தடியடிப் பிரயோகம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். எப்படி நியாயம் வரும்? யார் சாட்சியம் கூற முன் வருவார்கள்?

இன்றைக்குக் கோவையிலே 50, 60 தொழிலாளர்களைப் பிடித்து ஜெயிலில் வைத்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளிகள் வேலைக்குப் போகவில்லை என்றால், அவர்களுடைய பெண்டு பிள்ளைகள் என்ன ஆவது? வேலை நிலைக்குமா? இப்படிப் பல விவரங்களைக் கொடுக்க முடியும். எங்கே நியாயம் இருக்கிறது? நீதி எங்கே இருக்கிறது?

இதே சட்ட மன்றத்திலே, பல துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் பற்றி விசாரணைக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டது பற்றிய விவரங்களை கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அது பற்றி ஆங்கிலத்திலேயே கூறி விடுகிறேன்.

On 26th October 1957, the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam, the the Home Minister, made a statement on the floor of the House regarding the law and order situation in Ramanathapuram district. I shall now read some of the extracts from that statement.

"... The enquiry into the Police firing in Tuticorin in 1953 was done jointly by a senior Collector, Sri C. A. Ramakrishnan and the then Sub-Judge of Tuticorin. The Police firing at Dalmiapuram which took place at the same time was also jointly enquired into by the District Collector and Sub-Judge. Sri W. R. S. Sathianathan, I.C.S., then Member, Board of Revenue, conducted the enquiry into the Naduvattam Police firing

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [25th March 1965]

of 1954. The enquiry into Police firing at Valparai early this year was conducted by Sri T. N. S. Raghavan, Member, Board of Revenue. In all these cases, including the recent one, Government have invested the enquiring officers with powers under the Commissions of Enquiry Act to enable them to compel the attendance of witnesses and to take evidence on oath and to confer immunity to witnesses from any civil or criminal proceedings in respect of statements made by them”.

இந்த விசாரணையின் போதெல்லாம் நாம் கூர்ந்து பார்த்தால், தூத்துக்குடி சம்பவத்தை விசாரிக்க ஒரு ஐ.ஸி.எஸ். அதிகாரியோடு ஒரு சப்-ஜட்ஜும் நியமிக்கப்பட்டார்கள். டால்மியா புரம் சம்பவத்தை விசாரிக்க அந்த மாவட்ட கலெக்டரும், அவருடன் ஒரு சப்-ஜட்ஜும் நியமிக்கப்பட்டார்கள். நடுவட்டம், வால்பாறை சம்பவங்களில் ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர்கள் விசாரணை செய்தார்கள். அதிலே கூட படிப் படியாகக் கீழே வந்திருக்கிறார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஏற்பட்ட துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைக் குறித்து விசாரணை செய்ய மட்டும் ரெவின்யூ டிவிஷனல் அதிகாரியைப் போடவில்லை. அதற்குக்கூட ஒரு காரணம் இருக்கிறது என்று தெரிய வருகிறது. போலீஸ் அமைச்சருக்குச் சம்பந்தியாக இருப்பவர் தென் ஆற்காடு மாவட்ட கலெக்டராக இருப்பதனாலே தான் இப்படிச் செய்தார்கள் என்று சொல்லும் அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது. மற்ற இடங்களிலும் ஏன் நீதிபதி விசாரணை போடத் தயங்குகிறீர்கள்? ஏதாவது காரணம் வேண்டாமா? ஐம்பது இடங்களில் சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்கும்போது அந் கெல்லாம் நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்க வேண்டாமா? அந்த இடங்களில் எல்லாம் தவறுகள் நடக்கவில்லை யென்றால் நீதி விசாரணைக்கு ஏன் பயப்பட வேண்டும்? ஐ.ஸி.எஸ். அதிகாரி, ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர், கலெக்டர் இப்படியாக இருந்து கடைசியில் ஆர்.டி.ஓ. அளவிற்கு வந்திருக்கிறது. ஆர்.டி.ஓ. என்றாலும் அவரும் கலெக்டருடைய ‘ஸ்பார்டினைட்’ தானே? நியாயம் வழங்கப்படுகிறது என்று மக்கள் நம்ப வேண்டாமா? நாட்டிலே மக்கள் எப்படி நம்புவார்கள்? ‘போலீஸ்காரர்கள் அதிக மாகப் பலாத்காரத்தை உபயோகப்படுத்திவிட்டார்கள்’ என்ற புகார் இருக்கும்போது, கலெக்டருக்குக் கீழே இருக்கும் அதிகாரியை விசாரணைக்குப் போட்டால் என்ன ஆகும்? இதிலே கூட ஏன் தெளிவு இல்லாமல் இருக்க வேண்டும்? அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகச் சம்பவத்தைக் குறித்து மட்டும் நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டு, மற்ற இடங்களில் ஏன் ஆர்.டி.ஓ. விசாரணை வைக்க வேண்டும்? இதிலே கூட திட்டவாட்டமான கொள்கை அரசாங்கத்திற்குக் கிடையாது. ஏன் பயப்படுகிறீர்கள்? சமீபத்தில் நடைபெற்ற அத்தனை சம்பவங்களைக் குறித்தும் நீதி விசாரணை வையுங்கள் என்றுதான் நான் சொல்கின்றேன். மேலோட்டமாகச் செய்யாமல், தீர விசாரிக்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள். யார் குற்றவாளிகளாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. ஆக, நீதி விசாரணைக்கு எல்லாச் சம்பவங்களிலும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கூறிக் கொள்கின்றேன்.

25th March 1965]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை. நான் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைக் குறித்து வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த மாநிலத்தில் இன்றைக்கு இருக்கும் பெரிய உத்தியோகங்களெல்லாம் அமைச்சரின் விருப்பு வெறுப்புக்களுக்கு உட்பட்டுத் தான் நியமனம் நடைபெறுகிறதே தவிர, மரபுகள் அனுசரிக்கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. இந்த மன்றத்தின் முன்னால், திரு. பக்தவத்சலம் மந்திரி சபை மீது கொண்டுவந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் போது ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். அட்வகேட்-ஜெனரல் நியமனமும், பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூடர் நியமனமும் முதல் அமைச்சருடைய விருப்பு வெறுப்பு அடிப்படையிலேதான் எல்லா மரபுகளும் புறக்கணிக்கப்பட்டு, செய்யப்பட்டன. ஹைகோர்ட்டாபரிடமிருந்து 'பானல்' கேட்கப்பட்டதாகச் சொல்லலாம். நான் இங்கே தெளிவாகச் சொல்ல முடியும். 1950-ம் ஆண்டிலிருந்து 'பானல்' கேட்கப்பட்டது என்றாலும் இந்த நியமனங்களில் என்ன நடைபெற்றது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அறிஞர் அண்ணாவின் 'ஓர் இரவு' என்னும் நாடகத்தில் நடப்பது போல் நடந்திருக்கிறது. ஒரு நாள் பகல் 10 மணிக்கு திரு. வேங்கடாச்சாரியார் அட்வகேட்-ஜெனரல் பதவியை ராஜினாமா செய்கிறார். அதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். உடனே பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூடராக இருந்த திரு. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் அந்த அட்வகேட்-ஜெனரல் பதவிக்கு நியமிக்கப்படுகிறார். அந்த இடம் காலியாகிறது. முதலமைச்சரின் அந்தாங்க வக்லோன திரு. வி. பி. ராமன் அவர்கள் உடனே பப்ளிக்-ப்ராஸிக்யூடர் பதவிக்கு வருகிறார். ஏப்ரல் 14-ம் தேதியன்று சட்டமன்றத்திற்கு மேலே இருக்கும் முதல் அமைச்சரின் அறையில் பதினேறு மணியிலிருந்து நான்கு மணிக்குள் இத்தனையும் முடிகிறது. எப்பொழுது 'பானல்' கேட்டார்கள்? அவர்கள் எப்போது அனுப்பினார்கள்? பானல் பொதுவாக ஹைகோர்ட்டார் 3 பெயர்களைக் குறிப்பிடுவது மரபு. அதைப்பற்றி ஏதாவது இதுவரை இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே அமைச்சர் தரப்பிலிருந்து சொல்லியிருக்கிறார்களா? ஹைக்கோர்ட்டு அனுப்பிய பழைய பானல்கள் விவரத்தை என்னால் கூற முடியும். 1950-ம் ஆண்டில் ஹைக்கோர்ட்டார் ஒரு 'பானல்' அனுப்பியிருந்தார்கள். திரு. வி. டி. ரங்கசாமி அய்யங்கார், திரு. வி. ராஜகோபலாச்சாரி, திரு. பாசி ரெட்டி ஆகியவர்களின் பெயர்கள் பப்ளிக்-ப்ராஸிக்யூடர் பானலில் இருந்தன. திரு. வி. டி. ரங்கசாமி அய்யங்கார் அப்பொழுது பப்ளிக்-ப்ராஸிக்யூடராக நியமிக்கப்பட்டார். 1955-ம் ஆண்டில் இரண்டாவதாக ஒரு 'பானல்' அனுப்பப்பட்டது. அதில் திரு. கோவிந்தசாமி நாதன், திரு. ஜி. கோபாலசாமி, திரு. பி. எஸ். கைலாசம் ஆகியோர் பெயர்கள் இருந்தன. அந்தப் 'பானல்' இருந்து திரு. கைலாசம் பப்ளிக்-ப்ராஸிக்யூடராக நியமிக்கப்பட்டார். 1960-ம் ஆண்டு பானலில் திரு. கோவிந்தசாமிநாதன், திரு. கோபாலசாமி ஆகியவர்களின் பெயர்கள் இருந்தன. அந்த இரு பெயர்களும் விடப்பட்டு, திரு. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் நியமிக்கப்பட்டார். ஆக, 1960-ம் ஆண்டிலேயே தவறு இழைக்கப் பூர்வாங்கம் போட்டார்கள். ஹைக்கோர்ட்டார் அனுப்பிய

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [25th March 1965]

பானலில் உள்ள இரண்டு பேர்களுக்கும் விட்டுவிட்டு, திரு. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் என்பவரை 1960-ம் ஆண்டில் பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூடராக நியமனம் செய்து, பிற்பாடு அவரை அட்வகேட்-ஜெனரலாகக் கொண்டு வருவதற்கான விதையை அப்போதே போட்டுவிட்டார்கள், 1960-ம் ஆண்டில் கோர்ட் மந்திரியாக இருந்த இப்போதைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள், ஹைகோர்ட் சிபாரிசு செய்திருந்த இரண்டு பெயர்களையும் நிராகரித்துவிட்டு, திரு. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் அவர்களை, வெளியூரில் வக்கிலாக இருந்தவரை பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூடராக நியமித்தார்கள். சொந்த விருப்பு வெறுப்பு காரணமாக அட்வகேட்-ஜெனரலாகவும் இப்போது அவரை உயர்த்திவிட்டிருக்கிறார்.

அதையடுத்து, கீழே எங்கேயோ பத்து வருஷம்கூட அனுபவம் இல்லாத ஒரு வழக்கறிஞருக்கு பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூடர் பதவி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது 'திறமை இருக்கிறது' என்று சொல்கிறார்கள். 'நம்பிக்கை வேண்டாமா?' என்று கேட்கிறார்கள். 'உங்களுக்குக் கூட வக்கிலாக இருந்தது இல்லையா?' என்றும் கேட்கிறார்கள். எங்கள் கட்சித் தலைவர் வழக்கை திரு. வி. பி. ராமன் நடத்தினார். வழக்கு ஜெயிக்கவில்லை. எங்கள் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வழக்கையும் அவர் நடத்தினார், அதுவும் ஜெயிக்கவில்லை. ஆனால், முதல் அமைச்சருடைய வழக்கில் அவர் வக்கிலாக இருந்து வழக்கு ஜெயித்து இருக்கிறது என்றால் அது அவருடைய அதிகாரம்தான் இல்லாமல்; அல்லது வேறு எத்தனையோ காரணங்கள் இருக்கலாம்; தூது வருஷ ஹைகோர்ட் வரலாற்றிலேயே பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூடரை நேரடியாக அட்வகேட்-ஜெனரலாக இப்படி நியமித்த நிலைமை கிடையாது. இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலைமையில் பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூடரை, அட்வகேட் ஜெனரலாக நியமித்துவிட்டு இருக்கிறார்கள், நீதி பரிபாலனத்தில் இவ்வளவு தூரம் தவறாகத் தலையிடுகிறார்கள் என்றால் இதைக் குறித்து உண்மையிலேயே ஐயாயிரம், ஆராயிரம் வக்கீல்கள் மிகவும் வெட்கப்படுகிறார்கள். நீதி எங்கே இருக்கிறது? இவ்வாறெல்லாம் செய்து நீதியைக் கொன்ற ஒரு மாபாதகத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள், அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்த மாபெரும் குற்றத்திற்கு நமது முதலமைச்சர் ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்று, இதற்கான பரிகாரங்கள் நிறைவேறுத வரையில் தமிழ் நாட்டுக்குடிமக்களுக்கு நல்ல ஜனநாயக அமைப்பிலே நம்பிக்கை பிறக்காது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியங்களை நான் ஆதரிக்கிறேன். சுதந்தரத்திற்குப் பிற்பாடு நீதி, நிர்வாகத் துறையை முறையாகப் பிரித்து வைத்தால்தான் ஒழுங்கு இருக்கும் என்ற லட்சியத்தின் அடிப்படையில் இந்த ராஜ்யம் மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு முந்திக்கொண்டு, நீதித் துறை களங்கமற்று இருக்க வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையில் நீதியையும், நிர்வாகத்தையும் பிரித்து நடத்தி வருகிறது. அந்த நிலையில் நீதித் துறை சிறந்த அளவிற்குப் பணி செய்து வருகிறது.

24th March 1965] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

கிராம அளவிலே நீதி எட்ட வேண்டும் என்று முன்பெல்லாம் பஞ்சாயத்துக் கோர்ட்டுகள் இருந்தன. கிராமங்களிலே ஏழை எளிய கிராம மக்களுக்கும் அந்த நீதி ஒழுங்காக அமைய வேண்டும் என்ற கருத்துக் கொண்டு கிராமாந்தரக் கோர்ட்டுகள் அமைப்பதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், காலா காலத்தில் அவைகளுக்குரிய விதிமுறைகளை இயற்றி, எவ்வளவு சிக்கிரமாக அந்தக் கிராமக் கோர்ட்டுகளை அமைத்துவிட முடியுமோ அவற்றைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீதித் துறையில் பல்வேறு சீர்திருத்தங்கள் செய்து, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாகக்கூட நீதி வழங்கப்பட வேண்டும், இன்ன இன்ன கேஸ்கள் இன்ன இன்ன காலத்திற்குள்ளாக முடிவடைய வேண்டும் என்றுகூட விதிமுறையெல்லாம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது; அரசாங்கத் தாக்கீதுகளெல்லாம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. எனினும், நீதித் துறையில் சில சமயங்களில் தவிர்க்க முடியாத தாமதங்கள் ஏற்படுகின்றன. தாமதம் ஏற்பட ஏற்பட, நியாயம் வழங்கினாலும்கூட, நியாயத்தின் முழுப் பலனும் எட்ட முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, என்ன என்ன வகைகளில் இன்னும் நீதி வழங்குவதைக் காலா காலத்தில் பெற முடியுமோ அதற்குரிய வழிவகை செய்வதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல கோர்ட்டுகள், முன்சிப் கோர்ட்டுகள், சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுகள் இன்னும் வாடகைக் கட்டடங்களிலும், பழைய கால சர்க்கார் கட்டடங்களிலும் இருக்கின்றன. போலீஸ் அலுவலகக் கட்டடங்கள், போலீஸ் துறாண்டு விழாவையொட்டி, மாகாணம் முழுமையிலும் சீர்திருத்தம் அடைந்துவிட்டன. அதைப்போல, கோர்ட்டுகளுக்கும் ஒரு நல்ல காலம் வரவேண்டும். கோர்ட் கட்டடங்கள் எல்லாவற்றையும் புனரமைப்பு செய்வதற்குரிய ஒரு திட்டம் வேண்டும். 'ஃபேஸ்டு ரொக்டரம்' போட்டு, சர்க்கார் கட்டடங்கள் 'அட்ராக்கடிவ்'-வாகவும், சுத்தமாகவும், சுகாதார வசதிகளோடும் கூடிய கட்டடங்களாக அமைவதற்குரிய வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

நீதி பெறுவதற்காகச் செல்லக்கூடிய மக்கள் தங்கியிருந்து ஓரளவுக்குத் தங்களுடைய காரியங்களைக் கவனிப்பதற்குப் பல இடங்களில் வசதிகள் குறைந்திருக்கின்றன. ஆகவே, சாதாரண காலாகா மட்டத்திலும் சரி, முன்சிப் கோர்ட்டிலும் சரி இன்னும் மேல் மட்டத்தில் இருக்கும் கோர்ட்டுகளிலும் சரி கட்சிக்காரர்கள் முறையாகத் தங்கியிருந்து பரிகாரம் தேடுவதற்குரிய வசதிகள் பல இடங்களில் இல்லை. அவற்றுக்குச் சொற்ப அளவிற்குத்தான் செலவாகும். அதைப்பற்றி ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்து எந்த எந்த இடங்களில் எல்லாம் அந்த வசதிக் குறைவு இருக்கிறதோ அங்கு எல்லாம் அவற்றைச் சரிபார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

முனிசிப் கோர்ட் இப்பொழுது டிவிஷனுக்கு ஒன்றாக இருக்கிறது. தாலுகாவிற்கு ஒன்றாக அமைய வேண்டும் என்பது நான் ஈர்க்காருடைய கருத்து என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்த

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [25th March 1965]

அளவிற்கு, திருச்செந்தூரில் அந்தத் தாலுகாவிற்குரிய டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட்டை அமைத்துவிடுவது நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

காட்டிலாகா மானியத்தைப் பொறுத்த வரையில், மத்தியப் பிரதேசம், ராஜஸ்தானை அடுத்திருக்கும் மற்ற பல பகுதிகளில் எல்லாம் ஃபாரஸ்ட் கோவாப்ரேடிவ்ஸ் நல்ல முறையில் இயங்கி வருகின்றன. ஃபாரஸ்ட்களை ஒட்டியிருக்கும் ஜனங்களுக்கு விறகு வேண்டும். ஃபாரஸ்ட்களை ஒட்டித்தான் அவர்களுடைய ஜீவனமே அமைந்திருக்கும். அத்தகையவர்களுக்கு வேண்டிய அளவிற்குக் காட்டுப் பொருள்களை அல்லது விறகுகளை அவர்கள் உபயோகப் படுத்துவதற்கும் சலபமான வழிவகைகளை அங்கே அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில், தேவையான அளவிற்கு ஒரு ஏற்பாட்டின் பெயரால் எவ்வளவு எடுக்கிறார்களோ அவ்வளவு 'ரி-ப்ளான்ட்' செய்யக்கூடிய அளவுக்கு, அவர்களே செடிகளை நட்டுவிடக்கூடிய அளவிற்கு ஃபாரஸ்ட் கோவாப்ரேடிவ்ஸ் வட பகுதியில் இருக்கும் சில மாகாணங்களில் இயங்கி வருகின்றன. அதையொட்டி இங்கும் ஃபாரஸ்ட் கோவாப்ரேடிவ்ஸ் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் பன்னிரண்டு டாயிரம் ஏக்கரா மணற்பாங்கான காட்டுப் பிரதேசம்—குதிரை மொழிகேரி என்ற இடம் இருக்கிறது. அங்கே அதிக மண் அரிப்பு ஏற்படுகிறது. அருகில் உள்ள குளங்களிலும், கிராமங்களிலும் உள்ள விளைநிலங்களுக்குப் பரவி பாதிக்கிறது. மழைத் தண்ணீர் வீணாகிறது. அதன் காரணமாக இருதரப்பிலும் கஷ்டம். அதை முற்றிலும் சுற்றிப் பார்த்து—கனம் அமைச்சர் அவர்கள் காண்டேர் பண்டு—கட்டியாவது மண் அரிப்பைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக அங்கு முன்பு ஏராள மரங்கள் இருந்தன. தற்போது மிகவும் அழிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கண்காணிப்புத் தேவை.

நமது ராஜ்யத்தில் மூன்றில் ஒரு பாகம் காடு இருக்க வேண்டிய தற்கு இப்போது 6-ல் ஒரு பங்குதான் இருக்கிறது. இவற்றை விருத்தி செய்ய வேண்டும். ரோடுகளை அகலப்படுத்துவதற்காக ரோடு ஓரங்களில் உள்ள மரங்கள் அகற்றப்பட்டு வருகின்றன. என்றாலும் உடனடியாக—நேராக வளரக் கூடிய மரக் கன்றுகளை அகலப்படுத்தப்படுகிற ரோடு ஓரங்களில் அமைக்கவும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

இன்னும் வன இலாகாவில் உள்ள ஆராய்ச்சி நிலையம் விருத்தி செய்யப்பட வேண்டும். நான் டேராடூன் வன இலாகா ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்கு நேராகப் போய்ப் பார்த்து இருக்கிறேன். அதிகாரிகளும் சிலர் அங்கே சென்று பார்த்து வந்தவர்களாகத் தான் இருப்பார்கள். அதுபோல வன இலாகா ஆராய்ச்சிப் பிரிவை நமது ராஜ்யத்தில் நல்ல முறையில் விஸ்தரிக்கத் தீர்க்க மாக யோசிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வன இலாகாவில் உள்ளவர்கள் இன்றைய தினம் பல கஷ்டங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு தங்கள் பணிகளை ஆற்றி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி முதற்கொண்டு எல்லாவிதமான வசதிகளையும்செய்து தரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

25th March 1965] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

காதி இலாகாவைப்பற்றிக் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதில் கடந்த இரண்டு மூன்று வருஷத்தில் ஒரு தளர்ச்சி ஏற்பட்டு வருகிறது. முன்பு தூற்றுக்கொண்டு வந்தவர்கள் இப்போது துற்பதைவிட்டிருக்கிறார்கள். சிலர் புதியதாகவும் தூற்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். முன்பு தூற்றுக் கொண்டிருந்தவர்கள் ஏன் விட்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும்—பஞ்சகிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறதா, தூற்கிற தூல் குறித்த காலத்தில் வாங்கிப் போகாமல் தேக்கம் அடைகிறதா என்பதை எல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். அவற்றில் சில சிக்கல்கள் முன்பு ஏற்பட்டது உண்டு. அதனால் பல சிரமங்கள் ஏற்பட்டன. பழைய சர்க்காவைவிட்டு புதிய அம்பர் சர்க்காவுக்குச் சிலர் மாறினபோது மிகுந்த கஷ்டப்பட்டு தூற்றினார்கள். இத்தனைக்கும் சிலகாலம் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டது, இருந்தும் அம்பர் சர்க்கா பாபுலர் ஆகவில்லை. இப்போது நான்கு கதிர், ஆறு கதிர் போட்ட சர்க்காக்கள் வந்திருக்கிறபோது அம்பர் சர்க்காவில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் எல்லாம் சும்மா இருக்கிறார்கள். புதிய ரகத்தில் பயிற்சி கொடுக்க முடியுமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது அவசியம்.

பனைபடு பொருள்கள் உற்பத்திப் பொறுப்பினை காதி இலாகா ஏற்றுக் கொண்டிருப்பது பெரும் வாய்ப்பினைக் கொடுத்திருக்கிறது. மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபோது பலர் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டார்கள். தங்கக் கட்டுப்பாடு கொண்டு வந்தபோது பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மத்திய அரசாங்கம் லட்சக்கணக்காக உதவியது. மாநில அரசாங்கமும் அவற்றை வாங்கக் திட்டமிட்டு அவர்களுக்கு உதவியது. அதுபோல மதுவிலக்குச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மத்திய அரசாங்கம் வழங்கின உதவிகள் ராஜ்ய அரசாங்கம் சரிவரத் திட்டமிட்டு பயன்படும்படியான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பது என் அபிப்பிராயம். இப்போதுதான் இரண்டு மூன்று வருஷ காலமாகப் பனைபடு பொருள் உற்பத்தியில் கவனம் நல்லமுறையில் திருப்பப் பட்டு ஐகரி கோவார்ப்ரேடிவ் மூலம் எல்லாப் பகுதியிலும் ஒரு கவர்ச்சி ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள். இன்றைக்குப் பனைபடு பொருள்கள் நமக்கு வெளிநாட்டு ஸ்டர்லிங் தேடித் தரும் பொருளாக இருக்கிறது. பொதுவாக இன்றையதினம் கிராமங்களில் உள்ள ஐகரி சொசைடி லைசென்சு வழங்குகிற வேலையைத்தான் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதன் செயல்முறைகளை விரிவாக்க நல்ல திட்டம் தேவை. திருச்செந்தூர், நாங்குநேரி தாலுகாக்களில் பனைதான் அதிகம். அந்த இடங்களில் இத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு நல்ல முறையில் அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக அங்குள்ளவர்களுக்கு ஒரு சென்டாவது சொந்த பூமி இருக்கிறதா என்கிற விவரங்களைச் சேகரிக்க வேண்டும். மிகக் குடினமான வேலையில் ஈடுபட்டுள்ள அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு சாதாரண ஒரு மனிதன் வாழ்வதற்குரிய வசதிகளையாவது தேடித் தரவேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முன்பு அரசாங்கம் அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு உயர் கல்வி வசதி செய்ய முன்வந்தார்கள். இப்போதும் அதுபோன்ற வசதிகளை எந்த வகையில் அளிக்க முடியும் என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலனை

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [25th March 1965]

செய்ய வேண்டும். அவர்கள் ஏறுகிற பனை மரங்களுக்காவது அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். பொதுவாகக் கிராமாந்திரங்களில் உள்ள பனை மரங்களைக் கணக்கு எடுத்து அவற்றில் சர்க்காருடையன எவ்வளவு, தனிப்பட்டவர்களுடையன எவ்வளவு, இந்தத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் இவர்களுக்கு எந்த எந்த வகையில் அவற்றை உரிமையாக்கலாம், நீண்டகாலக் குத்தகைக்குக் கொடுக்கலாம் என்பதாக எல்லாம் பார்த்து—இவர்களுக்கு அரசாங்கம் எல்லா வகையிலும் உதவி செய்தாக வேண்டும். அந்தத் துறையில் சமீபத்தில்தான் கவர்ச்சியான முயற்சி ஏற்பட்டு இருக்கிறது, அது பாராட்டுதற்குரியது என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. பொ. வடிவேல்: தலைவர் அவர்களே, நாட்டிலே மொத்த நில உற்பத்தியில் 17 சதவிகிதம் காடாக இருந்து வருகிறது. முன்பெல்லாம் மாதம் மும்மாரி பொழிந்ததற்குக் காரணம் காடுகள் வெட்டப்படாமல் இருந்தன. காடுகள் இப்போது அதிகமாக அழிக்கப்பட்டு வருவதன் காரணமாக மழை குறைந்து வருகிறது. நாட்டில் உணவுப் பொருள் விளைவிக்க முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே காடுகளை அதிகமாக வளர்க்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காட்டில் முக்கியமாக வளரக் கூடியது சந்தன மரம். இதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் தம் குறிப்பில்

“காடுகள் துறைக்கு அதிக வருவாய் கொடுக்கும் வளங்களில் சந்தன மரம் ஒன்றாகும். 1963-64-ல் பொது ஏலத்தில் 1,385 மெட்ரிக் டன் சந்தன மரம் விற்கப்பட்டது. அதன் மூலம் ரூ. 80.07 லட்சம் வருமானம் கிடைத்தது. கடந்த ஆண்டு ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு ஏலம் விடப்பட்டது. ஒரு மெட்ரிக் டன் சந்தன மரம் ரூ. 5,922 ஆகும்” என்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு மெட்ரிக் டன் சந்தன மரம் ரூ. 5,922 ஆனால் ஏலத்தில் விடப்பட்ட 1,385 மெட்ரிக் டன்னுக்கு அதிகம் வந்திருக்க வேண்டும்? ஏன் வருமானம் குறைந்துவிட்டது என்பதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் ஒன்றையும் காணோம்.

சந்தன மரத்தைப் பொறுத்த வரையில் அவை தனித்து நின்று வளர்வதற்குச் சக்தி இல்லாதவை. சந்தன மரம் வளர வேண்டுமானால் பக்கத்திலேயே இன்னொரு மரம் உதவிக்கு இருக்க வேண்டும். அவை தனியாக நின்று வளர சக்தி கிடையாது. ஆகவே மற்ற மரங்களை அழிக்கும்போது சந்தன மரத்திற்கு அருகில் இருக்கும் மரத்திற்குக் கேடு வராமல் அழிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1936-இல் இருந்து என்று நினைக்கிறேன். சந்தன மரங்களுக்கு ஸ்பைக் என்ற நோய் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நோயைத் தடுப்பதற்கான ஆராய்ச்சி இன்னமும் நடந்து கொண்டிருப்பது குறித்து வருந்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த ஆராய்ச்சியின் மூலமாக அல்லாமல் வேறு வழிகளில் கவர்ச்சிகரமாக ஒரு விளம்பரம் செய்வதன் மூலம் அதைப் போக்க வேண்டும். நம்முடைய தேசியச் சொத்துக்களாக இருக்கின்ற இந்த மரங்கள் பட்டுப் போகாமல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். பாதுகாப்பது நமது கடமையாகும். ஆகவே நல்ல

25th March 1965] [திரு. மு. பொ. வடிவேல்]

முறையில் கவர்ச்சிகரமான விளம்பரங்களைப் பத்திரிகைகளிலே போடலாம். இந்த ஸ்பைக் என்ற வியாதியைத் தீர்ப்பதற்கு வழி சொன்னால் 5,000 ரூபாய் அல்லது 10,000 ரூபாய் இனும் அளிக்கப்படும் என்ற வகையிலே விளம்பரம் செய்து மாங்களைப் பாதுகாப்பதற்கு அரசினர் முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜவ்வாது மலையில், நமது மொத்த சந்தன உற்பத்தியிலே, 40 சதவிகிதம் சந்தன மாங்கள் இருக்கின்றன. இந்த மாங்கள் நாளடைவில் பட்டுப்போகின்றன. இவைகளை நல்ல முறையில் கவனிப்பதற்கு டெங்கனிக்கோட்டையில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையத்தைப்போல் இங்கேயும் ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், ஜவ்வாது மலையில் மூங்கில், வாரை போன்ற மாங்களும் ஏராளமாக வளர்கின்றன. காட்டு இலாகாவின் அமைக்களை வெட்டுவதற்குக் காண்டிராக்டர்கள் மூலம் ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அந்தக் காண்டிராக்டர்கள் அவைகளை வெட்டும்பொழுது ஒரு முழ நீளம் விட்டுத்தான் வெட்ட வேண்டுமென்று கண்டிஷன் போட்டுத்தான் அவர்களுக்குக் காண்டிராக்ட் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் காண்டிராக்டர்கள் வெட்டும்பொழுது ஒரு முழ நீளம் விட்டு வெட்டுவதில்லை. அவ்வாறு விட்டு வெட்டினால்தான் அந்த மாங்கள் மீண்டும் துளிக்க வசதியாக இருக்கும். காண்டிராக்ட் காரர்கள் வெட்டும்பொழுது அடியோடு வெட்டிவிடுகின்ற காரணத்தால் நாளடைவில் அந்த மூங்கில், வாரை போன்ற மாங்கள் பட்டுப் போய்விடுகின்றன. உதாரணமாக ஏலகிரி மலையில் இந்த மாங்கள் அதிகமான அளவில் இருந்தன. இந்த மாங்களை ஒரு முழ நீளம் விட்டு வெட்டத் தவறிய காரணத்தால், அடியோடு வெட்டியதால், இன்றைய தினம் அந்த ஏலகிரி மலையில் வாரைகள் எல்லாம் பட்டுப்போய்க் கிடக்கின்றன.

அடுத்தபடியாக, சென்னையில் இருப்பவர்களுக்கு விறகு கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக, விறகுக் கட்டைகளை வெட்டும்பொழுது இவ்வளவு டன் நீங்கள் ஒதுக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று காண்டிராக்டர்களுக்குக் கண்டிஷன் கொடுத்து அதன் பேரிலேதான் ஏலம் விடப்படுகிறது. ஆனால் அந்தக் காண்டிராக்டர்கள் ஒதுக்கிய அளவுக்கு அதைச் சப்ளை செய்வதில்லை. 580 டன் சப்ளை செய்ய வேண்டுமென்றால் அவர்கள் 70 அல்லது 80 டன் என்ற அளவில்தான் சப்ளை செய்கிறார்கள். மீதிபுள்ள 500 டன்னை சப்ளை செய்யாமலே இருக்கிறார்கள். இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. அவர்கள் சென்னைக்குக் கொண்டுவந்து விற்கக்கூடிய விலை கட்டுபடியாகவில்லை என்பது ஒரு காரணம். அதனால் அவர்களுக்குச் சுமார் டன்னுக்கு ரூ. 20 நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதைத் தவிர, இத்தனை டன் சப்ளை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி, அதை அவர்கள் சப்ளை செய்யத் தவறிய காரணத்திற்காக அபராதம் விதிக்கப்படுகிறது. ஒரு டன்னுக்கு ரூ. 14 என்ற அளவில் அவர்களுக்கு அபராதம் விதிக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். அந்த அபராதத் தொகையைக் கட்டினால்கூட, மேற்கொண்டு ரூ. 10 டன்னுக்கு மீறுகிறது என்ற அளவிலே காண்டிராக்டர்கள் குறிப்பிட்ட கோட்டாவைக் கொடுக்காமல் ஏமாற்றிவிடுகிறார்கள்.

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்] [25th March 1965]

ஆகவே, சென்னைக்குக் கொண்டு வந்து விற்கக் கூடிய அளவில் அவர்களுக்கு நியாயமாகக் கட்டுபடியாகக்கூடிய ஒரு தொகையைக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தும் அவர்கள் ஒதுக்கியதைக் கொடுக்காமல் இருந்தால் அவர்களுக்கு டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 30 வரையாவது அபராதம் போட வேண்டுமென்றும், அப்படிப் போட்டால்தான் அவர்கள் குறிப்பிட்ட கோட்டாவைக் கொடுப்பார்கள் என்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பேரரசாங்கத்தில் உள்ள புறம்போக்குகள் பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1958-ஆம் ஆண்டு சென்னை பஞ்சாயத்துச் சட்டப் பிரகாசம் புறம்போக்குகள் எல்லாம் பஞ்சாயத்துக்களுக்குச் சொந்தம். நெல்விவாசல், புங்கம்பட்டு, புதுர் போன்ற இடங்களில் உள்ள பேரரசாங்க புறம்போக்குகள் எல்லாம் எங்களுக்குச் சேர்ந்தது என்று ஒருவருக்கொருவர் சண்டைப் போட்டுக் கொள்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துத் தலைவர் எங்களுக்குச் சேரவேண்டுமென்று சொல்கிறார். காட்டு இலாகாவினர் எங்களுக்குச் சேர்ந்தது என்று சொல்கிறார்கள். காரணம் என்ன என்று விசாரித்தால், சர்வே செய்யவில்லை. ஆகையால் எங்களுக்குச் சேர்ந்தது என்று காட்டு இலாகாவினர் சொல்லுகிறார்கள். பஞ்சாயத்துத் தலைவர் எங்களிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டிருப்பதால் எங்களுக்குச் சேர்ந்தது என்று சொல்கிறார். இந்த நிலைமை மிகவும் துரதிருஷ்ட வசமானது. ஆகவே, உடனடியாக, சர்வே செய்து பஞ்சாயத்துக்கு எது சேர்ந்தது, காட்டு இலாகாவுக்கு எது சேர்ந்தது என்பதை நிர்ணயித்து, தக்காறைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விறகு வெட்டுகிறார்கள் என்றால் 50 ஏக்கர் என்று அதற்காகக் கொடுக்கப்படுகிறது. 100 டன் அளவுக்குத்தான் வெட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்கள் பக்கத்தில் இருக்கிறதைக் கூடத் திருடி, 250 டன் அளவுக்கு விற்றுவிடுகிறார்கள். பெர்மிட் கொடுப்பவர்கள் 10 லோடுகளுக்குத்தான் பெர்மிட் கொடுத்தாலும், அவர்கள் அந்தப் பெர்மிட்டை வைத்துக் கொண்டே, 20, 30 லோடுகள் எடுத்துக் கொண்டுபோய் விடுகிறார்கள். அங்கே லஞ்ச ஊழல்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. ஆகவே, லஞ்ச ஊழல்களைத் தடுக்க, அவர்களுடைய சம்பளத்தையெல்லாம் அதிகப்படுத்த ஒரு ஸ்பெஷல் பார்ட்டியைப் போட்டுச் சேலத்தில் ஒரு ஸ்பெஷல் பார்ட்டியைப் போட்டு இருப்பது போல் வடாற்காட்டிலும் ஒரு ஸ்பெஷல் பார்ட்டியைப் போட்டு எல்லைக்கு அடுத்த இடத்தில் இந்த மாதிரித் திருடுகள் நடக்காமல் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மலைமேல் சில பள்ளிகளை காட்டிலாக்காவினர் நல்ல முறையிலே நடத்தி வருகிறார்கள். மேலும் புதிதாகத் தோன்றிய சில பள்ளிகளை யெல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நடத்தி வருகின்றன. வன இலாகாவினர் நடத்தி வருகின்ற பள்ளிகளிலே அதிகமான உணவு, உடை இன்னும் மற்ற வசதிகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியன்களினாலே நடத்தப்படுகின்ற பள்ளிகளிலே அந்த வசதிகள் இல்லை. ஆகவே, இந்தப்

25th March 1965] [திரு. மு. பொ. வடிவேல்]

பஞ்சாயத்து யூனியன்களால் நடத்தப்படுகின்ற பள்ளிகளையும், வன இலாகாவினரே ஏற்று நடத்தி வர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த எல். ஆர். பாரஸ்டர் என்று இருக்கிறார். அவர்தான் அந்த மலையில் உள்ள கிராமங்களுக்குக் கர்னம். கீழ் உள்ளவர்களுக்குக் கிராமங்களுக்கு உள்ள கர்னங்கள் போன்றவர் எல். ஆர். பாரஸ்டர். அவர் அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்களை மனிதர்களாக மதிப்பதில்லை. முன்பு வெள்ளைக்காரர்களைத்தான் துரை, துரை என்று சொல்லி வந்தோம். இப்பொழுது கலெக்டர்களைக் கூடத் துரை என்று சொல்வதில்லை. ஆனால் அந்த எல். ஆர். பாரஸ்டரைப் பார்த்தவுடன் துரை வருகிறார், துரை வருகிறார் என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு அங்கு நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த முறையை மாற்ற வேண்டும். எல். ஆர். பாரஸ்டர் என்பவரிடம் பஞ்சாயத்துத் தலைவர், ஒரு சாதாரண வரைப் படம் கேட்டால் கூடக் கொடுப்பதில்லை. பஞ்சாயத்துத் தலைவர், சிறு வண்டி வேண்டுமென்றே, அல்லது பள்ளிக்கூடம் கட்ட வேண்டுமென்றே சில தகவல்களை அவரிடம் கேட்டால் அவர் கொடுப்பது இல்லை. பிறகு பஞ்சாயத்துத் தலைவர், கமிஷனரை விட்டு டி.எப்.ஓ-க்கு எழுதச் சொல்லி, அவர் அந்த எல்.ஆர். பாரஸ்டருக்கு உத்தரவு போட்ட பின்புதான் கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் தகவல்கள் கேட்டால் உடனடியாகக் கொடுக்கச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. பி. பாலகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, காட்டு வளம் என்பதன் கீழ் எனது சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் கூறியதைப் போன்று, நமது ராஜ்யத்தினுடைய காடுகளின் பரப்பளவு மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. அம்மாதிரியுள்ள காடுகளை நாம் இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம். கடல் மட்டத்திலிருந்து சுமார் 800 அடி அல்லது 1,000 அடி வரை உயரத்தில் உள்ள பகுதிகளை ஒன்றாகவுப் 1,000 அடிக்குமேல் உயரத்தில் உள்ள பகுதிகளை இன்னொன்றாகவும் பிரிக்கலாம். இந்த 1,000 அடிக்கு மேல் உள்ள பகுதிகளில் எப்பொழுதும் மழை பெய்து கொண்டே இருக்கும். அங்கு சுமார் 4 அடி அல்லது 5 அடி சுற்றளவுள்ள மரங்கள் எல்லாம் தானாகவே உண்டாகும். ஏனென்றால் அங்கு தண்ணீர் வேண்டிய அவசியம் இல்லை, நீரோடைகள் ஓடிக்கொண்டே இருக்கும். குளிர்த் காற்று வீசிக் கொண்டே இருக்கும். விலை மதிக்க முடியாத மூலிகைப் பொருள்கள் அங்குக் கிடைக்கின்றன. ஆனால் 1,000 அடிக்குக் குறைந்துள்ள காடுகள் நமது சமவெளிப் பிரதேசத்தைப் போன்று டிரை ஏரியா, அதாவது வரட்சியான பகுதியாகத் தான் இருக்கும். அங்கு சுமார் 1 அடி அல்லது 1½ அடி சுற்றளவுள்ள மரங்கள்தான் அதிகமாக இருக்கும். ஏனென்றால் அங்கு புதர்கள், முட்காடுகள் இருக்கும். ஆட்கள் போக முடியாத அளவில் நெருக்கமாகச்

[திரு. ஏ. பி. பாலகன்] [25th March 1965]

செடிகள் இருக்கும். ஆகவே, இம்மாதிரி இடங்களில் வன இலாகா வினர் பல அபிவிருத்தி வேலைகள் செய்வதை நான் பார்த்தேன். இந்த மலைகளில் மைனர் பாரஸ்ட் புராடியுஸ் என்ற இனத்தின் கீழ் பல அதிகமான பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. அவைகளை நாம் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறோம்.

எங்களுடைய திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் தென்பகுதியில் பொதிகை மலைச்சாரல் இருக்கிறது என்பதை மதிப்புக்குரிய அங்கத்தினர்கள் யாவரும் நன்றாக அறிவார்கள். அகத்திய மாமுனிவர் அங்கே ஒரு பெரிய மெடிகல் காலேஜையே அந்தக் காலத்தில் ஏற்படுத்தியிருந்தார் என்று சரித்திரம் கூறுகிறது. அங்கு பெரும் மருத்துவ மூலிகைகள் கிடைப்பதாகச் சரித்திரம் மூலமாக அறிகிறோம். அந்த விலைமதிப்பற்ற மூலிகைகளைப்பற்றி இன்னும் சரியானபடி ஆராய்ச்சி செய்யப்படவில்லை. அந்த மூலிகைகளை அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற தேசங்களுக்கு அனுப்ப வாய்ப்பு இருப்பதால், அதைச் சரிவரக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மக்களுக்குப் பயன்படும் முறையில் காட்டு இலாகாவின் டிம்பர்கள் எல்லாம் பேட்டைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு விற்கப்படுகிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து டிம்பர்கள் கொண்டு வரப்பட்டு விற்கப்படுகிறது. காட்டு இலாகாவுக்கும் இதன் மூலம் நல்ல வருமானம் கிடைக்கிறது. கன்னியாகுமரியில் சென்ற 1960-ம் ஆண்டில் ரப்பர் பிளாண்டேஷன் செய்திருக்கிறார்கள். மூன்று, நான்கு வருஷங்கள் ஆகின்றன. அதிலிருந்து இன்னும் ஒன்றிரண்டு வருஷங்கள் வருமானம் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த மாதிரிக் காடுகளில் காட்டு இலாகாவில் பணிபுரியும் ஊழியர்கள் தன்னந்தனியாக ஏகாந்தமாகச் செயலாற்றும் காரணத்தால் அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்பதையும் வரவேற்கிறேன்.

நமது ராஜ்யத்தில் பீடித் தொழில் மிகப் பெரிய தொழில். லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இது குடிசைத் தொழிலாக இருந்து வருகிறது என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். இந்தத் தொழிலுக்கான மூலப்பொருள் புகையிலை, பீடி இலை இரண்டுந்தான். இவ்விரண்டும் நமது ராஜ்யத்தில் கிடையாது. பீடி இலையும், புகையிலையும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்கு வெளியிலிருந்து வாங்கப்படுகிறது. இந்தத் துறையிலே பல்விதமான முயற்சிகளைச் செய்த பின்பு இப்படிப்பட்ட இலைகள் தென் மாவட்டங்களிலேயே கிடைப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. இது தெரிந்தவுடனேயே அதிகாரிகளும், அமைச்சர்களும் அது விஷயத்திலே அதிக அக்கறை செலுத்தி இப்படிப்பட்ட இலைகளை நம்முடைய ராஜ்யத்திலேயே உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதை நான் பாராட்டுகிறேன். இப்படிப்பட்ட இலை மரங்கள் 800 அடிக்குக் குறைந்த எலிவேஷனில் முட்கள் நிறைந்த புதர்களில் ஜனங்கள் புக முடியாத நிலையில், சாதாரணமாக யாரும் அணுக முடியாத சூழ்நிலையில் உண்டாகின்றன. இந்த மரத்தை விதைகள் போட்டோ மற்ற விதமாகவோ உண்டாக்கலாம் என்று

25th March 1965] [திரு. ஏ. பி. பாலகன்]

ஒரு சிலர் கூறுகிறார்கள். இன்னும் ஒரு சாரார் பறவைகள், குரங்குகள் பழத்தைச் சாப்பிட்டு ஜீரணித்து அதன் பிறகு எச்சமாக விழுவதிலிருந்து உண்டாகிறது என்று கூறுகிறார்கள். இன்னும் ஒரு விசேஷ நிலை இந்த மரங்களுக்கு இருக்கிறது. இந்த மரத்தை வெட்டியும் வேரிலிருந்து பல செடிகள் உண்டாகின்றன. பெரிய மரத்தின் இலைகள் பிடி சுற்ற ஆகாது. இந்த மரத்தை வெட்டியவுடன் 30, 36 தினங்களில் புதிய தளிர்கள் வரும். தளிர்கள் வரவரப் பறித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். கீழே பறிக்கப் பறிக்க மேலே தளிர்கள் வந்து கொண்டே இருக்கும். அதை ஒரு தினம் முந்திப் பறித்துவிட்டால் தளிராகிவிடும். ஒரு தினம் பிந்தி விட்டால் முரடாகிவிடும். கண்ணும கருத்துமாக இருந்து அந்த இலையைத் தொழிலாளர்கள் பறிக்க வேண்டும். ஓரிசா, மத்தியப் பிரதேசம் போன்ற இடங்களில் எல்லாம் கிராமங்கள் காடுகளிலேயே இருக்கின்றன. இங்கு அப்படிக்கிடை யாது. தொழிலாளர்களைக் கொண்டுபோய்க் காட்டுக்குள்ளே வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் தேவைப்படுகிறது. ஆகவே, அபிவிருத்தித் திட்டத்தோடு சேர்த்து இந்தத் தொழிலைப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிடி இலைத் தொழில் 100, 200 பேர் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழில் அல்ல. ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் இதிலே ஈடுபடக்கூடியது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இரண்டு டிவிஷனில் பத்தாயிரத்திலிருந்து பதினைந்தாயிரம் தொழிலாளர்கள் வரை வேலை பார்க்கிறார்கள். திருநெல்வேலி சவுத் டிவிஷனிலும் மேற்படி இலை மரங்கள் இருக்கின்றன. இந்த மேற்படி இலைத் தொழிலை நடத்த தனிப்பட்டவர்கள் முன்வராவிட்டால் சர்க்காரிலிருந்தாவது இந்த வேலையை மேற்கொண்டு 50 வருஷத்திற்குள்ளாவது நமது ராஜ்யத்திலேயே கிடைக்கச் செய்ய கவனிக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கென ஒரு தனி அபிவிருத்தித் திட்டத்தையும் உண்டாக்க வேண்டும்.

அடுத்தது பிடித் தொழிலுக்கு வேண்டியது புகையிலை. இந்த ராஜ்யத்தில் இது கிடையாது. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் கொடுத்து வெளியிலிருந்து வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது தேசத்தில் குஜராத், பெல்காம் இரண்டு இடங்களில்தான் பிடிப் புகையிலை கிடைக்கிறது. வேறு 'க்ளாமாடிக்' கண்டிஷனில் வராது என்று சொன்னார்கள். சென்ட்ரல் டிபாக்டோ கமிட்டி என்று மத்திய சர்க்கார் சார்பில் ஒன்று இயங்கி வருகிறது. அவர்கள் தென் பகுதியில் புகையிலையைப் போட்டுப் பாருங்கள் என்று விதைகள் கொடுத்தார்கள். அதைத் தென் பகுதியில் போட்டுப் பார்க்கும்போது அதனால் நல்ல பலன் கிடைத்திருக்கிறது. குஜராத், பெல்காம் போன்ற இடங்களில் நூற்றுக் கணக்கான வருஷங்களாகப் புகையிலை பயிரிடுகிறார்கள். அங்கு நல்ல வளர்ச்சி யடைகிற புகையிலை 1½ அடி நீளம், 1 அடி அல்லது 1¼ அடி அகலம் தான் இருக்கும். ஆனால் நம்முடைய தென் பகுதியில் பரிசோதனை செய்ததில் 2¾ அடியிலிருந்து 3 அடி நீளத்திலும் 2 அடி அகலத்திலும் வளர்ந்திருக்கிறது. இதைப் பார்த்துத் தென்னாட்டு வியாபாரிகள் அனைவரும் சந்தோஷ ஆரவாரம் செய்கிறார்கள். திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு மட்டும் ஒரு

[திரு. ஏ. பி. பாலகன்] [25th March 1965]

வருஷத்திற்கு 20,000 மூட்டை புகையிலை கொழும்பு ஏற்றுமதியையும் சேர்த்துத் தேவைப்படுகிறது. ஒரு ஏக்கரில் சுமார் 7 மூட்டை புகையிலை கிடைக்கும். ஆகவே, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் தேவைக்கு மட்டும் 3,000 ஏக்கரில் பயிர் செய்தால் தான் முடியும். பிறகு ராஜ்யத்தின் தேவை இருக்கிறது. தென் மாவட்டத்தின் 300 அடி, 400 அடி உயரத்தில் இப்படிப்பட்ட புகையிலை வருகிறது என்று சோதனையிலிருந்து தெரிகிறது. நவம்பர், டிசம்பர், ஜனவரி மழைக் காலத்தில் பீடி இலைத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இருக்காது. ஆனால் இந்தப் புகையிலை பயிர் அந்த மாதங்களில்தான் செய்ய முடியும். ஆகவே, புகையிலை பயிர் பயிரிடுவதன் காரணமாக அந்த மாதங்களிலும் பீடி இலைத் தொழிலாளர்கள் தொடர்ந்து வேலை வாழ்ப்புப் பெற முடியும். ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கும் இந்த இரு தொழில்களையும் ஒரு பெரிய அபிவிருத்தித் திட்டமாகக் கருதி, சர்க்கார் இதற்கு என்கரேஜ்மென்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் அம்பாசமுத்திரம் பாரஸ்ட் ரேஞ்சில் வேலை செய்கிறார்கள். வன விலங்குப் பாதுகாப்பு என்று சொல்லி அங்கே பாம்பு, புலி, கரடி எல்லாம் நிறைய இருக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. அங்கே நடந்த ஒரு சிறு சம்பவத்தைக் கூறுகிறேன். அங்கே பீடித் தொழில் ஷெட் போட்டிருக்கும் இடத்தில் 50 பேர் இருந்தார்கள். ஒரு நாள் இரவு 11 மணிக்கு ஒரு கடுவாய் புலி வந்துவிட்டது. மறுநாள் அங்கு வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் ஓடிப் போய்விட்டனர். இன்னொரு நாள் 50 பேர் இலை பறிக்கப் போயிருந்தார்கள். அன்று இலை பறிக்கப் போனவர்கள் நிழலுக்காக ஒரு மரத்தடியில் தங்கினார்கள். அந்த மரத்தடியில் வேரைப் போல ஒரு பெரிய பாம்பு இருந்திருக்கிறது. வேர் என்று நினைத்து மரத்தடியில் தங்கினார்கள். ஆனால் அது ஒரு பெரிய மலைப்பாம்பு (வக்கணத்தி). சுமார் 1½ அடி முதல் 2 அடி சுற்றளவு உள்ள பாம்பு. இந்தப் பாம்பைப் பார்த்த 50 பேரும் மறுநாள் வேலைக்கு வராமல் மலையை விட்டு ஓடிவிட்டார்கள். இந்த மாதிரித் தொழில் செய்கிறவர்கள் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படுகிற நிலையில் அங்கே வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. தொழில் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்து இருக்கும்போது வன விலங்குப் பாதுகாப்பு என்று சொல்லி வன விலங்குகளை அங்கே வைத்துக் கொண்டிருந்தால் ஆட்களுக்கு அபாயம் ஏற்படும். அதோடு பன்றிகளினால் பெரும் தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. மலையடிவாரத்திலும், மலையிலும் விவசாயிகள் சாகுபடி செய்திருப்பதை யெல்லாம் பன்றிகள் கிளறிப் பாழாக்கிவிடுகின்றன. ஒரு பன்றி ஒரு நாளிலேயே பத்து, இருபது குட்டிகளைப் போடும். இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தால் தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்படாது. முதுமலைக் காடு போல் சந்தடியில்லாத 1,000, 1,500 அடிக்குமேல் இருந்தால் அங்கே யானை, புலி போன்ற எல்லா வற்றையும் வைத்துக் கொண்டிருக்கலாம். அங்கே அவை எல்லாம் இருப்பதிலே ஆட்சேபணை கிடையாது. ஆகவே, அம்பாசமுத்திரம் ரேஞ்சில் வன விலங்குப் பாதுகாப்பை அகற்றிவிட வேண்டும்.

25th March 1965] [திரு. ஏ. பி. பாலகன்]

இது முடியாது என சர்க்கார் கருதினால், தொழிலுக்கு அபாயம் ஏற்படாமலிருக்கும் பொருட்டு மேற்கே கொடமாடியையும் தெற்கே கட்டளமலையையும் பார்ட்ராக வைத்து, அதற்குக் கீழே உள்ள இடங்களில் 'சாங்கவரியை' காலி செய்துவிட்டு அதற்கு மேல் உள்ள உயரத்தில் 'சாங்கவரியை' வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸ்விட்சர்லாண்டிலிருந்து ஒருவர் வந்திருந்தார். வன விலங்குப் பாதுகாப்பு என்று வைத்திருக்கிறார்களே, பார்க்கலாம் என்று வந்தார்கள். 30 ரூபாய்க்கு ஒரு மாடு வாங்கி மரத்தில் கட்டிப் போட்டு வைத்தார்கள். ஜீப் வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார். 11 மணிக்கு வரச் சொன்னேன். பாட்டரி வைத்து அடித்துப் பார்த்தார் பெரிய கடுவாய் இருந்தது. அதைப் பார்த்து பயந்து ஷெட்டுக்கு வந்து விட்டார்கள். அந்த மாட்டை அந்தக் கடுவாய் அடித்து 100 அடிக்கு அப்புறம் போட்டு விட்டது. காலையில் பார்த்தால் அந்த மாட்டைக் காணேன். அந்த 30 ரூபாய் மாட்டை யாரோ களவாடிக் கொண்டு போய் விட்டான் என்று சொன்னார்கள். இவன் இந்தியர்களைக் கிரிட்டிஸைஸ் செய்கிறானே என்று நினைத்து மாடு இருக்கிறதா என்று தேடிப் பார்க்கச் சொன்னேன். அந்த மாடு 100 அடிக்கு அப்பால் அடித்துத் தள்ளப்பட்டிருந்தது. அவ்வளவு சக்தி வாய்ந்த கடுவாய்கள் அங்கு இருக்கின்றன. ஆகவே அந்த 'டைகர் சாங்கவரியை' வேறு இடத்திற்கு ஒதுக்கி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பு தந்ததற்கு என் நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI A. KUNJAN NADAR : Mr. Speaker, Sir, I wish to draw the attention of this House regarding certain matters relating to the Kanyakumari district. It is reported that the Forest Department is going to plant 800 acres of rubber next year. I welcome very much this venture. Vast areas have already been planted. But I would say that things are not being done in a satisfactory manner. The forest department is doing this thing as one of its side activities. As they plant teakwood, softwood and firewood they also plant rubber. Sir, being a planter, I am expected to know something about rubber planting and this rubber plantation is done by the Forest Department solely in my constituency and the majority of the rubber estates in the Kanyakumari district are situated in my constituency. Sir, the rubber planting is not planting like any other tree. It requires technical skill, knowledge, labour and experience. From the digging of pits, selection of sites, tapping and even after tapping up to 100 years when the tree dies technical skill is required. In the Forest Department certain Forest officers are sent for training in Malaya for two or three weeks. They roam about in the town of Malaya sight-seeing and come back as rubber experts and then indulge in planting. Sir, this paper knowledge would not do. I would even welcome the whole of the Kanyakumari forest area being planted with rubber trees. It is so very yielding and it is a big source of income to the Government. Sir, it should be done by experts, by agricultural

[Sri A. Kunjan Nadar] [25th March 1965]

experts, and not by the Forest Department. A Rubber Corporation may be constituted as in other States. In the Kerala State it is done by a Corporation. In the Kanyakumari district, the Government can get thousands of skilled workers at various levels—Persons with forty or fifty years' experience in rubber planting. Their talents are not utilised. Sir, the Kanyakumari district especially my constituency is the richest rubber producing area in the world. The plantations undertaken by the Forest Department is a huge colossal waste. It is true that the plants are all right. When the yield is to be taken into consideration, it is very poor and it is a very great disappointment. Sir, the rubber plantation will be a major source of income to this Government if proper attention is directed towards that end. So, I would once again urge the Government to constitute a Corporation. A Committee consisting of the hon. Members of this House and some experts from outside may be constituted to suggest how the Corporation can be constituted.

Then, another point is that the rubber planting is done in the catchment area around Perunchani and Pechiparai dams. This catchment area consists of dense forests. Initially they clear these forests for plantations and for these plantations to become mature trees, it would take some 15 or 20 years. By this time, the climate would change, rainfall would change and even Perunchani and Pechiparai dams would be silted up. So, I would say that acres other than the catchment areas of Perunchani and Pechiparai dams must be selected for rubber cultivation. Almost all the forest areas in the Kanyakumari district are suitable for rubber plantations.

Then, another matter that I would like to bring to the notice of the Government is with regard to firewood. Sir, poor people, people belonging to the poorest strata of society, used to take firewood from the forest, free, from time immemorial. Now it is prohibited. Especially women and children from distant villages used to walk 10 to 12 miles to come to the forest and fetch the firewood. That they collected are dry woodsticks and undergrowths which are being wasted and which are being eaten away by white ants. They have been doing this for centuries together. Now the plea is that the forest will be destroyed by this collection of firewood and the Government would not allow it. Sir, in the Kerala State, the forest Department is run on more efficient and more scientific lines. Throughout the Kerala State they allow the poor people to take firewood free. We can see thousands of poor women and children—there is no alternative labour or work for them—taking firewood free. I can say from experience that there would not be any danger to our forests and they must be allowed to collect it. This Government which boast themselves to be a poor man's Government are creating problems for the poor men. In each and every step that they take in any walk of life, they create problems for the poor and not for the rich.

25th March 1965] [Sri A. Kunjan Nadar]

It is the poor people who suffer. Collection of firewood is one of the most important problems in our district and that should be allowed. Teakwood tree is considered to be a royal tree and private owners are not allowed to plant teakwood. That should not be the rule. Many other State Governments allow private owners to grow teakwood and even encourage them by giving them seedlings and loans. It should not be a royal business. It must be made a common man's business and people must be encouraged to plant teakwood trees.

There is a place called 'Muthukuzhivayal', which is in the upper reaches of the present hydro-electric scheme. It is a very good health resort. The ancient Palace of His Highness the Maharaja of Travancore is there. There was a scheme—I do not know whether it is alive to-day—to convert this place into a health resort. It is a place which is situated among dense forests and is inaccessible. It would be a very good thing if that scheme is pursued and if that place is converted into a health resort. Around that place, there are about 1,000 acres of marshy lands suitable for paddy cultivation. It is not suitable for any other cultivation. People should be allowed to settle there and those lands must be utilised for producing foodcrops.

As regards pasture lands, we do not have any grazing fields in our district, excepting in one spot. That is in Kothanallur Panchayat in Kallakulam taluk in my constituency. There is an extent of about 700 acres of grazing field. From time immemorial it is called grazing field. In all the revenue records it is mentioned as 'grazing field'. It is now under the control of the Revenue Department. The Forest Department people want to take it over for forest cultivation. That should not be allowed. It must be handed over to the local Panchayat and must be maintained as a grazing field. So also, the other grazing fields must be handed over to the local Panchayats.

(The time bell was rung.)

* SRI R. PONNAPPA NADAR : Mr. Speaker, Sir, I rise to speak a few words regarding 'Administration of Justice', which is one of the Demands for discussion in the House now. As regards the detention of an hon. Member of this House, objection was taken to the judgment pronounced by our Hon'ble High Court. It has been held that there were no mala fides in that detention. Motives were attributed to our Chief Minister and to the Ministry stating that they interfered with the administration of justice. It would not be proper if we were to make such allegations against the highest judiciary in the land. So far as the High Court Judges are concerned, they should be above suspicion and I am sure that our Judges have acquitted themselves very creditably. Recently, there was a pronouncement by our High Court regarding the search and seizure of accounts by the Sales Tax authorities. It has been held that those provisions enacted by the Legislature were beyond its powers and they have been held to be invalid.

[Sri R. Ponnappa Nadar] [25th March 1965]

Our High Court has delivered very good judgments and the decisions of our High Court are being quoted by the Bombay, Calcutta and other High Courts as authorities because of the legal erudition possessed by them. So when we discuss that aspect, we should be fair to our Judges and we should not cast aspersions on their conduct.

It has been pointed out that there are a large number of cases pending on the file of the High Court. The Hon. Minister said in reply to a question that nearly 7,000 cases were pending before the High Court. Effective steps may be taken by appointing Additional Judges to reduce the pendency in the High Court.

Another matter, which I would like to bring to the notice of the Hon. Minister, is with regard to the practice that is obtaining in the High Court regarding the translation of documents. We speak much about our regional languages and we are all in favour of the regional languages being introduced in the administration of justice. But, so far as the High Court is concerned, our documents, though they are in Tamil, have to be translated into English. That was the practice which was obtaining when Englishmen were the Judges. Such a practice should be discontinued and I would like to say that the translation of Tamil documents into English would render them ineffective and there would be considerable difficulty in the matter of interpretation. It is worthwhile to consider whether that practice should be continued.

Another factor, which I want to emphasise, is with regard to the recruitment to the Judicial Service. Now, Advocates are recruited as Sub-Magistrates, District Munsifs and District Judges. I would plead that a sufficient number of advocates should be recruited. So far as recruitment is concerned, some districts are given preference. From the Kanyakumari Bar, no District Munsif has been selected for the past six or seven years. I would once again plead that people, who are duly qualified, may be selected and consideration may be given to those who submit their applications from the District Bar centres also. That matter may be considered. In the matter of emoluments, the pay that is being drawn by the District Munsifs and Sub-Magistrates is low and so that may be raised. In order to eradicate corruption from the Judiciary, it could be better if better pay is given to our judicial officers. So far as anti-corruption and vigilance is concerned, rules should be framed to bring the Judicial Officers. The Government should, in consultation, with the High Court, frame appropriate rules for the subordinate judiciary. Effective steps should be taken to root out corruption.

So far as the district judicial administration is concerned, we should enforce Tamil as the Court language. Tamil is being given much preference. We should see that the official language at the district level is encouraged. As regards the recording of depositions, when a witness deposes in Tamil, it is recorded in English

25th March 1965] [Sri R. Ponnappa Nadar]

and the effect of it is lost thereby and there are inherent mistakes there. There was a resolution passed by the Provincial Bar Association some four or five years back that the recording of the depositions should be in Tamil so far as the districts are concerned. This aspect may be considered. The Government should take appropriate steps to make Tamil as the Court language at least at the district level. That aspect may also be considered.

I would also like to emphasise one more matter, viz., legal aid to the poor. So far as grave offences are concerned, the Courts are empowered to empanel Advocates to assist the defence. But, there are instances in which criminal administration could not be effectively carried on by the poor litigants, because, they do not get proper legal aid. So, effective steps may be taken in that direction to help the poor litigants. In the matter of civil litigation, of course there are informal paupers applications with regard to payment of Court-fees, etc. But, in the matter of legal aid I mean, Assistance from Advocates, some effective steps will have to be taken to help the poor litigants who are involved in civil litigation. This matter may be kindly considered by the Government.

With regard to Forest Administration, I would like to say one or two points. So far as rubber plantations are concerned, there are a large number of Ceylon repatriates who have come to the Kanyakumari district. Their services may be utilised in the Government Rubber plantations and other Government undertakings. Abandoned Estates may be assigned to the Ceylon repatriates.

Recently, there was a fire accident in the Reserve Forests in the Kanyakumari district. Consequently, very valuable timber has been lost. Many contractors as well as the Government have sustained huge losses on account of the unforeseen fire which suddenly broke out in the Reserve Forests there. Effective safeguards must be taken to avert such huge losses. The Government should evolve suitable steps to see that the causes for such fire accidents are removed and also to see that the fire did not spread to other areas. This matter may also be kindly looked into.

Regarding collection of fuel, considerable difficulty is experienced because of the recent Government order. As was pointed out by hon. Member Sri Kunjan Nadar, that practice has been obtaining in our district from time immemorial and for generations in the past. It may be allowed to continue . . .

* திரு. ம. கமலநாதன் : தலைவர் அவர்களே, எனது கட்சிக் காரர்கள் பேசிய நேரத்திலே நீதித் துறையிலே அரசாங்கம் தலையிடுகிறது என்று குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டை எனக்கு முன்பு பேசிய ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் மறுத்தார்கள். ஆனால் நேற்று புலவர் கூட்டுறவுத் துறையிலே ஊழலில் ஈடுபட்ட ஒருவரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டது குறித்து, வாரண்ட்

[திரு. ம. கமலநாதன்] [25th March 1965]

பிறப்பிக்கப்பட்டு, கைது செய்யப்பட்ட பின்னர் The Police was directed to drop the investigation என்ற அளவுக்கு தனது கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள் நமது கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள். The Police was directed to drop the investigation என்றால், ஒன்று அரசாங்கம் தலையிட்டிருக்க வேண்டும்; அல்லது டிபார்ட்மென்ட் அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்க வேண்டும். நீதி மன்றத்திற்குப் போன வழக்கை வாபஸ் பெறும் அளவுக்கு அரசாங்கம் தலையிட்டிருக்கிறது என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பிறகு கிராமக் கோர்ட்டுகள் எல்லாம் மூடப்பட்டன. கிராமத்தில் அவ்வப்போது ஏற்படும் சிறு சிறு வழக்குகள் அங்கேயே பைசல் செய்யப்பட்டு, பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் நீதி வழங்கும் அளவுக்கு நல்ல நிலைமையில் இருந்தது தவிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கிராம மக்களுக்குச் சவுகரியம் ஏற்படும் வகையில் சிறு சிறு வழக்குகள் அங்கேயே தீர்க்கப்படும் வகையில் கிராமக் கோர்ட்டுகளுக்கு வகை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

வழக்கம் போல சிங்கோனா பற்றி எந்த அறிக்கையும் வைக்கப் படவில்லை. இந்தத் துறைக்கு சென்ற ஆண்டு 29 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தார்கள். இந்த ஆண்டு அடையாளமாக 100 ரூபாய் தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சிங்கோனா பற்றி உறுப்பினர்கள் தெரிந்து கொள்ள எந்த வித அறிக்கையும் வைக்கப்படவில்லை. சென்ற ஆண்டு, இதைப்பற்றிப் பின்னால் சொல்லிக்கொள்ளலாம் என்று இருந்தேன் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதைப் பற்றி ஒரு அறிக்கை வைத்திருந்தால், இந்தத் துறையில் நிர்வாகம் எந்த முறையில் நடைபெறுகிறது என்று எடுத்துச் சொல்லியிருந்தால் அதன் மீது யோசனைகளைச் சொல்ல வாய்ப்பு இருந்திருக்கும். இரண்டு அல்லது மூன்று தினங்களுக்கு முன் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறையில் 20-25 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது, இந்தத் துறையில் எஸ்கென்ஷியல் ஆயில்ஸ் மார்க்களைப் பயிரிடுகிற முறையில் ஈடுபட்டு இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி அறிக்கை வைத்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அந்த முறையில் அறிக்கை வைக்காததற்கு என்னுடைய கண்டனத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே போல, கதர் டிமாண்டுக்கு அறிக்கை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த ஆண்டு அந்த அறிக்கை கூட வைக்கப்படவில்லை. இப்படிப்பட்ட அறிக்கை வைத்திருந்தால் தானே விவாதத்திலே கலந்துகொள்ளுபவர்கள் தாங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பு இருக்கும். அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பினை அளிக்க அமைச்சர் அவர்கள் மறுத்துவிட்டிருக்கிறார்கள்.

கதரைப் பொறுத்த வரையில் அது ஒரு கட்சியின் சின்னம் என்று நான் பொதுவாகச் சொன்னேன். கதரைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் கனம் அங்கத்தினர் மாதா கவுடர் அவர்கள் சொன்னார்கள், 'எதிர்க் கட்சிக்

25th March 1965]

[திரு. ம. கமலநாதன்]

காரர்கள் கதரைப் போட்டுக்கொண்டு போய் அதிகாரிகளை ஏமாற்றப்பார்க்கிறார்கள்' என்று. இந்த முறையில் யூனும் கட்சியினர் ஒப்புக்கொண்டதைப் பார்த்தால் கதர் என்பது ஒரு கட்சியின் சின்னமாக, கதரைப் போட்டுக்கொண்டு அரசாங்க அலுவலகங்களுக்குச் சென்றால் காரியம் முடியும் என்ற அளவுக்குச் சொன்னார்களோ என்று நினைக்க வேண்டிய நிலையில் நான் இருக்கின்றேன். கதரைப் பெறுத்த வரையில் 13,50,000 ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இதைப் பற்றி அதிகமாக ஒன்றும் சொல்ல வேண்டியதில்லை, சிறு தொகை தானே என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லக் கூடும். ஒதுக்கும் பணம் மிகக் குறைவாக இருந்தாலும், மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து அளிக்கப்படும் மானியமும், கடனும் பல பல லட்சங்கள். பல இடங்களில் தொழிலாளிகளுக்கு இதிலே உழைப்புக்கு ஏற்ற ஊதியம் கிடைக்கவில்லை, இது நஷ்டமான திட்டம், இது கைவிடப்பட வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறோம். இதைப்பற்றிக் கணக்குப் போட்டுச் சொன்னோம். ஆலையிலே ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளிக்கும், இந்தத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளிக்கும் கிடைக்கும் ஊதியத்தைக் கணக்கிட்டு, இந்தத் திட்டம் லாபமுள்ளதாக இல்லை, இது கைவிடப்பட வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

கதர் இலாகாவில் வேலையில் இருக்கிறவர்கள் ஒன்று அரசியல் தியாகியாக இருக்க வேண்டும் அல்லது எப்படியாவது வேலை கொடுத்தாக வேண்டும் என்ற நிலையில் இருப்பவர்களாக இருக்க வேண்டும். இந்த முறையில் அவர்களுடைய அன்மம்ப்ளாய்மெண்ட்டைப் போக்கக் கூடிய முறையில் இன்றைக்கு கதர் இலாகா இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கதர் எப்படி விற்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், இன்றைய தினம் பஞ்சாயத்து யூனியன் இல்லையென்றால் அவ்வளவு தான். பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு இவ்வளவு விற்க வேண்டும் என்று டார்ஜெட் ஃபிக்ஸ் செய்து அனுப்பி விட்டால் போதும். ஆசிரியர்கள் இருக்கவே இருக்கிறார்கள், ஸ்டாலிப் இருக்கவே இருக்கிறார்கள், தீபாவளி அட்வான்ஸ் இருக்கவே இருக்கிறது. தீபாவளி அட்வான்ஸுக்குப் பதில் கதரை அவர்கள் தலையில் கட்டி இந்த அளவுக்கு விற்று விட்டோம் என்ற அளவுக்குப் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறது.

கிராமக் கைத்தொழில்களைப் பொறுத்த வரையில் எத்தனையோ பயிற்சி நிலையங்கள்—கருமான், கார்ப்பெண்டரி, கயிறு திரிக்கும் தொழில்—இப்படிப் பலப்பல தொழில்கள் துற்றுக் கணக்கில் இருக்கின்றன. ஆனால் எந்த இடத்திலாவது பயிற்சி நிலையம் ஏற்படுத்தி இத்தனை பேர்களுக்கு வேலை அளித்திருக்கிறோம், பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட இத்தனை பேர்களுக்கு வேலை தேடிக்கொடுத்திருக்கிறோம். அல்லது சொந்தமாகத் தொழில் செய்கிறார்கள் அல்லது வாழ்க்கைக்கு வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறோம் என்று ஏதாவது சொல்ல முடியுமா என்றால் இல்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்லும்போது, எங்கள் பஞ்சாயத்தில் ஃப்ரூட் பயிற்சி நிலையம் என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முதல் ஆண்டு 20 பேர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டது. இரண்டாவது ஆண்டு

[திரு. ம. கமலநாதன்] [25th March 1965]

20 பேர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டது. மூன்றாவது ஆண்டும் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டோம். பயிற்சி பெற்றவர்களைக் கொண்டு கூட்டுறவு முறையில் பழம் பதனிடும் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கலாம் என்று கேட்டோம். அம்மாதிரி ஆரம்பிக்க மேலும் 20 பேர்கள் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த ஆண்டு 20 பேர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. இப்போது அந்த நிலையம் மூடப்பட்டிருக்கிறது. இன்ஸ்ட்ரக்டர் இருந்தார். மிகவும் நல்லவர்கள், தொழில் நுட்பம் தெரிந்த நிபுணராக ஒரே ஒருவர் இருக்கிறார் என்று எப்படியாவது வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருந்தது. கமிஷனருக்கு அலுவலக ஊழியர்களைக் கண்டால் பிடிக்காது. அவர்களில் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் இந்த அலுவலரும் ஒருவர். எனவே இந்த நிலையத்தை வேறு இடத்திற்கு மாற்றும் சூழ்நிலையை உண்டாக்கி விட்டார்கள். அந்த நிலையத்தை அங்கேயே எப்படியாவது நிறுத்த வேண்டுமென்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியை அணுகினேன். அவர் ஒரு பெட்டி டைரக்டரை அனுப்பிப் பார்க்கச் சொன்னார்கள். அந்த நிலையத்தை உங்களுடைய நேரடி நிர்வாகத்தில் வைத்துக்கொண்டு பாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். கமிஷனருக்கும் அவருக்கும் ஏற்பட்ட தகராறு காரணமாக அந்த நிலையம் சேலத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. எந்த வித முன்னேற்றமும் அடைய முடியாத நிலையில், பெற்ற பயிற்சி விளை நிலையில், பயிற்சியில் காலத்தைக் கழித்திருக்கிறார்களே தவிர, அரசாங்கம் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறதே தவிர, அதனால் யாருக்கும் பிரயோசனம் இல்லை.

அடுத்து எங்கள் பகுதியில் கயிறு பயிற்சி நிலையம் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். அதற்கு நார் சேலத்திலிருந்து வர வேண்டும். சேலத்திற்கு காலிகட்டிலிருந்து வரவேண்டும். உப்புக் கலந்த நாராக இருக்க வேண்டுமாம். அப்படிப்பட்ட நார் இருந்தால் தான் துவக்க முடியும் என்று எங்கோ இருந்து நார் கொண்டு வந்து பயிற்சி அளிக்கிறோம். பயிற்சி பெறுபவர்கள் கடைசி வரை பயிற்சி பெறுவதில்லை. இடையிலேயே ஓடிவிடுகிறார்கள். கிராமப் பயிற்சி நிலையங்கள் எந்த அளவிலும் முன்னேற்றம் அடையவில்லை. இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-00 a.m. காட்டு இலாகாவைப் பொறுத்தவரையிலும், சென்ற ஆண்டு பேசிய எல்லா உறுப்பினர்களும், ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் சரி, எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் சரி காட்டு இலாகாவை காட்டு தர்பார் ஆட்சி என்று வர்ணித்தார்கள். காட்டு இலாகா அதிகாரிகளுக்கும், பொது மக்களுக்கும் தொடர்பே இல்லாத நிலை இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. முன் காலத்தில் யுத்தத்தின்போது, ஒரு பட்டினத்தை ராணுவம் பிடித்து விட்டால், அந்த இடத்தில் இஷ்டத்திற்குப் போய் கொள்ளை அடியங்கள் என்று விட்டுவிடுவார்களாம். அது போலவேதான் பையில் பைசா இல்லை என்ற நிலைமையில், இந்தக் காட்டு இலாகா ரோந்து கோஷ்டியினர் ஏதாவது ஒரு பகுதிக்குச் சென்று அங்கு

25th March 1965] [திரு. ம. கமலநாதன்]

கொள்ளை அடித்துக்கொண்டு வருகிற சூழ்நிலைதான் இப்பொழுது இருந்துகொண்டு வருகிறது. அதிகாரிகளின் அட்டேழியத்தைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடம் பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். இதைச் சற்று கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜமீன் ஒழிப்புக்குப் பிறகு காடுகளை காட்டிலாகா எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துகளிடம் காடுகள் இருந்த பொழுது அவைகளெல்லாம் சரியாகப் பராமரிக்கப்படவில்லை, அழிக்கப்பட்டுவிட்டன என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டது. ஜமீன் ஒழிந்த பிறகு எனது பகுதியில் 2,500 ஏக்கர் அளவு காடுகளைக் காட்டிலாகா எடுத்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் அந்தக் காடுகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்பு அங்கே வருஷத்திற்கு ரூ. 10,000 வருமானம் வந்துக்கொண்டிருந்தது. ஆனால், இன்றைக்கு காட்டிலாகாவின் கீழ் அவைகள் வந்தபிறகு அந்தக் காடு ரூ. 1-க்கு ஏலம் போகக்கூடிய அளவுக்குத்தான் இருக்கிறது. பரீட்சார்த்தமாகக் காடுகளைப் பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைத்துப் பாருங்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் நல்ல வருமானம் தேடிக்கொடுக்க முடியும். வீனாகப் பஞ்சாயத்துக்கள் காடுகளை அழிக்கின்றன. காட்டிலாகா தான் காப்பாற்றுகிறது என்ற தப்பான எண்ணம் வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேய்ச்சல் நிலங்கள் இருக்கின்றன. கால்நடைகளை மேய்ப்பதற்கு பாஸ் வாங்குவதற்கு 2 அணா, 4 அணா கொடுத்து வாங்க வேண்டுமென்று பார்மாலிட்டிக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னாலும்கூட, கட்டணம் மிகக் குறைந்தக் கட்டணமாக இருந்தாலும்கூட பாஸ் வாங்குவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படி கஷ்டமான சூழ்நிலை இருப்பதினால், கால்நடைகளை இலவசமாக மேய்த்துக்கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமக்கு மிகவும் அதிகமாக வருவாய் தரக்கூடியது சந்தனம். சந்தனம் எப்படிப் பயிரிடப்படுகிறது என்பது இன்னும் ஆராய்ச்சி நிலையிலேதான் இருக்கிறது. சந்தனத்தை செடியாகப் பயிரிடுவது நல்லதா, அல்லது விதை போட்டுப் பயிரிடுவது நல்லதா என்ற அளவுக்கு ஆராய்ச்சியில்தான் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் எந்த முறை நல்லது என்று கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. சந்தனம் தானாகவே வளர்ந்து, தானாகவே வருமானத்தைத் தரக்கூடிய நிலையை மாற்றி சந்தனம் அதிகமாகப் பயிரிடக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த உடனே வழிவகைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். அதே போலத்தான் தேக்கு, மூங்கில், ரப்பர், அரக்கு உற்பத்தித் தொழிற்சாலை ஹோசூரில் இருந்தது. அரக்கு போதிய அளவுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால், அந்தத் தொழிற்சாலையை மதுரைக்குப் பக்கத்தில் கம்பத்திற்கு மாற்றிவிட்டார்கள். இருப்பதை மூடிவிடக்கூடிய நிலை இருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை . . .

* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற கதர், நீதி, காட்டிலாகா போன்ற முக்கியமான துறை மான்யங்களின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற முன்வந்திருக்கிறேன்..

[திருமதி டி. என் அனந்தநாயகி] [25th March 1965]

முதலில் கதர் இலாகாவை எடுத்துக் கொண்டோமானால், எனக்கு முன்னாலே பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஏதோ கதர் போட்டுக் கொண்டுபோய் ஆபீசர்களை ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு நேர் மாறாக இருக்கிறது நிலைமை. கதர் போடாதவர்கள் தான் இன்றைக்கு ஆபீசர்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். கதரை ஒரு கட்சிச் சின்னமாக யாரும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. தொழிலாளிகளுக்கு அதிக ஊதியம் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு தொழில் கதர்த் தொழில். ஆகையினால், தொழிலாளிகளுக்கு மேலும் ஊக்கம் கொடுக்க எண்ணுகிறார்கள். கதர்த் துணியை ஆதரிப்பதிலே ஒன்றும் தவறு கிடையாது. அம்பர் சர்க்கா சாதாரணமாக நடுத்தரத்தில் இருக்கிற, அடித்தளத்தில் இருக்கிற குடும்பப் பெண்களுக்கு நல்ல ஊதியத்தைத் தேடிக் கொடுக்கக்கூடியது. அம்பர் சர்க்காவில் பட்டை போடுவது சற்றுக் கஷ்டமாயிருந்தது. அதனால், பல பெண்கள் இதில் பயிற்சி பெற்றும் கூட, தொடர்ந்து அதில் ஈடுபடமுடியாமல், விட்டுவிட்டார்கள். இப்பொழுது அம்பர் சர்க்காவிலிருந்து பட்டை போடுகிற தொழிலைத் தனியாக பிரித்து விட்டார்கள், நூற்புத் தொழிலுக்கு மட்டும் தான் இப்பொழுது அம்பர் சர்க்கா என்ற நிலையில், சிரமம் இல்லாமல் அதில் நூற்கலாம், அதன் மூலம் அதிகமாக வருமானமும் கிடைக்கும். பெண்மணிகள் வீட்டு வேலையைப் பார்த்துக் கொண்டு, மற்ற சமயங்களில் அம்பர் சர்க்காவிலும் நூற்றுதக்க ஊதியம் பெறலாம். ஆகவே, அம்பர் சர்க்காவில் பெண்களுக்கு அதிகமாகப் பயிற்சி கொடுத்து, அவர்களை மேலும் ஊக்குவிக்க வேண்டும். முன்பு பயிற்சி கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பயிற்சி நிலையங்கள் வைத்திருந்தார்கள். இப்பொழுது பயிற்சி நிலையங்கள் இல்லை. ஆகையினால், அம்பர் சர்க்காவை அதிகமாக விளம்பரப்படுத்தி, சாதாரணமாக விட்டிலேயே பெண்கள் அவைகளை வாங்கி வைத்து நூற்கக்கூடிய அளவுக்கு உற்சாகம் காட்டும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். அதைத் துரிதமாக கதர் இலாகா செய்ய வேண்டும், இப்பொழுது செய்து வருவது போதாது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீதித்துறைக்கு வருகிறபொழுது, நான் முன்பே கூறியிருக்கிறேன். உயர் நீதி மன்றத்தில் 3 மாடிகள், 4 மாடிகள் இருக்கின்றன. ஆனால், அங்கே லிப்டு கிடையாது. புதுக் கட்டடத்தில் லிப்டு ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். பழைய கட்டடத்தில் லிப்டு இல்லாமல், லீட் ஸவுசுக்கு அடுத்த மாடியில் இருக்கிற கோர்ட்டுகளுக்குப் போக வேண்டுமென்றால், வக்கீல்கள் மாடிப்படி ஏறி, இறங்க வேண்டியிருக்கிறது; மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அங்கே ஒரு லிப்டு கட்டாயம் ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் சப்-டிவிஷனல் மாஜிஸ்ட்ரேட் ஆகியோர்களை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களையெல்லாம் இன்றைக்கு நாம் கெஜடெட் ஆபீசர்களாக வைத்திருக்கிறோம். அதே சமயத்தில் டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீபை கெஜடெட் ஆபீசராக மதிக்கிறோம். இரண்டு பேர்களுக்கும் படிப்பு ஒன்றுதான். இரண்டு பேர்களும் வக்கீல் பட்டம் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஒரே படிப்புத் தான்.

25th March 1965] [திருமதி. டி. என். அனந்தநாயகி]

ஆனால் இரண்டு பேர்களுக்கும் சம்பளத்தில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஆகவே, டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப்களை எப்படி கெஜடெட் ஆபீசர்களாக வைத்திருக்கிறோமோ, அதே மாதிரி சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட், சப்-டிவிஷனல் மாஜிஸ்ட்ரேட் ஆகியோர்களையும் கெஜடெட் ஆபீசர்களாக மதிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுப்பதும் மிகச் சிறந்தது. ஏன் இப்படிக் கூறுகிறேன் என்றால், நீதித் துறை பல தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகாத ஒரு துறையாக இருக்க வேண்டும். ஆகவே, அவர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் லஞ்சம் போன்ற தீய பழக்கங்களுக்கு ஆளாகக் கூடாது. அப்படியிருந்தால்தான் நீதி சரியாக பரிபாலனம் செய்யப்படும் என்று நினைக்கிறோம். அந்த நினைப்பு நமக்கு இருக்கும்பொழுது, அவர்களுக்குத் தக்க ஊதியத்தைக் கொடுக்க முன்வருவது சாலச்சிறந்தது. சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட், சப்-டிவிஷனல் மாஜிஸ்ட்ரேட் கதி உண்மையில் ரொம்ப வருந்தத்தக்கதாகும். இரண்டு பட்டங்களைப் பெற்று வேலைக்கு வருகின்றவர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் கொடுப்பது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். அதேபோன்று டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப்கள் பிரமோஷன் காலத்தில் மீண்டும் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்குப் போகவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால், சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட், சப்-டிவிஷனல் மாஜிஸ்ட்ரேட் பிரமோஷனுக்காக பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் முன்பு 'அப்பியர்' ஆகவேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. எதற்காக இந்த வேறுபாடு? பல சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட், சப்-டிவிஷனல் மாஜிஸ்ட்ரேட்களுக்கு பிரமோஷனுக்கு வாய்ப்பே இல்லை. Once a Sub-magistrate, always a Sub-magistrate என்ற அளவில், இதே வேலையில் தான் இருக்க வேண்டும், இதற்கு மேலே போவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல், தேக்கம் ஏற்படுகிற நிலைமை தான் இருக்கிறது. இந்தத் தேக்கத்தைக் குறைத்து, அவர்களுக்குத் துரிதமாகப் பிரமோஷன் கிடைப்பதற்கு எதை எதைச் செய்யவேண்டும் என்று யோசித்துப் பார்ப்பது சிறந்ததாக இருக்கும்.

காட்டிலாகாவுக்கு வரும்பொழுது, சென்னை மாநிலத்தில், காட்டு வளம் மிகக் குறைவுதான். குறிப்பாக, காம்பொசிட் ஸ்டேட்டாக இருந்தபொழுது காட்டு வளம் அதிகமாக இருந்தது. ஆந்திரா, கேரளா இவைகளெல்லாம் பிரிந்துபோன பொழுது நிறையக் காடுகள் அந்தப் பகுதிகளுக்குப் போய்விட்டது. இப்பொழுது நமக்கு இருக்கும் காட்டுப் பகுதிகளை வைத்துக் கொண்டு தான் நாம் வளப்படுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் ஒரு 'பாரெஸ்ட் பெல்ட்' ஏரியா ஏற்படுத்த வேண்டும், ஒரு வனப் பகுதி ஏற்படுத்துவது மிகவும் அவசியம். எங்கேயோ சில ஊர்களில் பழத் தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. உள்ளே போய்ப் பார்த்தால் பழத்தோட்டம் இருப்பது சந்தேகம். ஆனால் வெளியே போட்டு இருக்கும். அதுவும் சில வறண்ட பகுதிகளில் அம்மாதிரி போட்டு போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலை இல்லாமல், அதிக கவனம் செலுத்தி பழத் தோட்டங்கள் ஏற்படுத்தவேண்டும். பழத் தோட்டமாக இருந்தாலும் சரி, சவுக்குத் தோட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அதிலே அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். காட்டிலாகாவின் அவர்களுக்கு நல்ல 'அட்வைஸ்' கொடுத்து

[திருமதி. டி. என். அனந்தநாயகி] [25th March 1965]

அதன் மூலம் காட்டு வளத்தைப் பெருக்குவது மிகவும் அவசியம். கடலோரப் பகுதிகளில் சவுக்கு வைக்கலாம், ஆற்றுப் படுகைகளில் தேக்கு வைக்கலாம். இப்படியெல்லாம் காட்டு வளத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, இன்னும் செயலில் இறங்கியிருக்கிறோமா என்பது சற்றுச் சந்தேகமாகத் தான் இருக்கிறது. காட்டு வளத்தை அதிகரிப்பதில் இன்னும் சற்று அக்கறை காட்டவேண்டும். குறிப்பாக சந்தன மரம், தோல் பதனிடவதற்கு உபயோகப்படும் பட்டைகள் இவை அதிகமாக ஊதியத்தைக் கொடுக்கக் கூடியவை. இவைகளை அதிகமாக உற்பத்திச் செய்வது காட்டு இலாகாவுக்கு சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். காடுகளில் சுள்ளிகளைப் பொறுக்கிக் கொண்டு வரும் பெண்களின் மீது ஏதாவது கேஸ்போட்டு, அவர்களைக் கோர்ட்டில் கொண்டு வந்து நிறுத்தக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. பாவம் ஏழைகள், பிழைப்பதற்காக, 8 அணை ஒரு ரூபாய்க்கு சுள்ளிகளை விற்றுப் பிழைப்பதற்காக பொறுக்கிக் கொண்டு வந்தால், அவர்கள் மீது வழக்குப் போடுவது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை அவ்வளவு கவலைக்கிடம். காட்டிற்குள்ளே புகுந்து சுள்ளி பொறுக்கிக் கொண்டு வந்ததற்காக, அவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை கொடுப்பது நல்லதல்ல. சந்தனம் போன்ற விலை உயர்ந்த மரங்களை எடுத்துக் கொண்டு போகிறவர்களுக்கு அதிக தண்டனை கொடுக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் சாதாரண ஏழை மக்கள் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக காடுகளிலிருந்து சுள்ளிகளைப் பொறுக்கிக்கொண்டு வந்தால், அதற்காக அந்த ஏழை பெண்களுக்குத் துன்பத்தை தருவது, ஏதோ கேஸ் போட வேண்டும் என்பதற்காக அவர்கள் மீது வழக்குப் போடுவது வருந்தத்தக்கது. காட்டிலாகா அதிகாரிகள் இதைக் கருணையோடு கவனிக்க வேண்டும். 8 அணை, ஒரு ரூபாய்க்குச் சுள்ளி பொறுக்கிக் கொண்டு வருபவர்களுக்கு, பெண்மணிகளுக்குத் தொல்லை கொடுப்பது நல்லதல்ல. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதைச் சீர்தாக்கிப் பார்த்து, செம்மைப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. வி. சீராமுலு : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, காட்டு இலாகாவைப் பற்றி இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காடுகள் வளர்ந்தால் தான் நாடு சுபிட்சமாக இருக்கும். காடுகள் இல்லை என்றால், உணவு இல்லை, உரம் இல்லை, மழை இல்லை. அதனால் பஞ்சம், பட்டினி, சாவு இவையெல்லாம் தலை தாக்கும். என்ற வாக்கியத்திற்கு இணங்க கஷ்டங்கள் ஏற்படும். நம் மாநிலத்திற்குக் காடுகள் மிகக் குறைவு. காடுகளின் விஸ்தீரணம் 11 சதவிகிதம் தான். 11 சதவிகிதம் காடுகள் இருப்பதாகக் கணக்குக் காட்டியிருக்கிறார்கள். 11 சதவிகிதம் தான் காடுகள் என்பதைப் பார்க்கும் போது, நம் நாட்டிலே காடுகளை வளர்க்கத் தீவிர முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு நமக்கு இருப்பதெல்லாம், ஒரு பக்கம் ரப்பர், ஒரு பக்கம் விறகு மரங்கள், இன்னொரு பக்கம் சிங்கோலை, இன்னொரு பக்கத்தில் மூங்கில். ஆக இப்படிப் பல பல வகைகளில் பார்த்தால், இன்றைக்கு 11 சதவிகிதம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்,

25th March 1965] [திரு. பி. வி. சீராமுலு]

இதெல்லாம் காடுகள் என்று மொத்தத்தில் இருக்கிறது. வியாபார துணுக்கத்தில் பார்த்தால் காடுகள் என்பது மிக மிகக் குறைவு. நமக்கு வேண்டிய விறகுகளை வெட்டக் கூடிய சூழ்நிலையைப் பார்த்தால், இன்னும் 25 ஆண்டுகளுக்குத்தான் நமக்குக் காடுகளிலிருந்து விறகுகள் கிடைக்க முடியும். அதற்குப் பின்னால் அவசியம், கண்டிப்பாக விறகு கிடைக்காது என்று புள்ளிவிவரங்கள் இருக்கின்றன. மேலை நாடுகளில் எரிபொருள் வளத்தைப் பெருக்குவது போல, இன்றைக்கு நமது மாநிலத்திலே எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டு அமைத்து, மீட்டர் வைத்து எலெக்ட்ரிக் சக்தியை விநியோகம் செய்வது போல, எரி வாயுப் பொருளை மத்திய சர்க்காரோ, மாநில சர்க்காரோ, அணு உலையைப் போல, எரிவாயுப் பொருளையும் உற்பத்தி செய்து விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்தால் தான், விறகைவிடக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க முடியும். ஆகவே, அப்பேர்ப்பட்ட தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமக்கு நாட்டிலே கற்பூர உற்பத்தி மிக மிகக் குறைவு. ஜப்பான் நாட்டிலேதான் அது அதிகமாக உற்பத்திச் செய்யப்படுகிறது. ஆனாலும் அந்தக் கற்பூரத்தைச் செலவு செய்யும் நாடு, உலகத்திலேயே மிக அதிகமாகச் செலவு செய்யும் நாடு இந்தியா தான். ஏனென்றால், ஹிந்து சம்பிரதாயப்படி, கோவில்களில் மிக அதிகமாக ஆராதனைகளுக்குக் கற்பூரம் உபயோகிக்கப்படுகிறது. இன்னும் பல காரியங்களுக்குக் கற்பூரம் கொடுத்த வேண்டும் என்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இன்றைக்கு கற்பூரம் வெளிநாடுகளிலிருந்து வருவதில் நமக்கு நஷ்டம்தான் ஏற்படுகிறது. நாமே இங்கு உற்பத்தி செய்தால், டாலர், ஸ்டர்லிங் வெளிநாட்டு செலாவணி மிகக் குறைந்துவிடும். ஆகவே கற்பூரத்தை நம் நாட்டிலேயே உற்பத்திச் செய்ய மாநில சர்க்கார் முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேலம் மாவட்டம் ஒரு பின்தங்கிய மாவட்டம். அங்கே பாரஸ்ட் உள்ள பகுதிகள் ஹொகனக்கல் காவேரிப் பகுதியும், அன்சேப்டி பாரஸ்ட் பகுதியும்தான். ஹொகனக்கல் காவேரி பகுதியில் 50, 60 கோடி ரூபாயில் திட்டமிட்டு எலெக்ட்ரிசிட்டி ஸ்டேஷன் ஒன்று உருவாக்க அரசாங்கம் திட்டமிட்டுள்ளார்கள் என்று தெரிகிறது. அங்கே மூங்கில் வளர்ப்பை எடுத்துக் கொள்ள திட்டமிட்டால், இன்னும் 5, 10 வருஷங்களில் அங்கே ஒரு நல்ல காகிதத் தொழிற்சாலையை வைக்க ஏதுவாக இருக்கும். அதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்தக் காதி போர்டு, வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரிஸ் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, காதி போர்டிலே ஒத்தைமாட்டுச் செக்கை வைக்கும் சிஸ்டம் கொண்டு வந்தார்கள். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் ஒத்தைச் செக்கு 4, 5 ஆயிரம் ரூபாயில் ஒரு ஷெட்டு போட்டு செக்கு வைத்துக்கொண்டு ஓராண்டுக் காலம் ட்ரையினிங் கொடுத்தார்கள். ஐந்து, ஆறு வருஷ காலமாக அதே மாதிரித் திட்டத்தை வைத்து நடத்தி வருகிறார்கள். அதனால் சர்க்காருக்கு என்ன லாபம்? அதனால் மக்கள் ஏதாவது பயன் அடைந்தார்களா? ஒத்தைச் செக்கு என்கிற பெயரை வைத்துக் கொண்டு சேல்ஸ் டாக்ஸ் கொடுக்காமல்

, [திரு. பி. வி. சீராமுலு] [25th March 1965]

அரசாங்கத்தை ஏமாற்றவேண்டும் என்ற சூழ்நிலை ஒன்று உண்டாகி இருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரிஸ் என்று சொல்லிக் கொண்டு இரட்டை மாடுகளைக் கொண்ட செக்குக்கும், ஒத்தை மாட்டுச் செக்குக்கும் 5, 6 ஆண்டு காலமாக சேல்ஸ் டாக்ஸ் கொடுக்காமல் ஏமாற்றி வருகிறார்கள். அப்படிச் செய்பவர்கள் தலைக்கு ஒரு செக்கு வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும் பரவாயில்லை. ஒவ்வொருவரும் 10 செக்குகளை வைத்துக் கொண்டு, ஏராளமாக விற்பனை வரியைக் கொடுக்காமல் ஒற்றைமாட்டுச் செக்கு என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படி இருப்பவர்களுக்குச் சர்க்கார் அதற்கென்று ஏதாவது ரிபேட் சிஸ்டம் கொடுக்கும் நிலையை வைக்கலாம். ஏதாவது கணக்கு வைக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. அவர்கள் எவ்வளவு கூலி கொடுக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள். இதெல்லாம் பார்க்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆண்டுதோறும் வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரிஸ்காரர்கள் சோப்பு பாக்டரிகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன மூலப் பொருள் வேண்டும் என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். அந்த அந்த சிசனில் வேண்டியதை வாங்குவதில்லை. ப்ரைவேட் செக் டாரில் பல நாட்கள், பல மாதங்கள் கழித்து வாங்குகிறார்கள். அதனால் விலை கூடிவிடுகிறது. அவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களையும் புறக்கணிக்கிறார்கள். ப்ரைவேட் செக் டாரில் ஏன் வாங்க வேண்டும் என்பதுதான் புரியவில்லை. காதி போர்ட் அவர்களுக்கும் அப்படிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கும் தொடர்பு இருக்கிறது. ஆகவே தான் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தையும் புறங்கணிக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சேலத்தில் இலுப்பை எண்ணெய் வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். காலம் வரும் போது வாங்கவேண்டும். நான் கூட்டுறவு மார்கெட்டிங் சொசைடியில் தலைவராக இருக்கிறேன். அதுசமயம் காதி போர்டுக்கு எழுதினேன். இன்னின்ன காலத்தில் வாங்க வேண்டும் என்று ஆனால் இலாகா வினர் அந்தச் சமயத்தில் வாங்கவில்லை. பின்னால், ரூ. 30-க்கு இலுப்பை எண்ணெயை வாங்கியிருக்க வேண்டியதற்குப் பதிலாக, ரூ. 38 கொடுத்து காதி போர்டில் வாங்கியிருக்கிறார்கள். எட்டு ரூபாயை ப்ரைவேட் செக் டாருக்கு அதிக லாபம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுதும் கூட்டுறவு மார்கெட்டிங் சொசைடியில் ரூ. 36-க்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி கூட்டுறவு சொசைடி கொடுத்தும் எப்பொழுது பணம் கொடுத்தார்கள் என்றால், எட்டு மாதம் கழித்துத்தான். ஆனால் ப்ரைவேட் செக் டார் வியாபாரிகளுக்கு 14 நாட்களில் பணம் கொடுத்து விட்டார்கள். கூட்டுறவு மார்கெட்டிங் சொசைடிக்குப் பணம் கொடுக்க எட்டு மாத கால தாமதம் ஏற்பட்டதைப்பற்றி பல முறை எழுதியும் யாரும் கவனிப்பாரற்று கிடக்கிறது.

, பல பகுதிகளில் இண்டஸ்ட்ரிஸ் துவங்க வேண்டும் என்று சொன்னாலும், அதனால் நல்ல பலன் கிடைக்கும் முறையில் அது செய்யப்படுவதில்லை. சீர்தூக்கிச் செய்யப்படுவதில்லை. உதாரணமாக, பனை வெல்லம் உற்பத்திச் செய்ய சொசைடிகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மரம் ஏறிகளுக்கு வேண்டியதுதான். ஆனால்

25th March 1965] [திரு. பி. வி. சீராமுலு]

அவர்கள் செய்யும் தொழில் என்ன? பனை வெல்லம் செய்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, பனங்கள்னை உற்பத்திச் செய்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, இவர்களே கள்ளு உற்பத்தியைத் தாண்டிவிடுகிறார்கள் என்பதைக் கூறிக் கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது, காட்டிலாகாவின் பணிகளைப் பற்றி, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். காட்டு வளத்தின் மூலமாகக் கிடைக்கும் வருமானத்தில் ஒரு பகுதி, சந்தன மரத்திலிருந்து கிடைக்கிறது. என் தொகுதியைச் சேர்ந்த பச்சை மலையில் அதிகமாகச் சந்தன மரங்கள் வளருகின்றன என்பதை அமைச்சரவர்கள் தெரிந்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட சந்தன மரங்களைப் பாதுகாக்கப் போதுமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அவைகளைப் பாதுகாக்காவிட்டால், நல்ல பலன் கிடைக்காமல் போய்விடும். மலைப் பகுதியிலே இருப்பதால், போக்குவரத்து வசதி சரியான முறையிலே அமையவில்லை. கொடுத்துள்ள அறிக்கையிலே காட்டு வளத்தைக் கண்காணிக்க, காட்டில் விளையும் பொருள் களைக் கொண்டு வர, பாதை வசதிகள் விஸ்தரிப்புக்காக என்று பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பணம் பச்சை மலைப் பகுதிகளில் பாதைப் போடும் செலவு செய்யப்படும் வகையில் இல்லை. பாதை வசதி அங்கே இருந்தால், அங்கே உள்ள காட்டு வளங்களை அபிவிருத்திச் செய்ய வசதியாக இருக்கும். அதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்தோம். இனிமேலாவது அதைப்பற்றிக் கவனிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அங்கே கடுக்காய் அதிகமாக வளருகிறது. இவையெல்லாம் அங்கே தானாகவே வளருகிறது. இலாகாவினுடைய கண்காணிப்புக்கு உட்பட்டு வளரவில்லை. ஆனால் இந்த மலை ஏறத்தாழ 3,000, 3,500 அடி உயரத்தில் இருக்கிறது. வேறு பலவகையான மரங்களும் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் சரியான முறையில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எங்கள் ஊரில் இதற்கு முன்னால் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் இருந்தது. அந்தக் கோர்ட்டை இப்பொழுது எடுத்து விட்டார்கள். இப்பொழுது வாரத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் தான் லிட்டிங் இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த இரண்டு நாள் இருப்பது போதாது. ஆகவே, நிரந்தரமாகவே அங்கே ஒரு சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் வைக்க ஆவனச் செய்ய வேண்டுமாய் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். ஏனென்றால் மிகப் பரந்த அளவில் உள்ளவர்கள் அடிஷனல் முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டுமென்றால், குளித்தலைக்குப் போக வேண்டும். அல்லது அரியலூருக்குப் போக வேண்டும். பெரம் பலூர், முசிரி ஆகிய இரண்டு தாலுக்காக்களுக்கு அடிஷனல் முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் இல்லாமலிருக்கிறது. ஆகவே, சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் இல்லாவிட்டால், அடிஷனல் முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டர்களாவது துறையூரில் வைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [25th March 1965]

துறையூரிலுள்ள டிஸ்டிரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட்டுக்கு ஏற்கனவே இருந்த அதிகார எல்லையை இப்பொழுது குறைத்திருக்கிறார்கள். தி. 3. கரியமாணிக்கம் பிரக்கா துறையூர் முன்சிப் கோர்ட்டு ஜூரில் டக்ஷனில் இருந்தது. அதைப் பிரித்து திருச்சி கோர்ட்டுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதனால் வேலை குறைந்துவிட்டது. ஆகவே, ஏற்கனவே இருந்தது போலவே, தி. 3. கரியமாணிக்கம் பிரக்காவையும் துறையூர் கோர்ட்டுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காட்டிலாகாவைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது, அம்மையார் அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். மலையிலே வாழும் மக்கள் விறகு பொறுக்கி வந்து விற்கும்போது காட்டிலாகா அதிகாரிகள் அனாவசியமான தொல்லைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். அதை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். பச்சைமலையில் இருக்கும் மலைவாழ் மக்கள் இப்படிச் சில பொருள்களைக் கொண்டுவந்து கிழே விற்பனை செய்துதான் அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், காட்டிலாகா அதிகாரி வீணாக அவர்கள் மீது கேஸ் போட்டுவிடுகிறார்கள். கேஸ்களின் எண்ணிக்கையை அவர்கள் அதிகரித்துக் காட்டவேண்டும் என்பதற்காக அனாவசியமான கேஸ்களைப் போட்டு, பாமர மக்களை வின் தொல்லைக்கு உள்ளாக்குகிறார்கள். அந்தத் தொல்லையையும் நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கனம் உறுப்பினர் திரு. கமலதாதன் அவர்கள் சின்கோவைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அது அத்தியாவசியமான ஒன்று, நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் இருக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதை நாங்களும் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆனால், ஆண்டுக்காண்டு அதில் ஏற்படுகிற நஷ்டம் அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது. அந்த நஷ்டத்தைக் குறைப்பதற்கான முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டு என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. எஸ். முருகையன் : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நீதி, நிர்வாகம், காடுகள் என்ற தலைப்பிலே அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக் கூடிய மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஒட்டிச் சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நீதி நிர்வாகத்தின் பலனைப் பொதுவாக கிராமப் புறத்திலுள்ளவர்கள் பெறுவதற்கு நல்ல வசதிகள் வேண்டும். முன்பெல்லாம் கிராமப் பகுதிகளில் பஞ்சாயத்துக் கோர்ட்டு இருந்து வந்தது. 100 ரூபாய்க்குள்ளே தாவா ஏற்பட்டு, ஏதாவது கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்றால், அந்தக்கிராமப் பகுதிகளில் இருந்த கிராமக் கோர்ட்டுக்குச் சென்று பணத்தை வசூலித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இரண்டு மூன்று ஆண்டுக் காலமாக அந்த நிலை

25th March 1965] [திரு. எஸ். முருகையன்]

இப்பொழுது கிடையாது. நகரங்களில் மட்டும் கிராமப் பஞ்சாயத்துக் கோர்ட்டிகள் இருந்து கொண்டு வருகின்றன. யாருக்கு அந்த வசதி வேண்டுமோ அவர்களுக்கு அந்த வசதி இல்லாமலிருக்கிறது. நகரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு முன்சிப் கோர்ட்டு இருக்கிறது. அங்கே அவர்கள் பார்த்துக்கொள்ளலாம். ஆனால், கிராமக் கோர்ட்டுகளை எடுத்துவிட்டதன் காரணமாக கிராமப் பகுதிகளில் உள்ளவர்கள் தான் கஷ்டப்படுகிறார்கள். 60, 70 ரூபாய் சம்பந்தப்பட்ட கேஸாக இருந்தாலும், அவர்கள் நகர முன்சிப் கோர்ட்டிக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால், கோர்ட்டிக்குச் செல்வதற்கு பணம் செலவிட வேண்டியதைக் கருதி, கோர்ட்டிக்குச் செல்லாமலேயே இருந்துவிடும் நிலைமை கிராமப் பகுதிகளில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக கிராம கோர்ட்டுகளை ஆரம்பித்தால் கிராமப் பகுதி மக்களுக்கு மிகவும் நன்மையாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதுபோன்று குறைகளை நாங்கள் சட்ட மன்றத்திலே சொல்கிறோம். இந்த ஆண்டு என்ன என்ன குறைகள் சொல்லியிருக்கிறோம் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள், எப்பொழுது ஓய்வு இருக்கிறதோ அப்போதாவது பார்த்து, உறுப்பினர்கள் இங்கே சொல்லக்கூடிய குறைகள் சரியான குறைகள்தான் என்று பரிசீலித்து, அந்தந்த இலாகாவிற்கு அனுப்பித் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

சட்ட மன்றத்தில் பல குறைகள் சொல்லப்படுகின்றன. தொடர்ந்து மீண்டும் அடுத்து வருகிற ஆண்டுகளிலும் கூட, இரண்டு தரப்பிலுமே அதே போன்ற குறைகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, நியாயமாக மக்களுக்கு எந்த எந்த நன்மை தேவையோ அதுபோன்று குறைகளைக் கூட நிவர்த்தி செய்ய அரசாங்கத்தால் முடியவில்லை என்று இந்த நேரத்தில் ஆட்சியாளர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திருவண்ணாமலையில் முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் ஏற்கனவே இருந்துகொண்டு வந்தது. அதை இப்பொழுது வேலூருக்கு மாற்றிவிட்டார்கள். திருவண்ணாமலைக்கும் வேலூருக்கும் 50 மைல் தூரம் இருக்கிறது. எந்த ஒரு வழக்குக்கு முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிக்குப் போகவேண்டும் என்றாலும் 50 மைல் போகவேண்டிய நிலை இருந்து கொண்டு வருகிறது. செங்கம் தாலுக்காவில் இருப்பவர்கள் திருப்பத்தாருக்குப் போகவேண்டும். செங்கம் தாலுக்காவில் கடைசி எல்லையிலிருந்து திருப்பத்தார் போகவேண்டுமென்றால் 60 மைல் தூரம் செல்லவேண்டும். திருவண்ணாமலை செங்கம் தாலுக்காவுக்கு அண்மையில் இருக்கும் காரணத்தால் திருவண்ணாமலையில் முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் வைத்தால் போனால், திருவண்ணாமலை, செங்கம் ஆகிய மூன்று தாலுக்கா மக்களுக்கும் வசதியாக இருக்கும். ஏற்கனவே இந்தக் கோர்ட் திருவண்ணாமலையில் இருந்துவந்தது. அதை வேலூருக்கு மாற்றிவிட்டார்கள். திருப்பத்தாரில் ஒரு முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் வைத்து, செங்கம் தாலுக்காவை அங்கே சேர்த்து

[திரு. எஸ். முருகையன்]

[25th March 1965]

விட்டார்கள். திருவண்ணாமலையில் ஒரு முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டு வைக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, காட்டிலாகா மிக முக்கியமான இலாகாவாகும். மக்களுக்கு என்ன என்ன பொருள்கள் தேவையோ, குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு என்ன என்ன பொருள்கள் தேவையோ அவையெல்லாம் காட்டிலே கிடைக்கின்றன. அந்த இலாகா இப்பொழுது எப்படியிருக்கிறதென்று பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகள் வயல்களில் பசுந்தழைகளைப் போடுகிறார்கள். அதற்காக வேண்டி அவர்கள் அங்குள்ள காட்டிலாகா அதிகாரிகளிடத்திலே ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு கட்டணம் செலுத்தித்தான் அவர்கள் பசுந்தழைகளை அங்கிருந்து எடுத்துக்கொண்டு போகவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அதற்காக விதிக்கக் கூடிய கட்டணத்தின் அளவு சற்று அதிகமாக இருக்கிறது. அதை பாதியாக குறைத்துக் கொடுத்தால், ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு நன்மையாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். அந்தப் பாஸ் பெறுவதற்கு அவர்கள் பல மைல்களுக்கு அப்பாலிருக்கும் அதிகாரிகளைப் பார்த்து, அங்கிருந்து உத்தரவு வாங்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகையால், அந்தந்தப் பகுதியில் இருக்கும் ஃபாரெஸ்ட் காட்டுகளே அது போன்ற உத்தரவுகளைக் கொடுக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விறகுக்கான மரங்களை ஆங்காங்கு வைக்கிறார்கள். அந்த இடம் எப்படி இருக்கிறதென்று பார்த்தால், எங்கெங்கே தண்ணீர் கிடையாதோ அங்கெல்லாம் வைக்கிறார்கள். சர்க்காரிலே பணம் செலவழிக்கிறார்கள், மரங்களை வைப்பதற்காக. பணம் குறைவாக ஒன்றும் செலவிடுவதில்லை. ஆனால், பலன் கிடையாது. மரங்கள் வைப்பதற்கு முன்பு ஏந்த இடத்தில் நல்ல தண்ணீர் வசதி இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் மரம் வளருமா என்று பார்த்துச் செய்ய வேண்டும். ஏதோ சர்க்கார் பணம் இருக்கிறது என்று செலவழித்து, ஆயிரம் ஏக்கர் வைத்துவிட்டோம், என்றால் அதனால் அதிகப் பலன் ஏற்பட முடியாது. நம்முடைய மாநிலத்தில் காடுகள் இருக்கவேண்டியது 33 சதவிகிதம்; இப்பொழுது இருப்பது 17 சதவிகிதம்தான் இருக்கிறது. பாதி அளவுக்குத்தான் இப்பொழுது காடுகள் இருந்துகொண்டு வருகிறது. பணம் செலவிட்டும் காடுகள் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடைய முடியவில்லை என்றால், மேலும் மேலும் ஏன் பணத்தை வீணாக்க வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

சாத்தனார் அணையிலிருந்து வரக்கூடிய வாய்க்கால் பகுதியில் காட்டிலாகாவுக்குச் சொந்தமான 4,000 ஏக்கர் நிலம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மைனர் ஃபாரெஸ்டாக இருந்தாலும் அந்தப் பகுதியில் நல்ல வளமான மண் இருக்கிறது. நல்ல வருவாய்தரக்கூடிய மரங்களை, குறிப்பாக முந்திரி, தென்னை, சவுக்கு

25th March 1965]

[திரு. எஸ். முருகையன்]

போன்ற மாங்களை வைத்துப் பயிர் செய்தால் சௌகரியமாக இருக்கும். சாத்தனூர் இரண்டாவது கட்ட வேலை பூர்த்தி யடைகிற இந்த சமயத்தில் 4,000 ஏக்கர் பூமி சாகுபடிக்கு லாயக் காக அங்கே காட்டிலாகாவில் இருக்கிறது. அதைச் சமப்படுத்தி வேண்டிய வசதிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

காட்டிலாகா கண்டிராக்டர்கள் எந்த எந்தக் காடு எலத்திற்கு விடப்படுகிறதோ அந்த இடத்தில் அவர்கள் பெரும்பாலும் முதலில் மரம் வெட்டுவது கிடையாது. இது நீண்டகாலமாக நடந்து வரும் சம்பிரதாயமாக இருக்கிறது. ஏப்ரல் மாதத்தில் வெட்ட ஆரம்பித்தவுடனே, எந்த இடத்தை எலத்தில் எடுத்தார் களோ அதை விட்டுவிட்டு ஆறு மாத காலத்திற்கு பக்கத்திலே உள்ளதைத்தான் முதலிலே வெட்டி எடுக்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால், அதில் அவர்களுக்கு ஆதாயம் இருக்கிறது. கேட்டால் ஏதாவது சமாதானம் சொல்லிவிடுகிறார்கள். 'எல்லை நெரியவில்லை, வெட்டிவிட்டோம்' என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஓரளவு அபராதம் போட்டாலும் அதைக் கொடுத்து விடுகிறார் கள். பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு காட்டை எலத்திற்கு எடுக்கிறார் கள் என்றால், அதன் மதிப்பை சம்பந்தமில்லாத காட்டிலேயே முதலில் மரத்தை வெட்டி எடுத்துவிடுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம், சரியான எல்லை நிர்ணயிக்காத கோளாறு தான். அவர் களுடைய எல்லை எவ்வளவு என்பதை முதலில் அவர்களுக்குச் சரியாக அறிவிக்க வேண்டும். கண்டிராக்டர் ஏலம் எடுத்த இடத்தைவிட்டு வேறு இடங்களில் மரத்தை வெட்டுகிறார்கள் என்றால், அவர்களைக் கடுமையான தண்டனைக்குள்ளாக்க வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஃபாரஸ்ட் கார்டுகளுக்குக் கொடுத்திருக்கும் 'ஏரியா' மிக அதிகம். ஒரு கார்டுக்கு பத்து மைல் விஸ்திரணத்திற் குக் கொடுத்துவிட்டால் அவரால் எப்படிப் பார்க்க முடியும். ஏராளமாக வெட்டு மாங்கள் விழுகின்றன என்றால் அது அவர் களுடைய குறைபாடு அல்ல. காரணம் அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கக் கூடிய ஏரியாக்கள் மிகமிக அதிகம். ஆகவே ஏரியாவைக் குறைக்க வேண்டும்.

அடுத்து ஃபாரஸ்ட் கார்டுகளுக்கு ஃபாரஸ்டராக வருவதற்கு போதுமான சர்வீசும், அனுபவமும், திறமையும் இருந்தாலும் கூட அவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பாஸ் செய்யவில்லை என்பதற் காக அந்த ப்ரோமோஷன் கொடுப்பது மறுக்கப்படுகிறது. அவர் களுக்கு ஃபாரஸ்டர் ட்ரெயினிங்கும் சிலபேர்களுக்கு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்படி போதுமான சர்வீஸ், அனுபவம் திறமை உள்ளவர்களுக்கு ப்ரமோஷன் கொடுக்க வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித்தரவேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன். அப்படியே ஃபாரஸ்டராக இருப்பவர்களுக்கு ஃபாரஸ்ட் ரேஞ்சர் பதவிக்கு தகுதியுள்ளவர்களுக்கும் கூட டிபார்ட்மென்ட் ப்ரமோஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. நாட்டில் மிக மிகப்

11-30
a.m.

[திரு. எஸ். முருகையன்] [25th March 1965]

பொறுப்பான பணியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் அவர்கள், மேலும் நாடு நகரங்களை விட்டு காடுகளில் வாழ்ந்து கொண்டு, மிருகங்களுக்கு மத்தியில் உயிருக்கும் ஆபத்தான இடத்தில் இருந்து கடுமையான வேலைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கக் கூடிய வகையில் எல்லாவிதமான சலுகைகளையும் அளிக்க வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பாரஸ்ட் கார்டுகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப் படுவதில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையிலும் அதைப்பற்றி ஒன்றும் காணோம். ஊர்களில் இருந்தால் வாடகைக்காவது வீடு கிடைக்கும். காடுகளில் இருப்பதனால் அவர்கள் வீட்டுக்காக மிகவும் கஷ்டப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே அங்கங்கே காட்டிலாகாவில் வேலை செய்பவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தரும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் அவர்களுக்கு இப்போது வீட்டு வாடகை அலவன்சு என்று 1 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. கிராமப் பகுதிகளில் இருந்தாலும் ஒரு ரூபாய்க்கு வீடு கிடைக்காது. ஆகவே 5 ரூபாய் என்ற அளவிலாவது பாரஸ்ட் கார்டுகளின் வீட்டு அலவன்சை உயர்த்த வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து திருவண்ணாமலை ரேஞ்சு ஆபீசை கடலூர் டிஸ்ட்ரிக்ட் பாரஸ்ட் அதிகாரியின் அலுவலகத்தோடு சேர்த்து இருக்கிறார்கள் சின்னவிஷயத்திற்குக் கூட அதன்காரணமாக திருவண்ணாமலையில் உள்ளவர்கள் அங்கிருந்து 70 மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள கடலூருக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. வடாற்காடு ஜில்லாவில் வேலூரில் D.F.O. ஆபீஸ் இருக்கிறது. திருப்பத்தூரில் D.F.O. ஆபீஸ் இருக்கிறது. இருந்தும் இது கடலூரோடு கொண்டுபோய் ஏன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது என்று தெரியவில்லை. பொதுவாக வடாற்காடில் உள்ள ரேஞ்சு ஆபீஸ்களை எல்லாம் வடாற்காடு ஜில்லா காட்டிலாகா காரியாலயங்களுடன் இணைக்க வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சர்க்கார் கொடுத்திருக்கக் கூடிய அறிக்கையில் சில தவறுகள் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக, “1963-64-இல் அரசுக்குத் தொழிற்சாலையில் கிடைத்த பல்வேறு வகை அரசுக்கின் மொத்தம் 12,807 கிலோ கிராம் ஆகும். மேலும் அரசுக்குத் தொழிற்சாலையின் தேவை போக 15,986 கிலோ கிராம் அரசுக்கு எலத்தில் விந்நிக்கப்பட்டது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உற்பத்தி செய்வதைவிட மூவாயிரம் கிலோ கிராம் எவ்வளவிடும் போது எப்படி அதிகமாக வந்தது? கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தி யிருந்தால் இதுபோன்ற தவறுகள் நிவர்த்தி செய்திருக்கலாம் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

“கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீதி பரிபாலனத்தைப் பற்றி தம் கருத்துக்களை கனம் அங்கத்தினர்கள் சிலர் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அவற்றில் சிலவற்றைப் பற்றி மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

25th March 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நீதி பரிபாலனத்தைப் பற்றி கருத்துத் தெரிவித்தவர்கள் சில அங்கத்தினர்கள், நல்ல வழக்கறிஞர்கள், நீதி பரிபாலனத்தில் இருக்கக்கூடிய குற்றங் குறைகளை தங்கள் அனுபவத்தைக் கொண்டு தெரிந்து, அவற்றைப் போக்க என்ன செய்யலாம் என்பது பற்றியும் யோசனை சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். நீதி பரிபாலனத்தைப் பற்றி கருத்துத் தெரிவித்தவர்கள் எல்லோரும் வழக்கறிஞர்கள் அல்ல. நீதி என்பது எல்லோருக்கும் தேவை. ஆகவே நீதி பரிபாலனத்தைப் பற்றி வழக்கறிஞர்கள் அல்லாத பொது மக்கள் பிரதிநிதிகளாகிய சில உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்ன சில கருத்துக்கள் இந்த இடத்திற்குப் பொருத்தமற்றதாகவும் இருந்தது. அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள், பாதுகாப்புக் கைதிகளாகச் சிலரை உள்ளே வைத்திருப்பது, அட்வகேட்-ஜெனரலை நியமித்தது, பப்ளிக் பிராசிக்யூடரை நியமனம் செய்திருப்பது ஆகியவைப்பற்றி எல்லாம் கூடத் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். அட்வகேட்-ஜெனரல் நியமனம் விஷயமாக நான் முன்பே விளக்கம் சொல்லியிருக்கிறேன். அதுபோலத் தான் பப்ளிக் பிராசிக்யூடர் நியமன விஷயமாகவும் விளக்கியிருக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர்கள் அதைப்பற்றியே திருப்பித் திருப்பிப் பெருங் குற்றச் சாட்டாகச் சொன்னார்கள். அவற்றுக்கு ஏற்கெனவே விளக்கம் கொடுத்திருப்பதனால் இப்போது நான் ஒன்றும் எடுத்துக் கூறப் போவதில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் நீதி பரிபாலனத்திற்கே இழுக்கு ஏற்படக் கூடிய வகையில், சில கருத்துக்களை தங்களுக்கு உபயோகமாகக் கூடிய வகையில் மிகைப்படுத்திச் சொன்னார்கள் அதைப்பற்றியும் கூட நான் குறிப்பிடப்போவதில்லை. அதைக் குறிப்பிடுவதே குறைவு என்று நான் நினைக்கிறேன்.

பொதுவாக நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். நீதி பரிபாலனத்தில் தலையிடுவதில்லை என்ற கொள்கையை அரசாங்கம் வகுத்துக் கொண்டு அதன்படி நடந்து வருகிறது. நீதி சரியாக செலுத்தப்பட வேண்டும் என்பதனால் எங்களுக்கு அக்கறை இருக்கிறது என்பதனால் தலையிடுவதே இல்லை. இந்தப் பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். அரசாங்கத்திற்கு எதிராக நீதி மன்றங்களில் எவ்வளவு தீர்ப்புகள் கொடுக்கப்படுகின்றன என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். அரசாங்கம் தவறு செய்தாலும் கூட நீதி மன்றங்களில் சமாதானம் கூற வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆக அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில் நீதி பரிபாலனத்தில் யாரும் தலையிடக் கூடாது, அரசாங்கமும் தலையிடக் கூடாது என்ற கொள்கையைத் தான் அனுஷ்டித்து வருகிறது.

நீதி, நிர்வாகம் ஆகிய இரண்டும் இப்போது வேறு வேறாக இருக்கிறது. முன்பு இரண்டும் ஒன்றாகத் தான் இருந்தது, கலெக்டர்களோ, சப்-கலெக்டர்களோ நிர்வாக வேலைகளைச் செய்வதோடு கூட நீதியையும் விசாரித்துத் தீர்ப்புக் கொடுத்து வந்தார்கள். நீதியும், நிர்வாகமும் சேர்ந்து இருக்கக் கூடாது, பிரிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வந்தது. இந்த மாநில அரசாங்கம் தான் அந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு முறையாக நீதியையும், நிர்வாகத்தையும் பிரிக்கும் வேலையைச் செம்மையாகச்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [25th March 1965]

செய்திருக்கிறது. அவ்வாறு பிரிக்கப்பட்ட பிறகு அந்தத் திட்டம் சரியாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சில மாதங்களுக்கு முன்பு மேற்கு வங்காளத்து முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி இருந்தார்கள். நிர்வாகத்துறை வேறு, நீதித்துறை வேறு என்பதாக நம் மாநிலத்தில் பிரித்திருப்பது நல்ல முறையில் செயலாற்றி வருவதைப் பாராட்டி, அதேமாதிரியாக அங்கும் பிரிவினை செய்ய சில அதிகாரிகளை இங்கு வந்து பார்த்து வரும்படியாக அனுப்பியுள்ளதாகவும், அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்றும் கோரி இருந்தார். அவர்களும் வந்தார்கள். பல இடங்களுக்குச் சென்று பார்த்து சென்றார்கள். எதற்காகச் சொல்கிறேன், இன்னும் பல மாநிலங்களில் நீதியும், நிர்வாகமும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கின்றன. அவை பிரிக்கப்படவில்லை. நம் மாநிலத்தில் அவை பிரிக்கப்பட்டு இரண்டும் நல்ல முறையில் யாருடைய தலையீடும் இல்லாமல் செயல்பட்டு வருகின்றன. நீதி பரிபாலனத்தில் தலையிடுவதில்லை என்ற கொள்கையை அனுஷ்டித்து வருகிறோம் என்றாலும் சில அங்கத்தினர்கள் அரசாங்கம் தலையிடுவதாகக் குற்றம் சாட்டினார்கள். அதற்கு ஓரளவு நாங்கள் சமாதானம் கூற வேண்டியவர்களாகவும் இருக்கிறோம்.

குறிப்பாக, கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் நேற்று கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்தபோதே குறிப்பிட்டார்களே, எதற்காக வழக்கை வாபஸ் பெறும்படியாக அரசாங்கம் தலையிட்டது, வேண்டியவர் என்றால் ஒன்று, வேண்டாதவர் என்றால் ஒன்று என்பதாக இந்த அரசாங்கம் நீதிபரிபாலனத்திலேயே தலையிடுகிறது என்றார்கள். “கூட்டுறவு அமைச்சரே ஒத்துக் கொள்ளார்களே, அது தலையிடு இல்லையா?” என்று எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

நேற்று கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது விளக்கமாகக் கூறுவதற்கு அவகாசம் இல்லை. அரசாங்கம் உடனே அந்தப் புகார் பற்றி விசாரணை செய்வதற்கு போலீசுக்கு உத்தரவு கொடுத்தார்கள், அவர்கள் அதுபற்றி விசாரித்தார்கள். கிடைத்த ஆதாரங்கள், சாட்சியங்கள் எல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. வழக்கை நீதி மன்றத்தில் நடத்துவதற்கு முடியுமா என்பதைப் பற்றி அசிஸ்டென்ட் பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டரும் இது பற்றி பரிசீலனை செய்தார்கள். முடிவில்தான் சாட்சியம் எதுவும் இல்லை, இந்த வழக்கு கோர்ட்டில் நிற்பதற்கு கொஞ்சம்கூட இடம் இல்லை, இது நிலைக்காது என்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்ததன் பேரில் தான், அது கைவிடப்பட்டது. தொடர்ந்து நடத்தவில்லை, அதனால் அரசாங்கம் தலையிட்டது என்று சொல்வது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, திரு. முருகையன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். திருவண்ணாமலையிலிருந்த ஃபர்ஸ்ட்-கிளாஸ் மேஜிஸ்திரேட் கோர்ட் வேலுருக்கு மாற்றப்பட்டதுபற்றிச் சொன்னார்கள். கோர்ட்டுகள் மாற்றப்படுவதாய் இருந்தாலும் சரி, திரும்பி அங்கேயே வைக்கப்படுவதாய் இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு ஒரு கோர்ட் வைக்க வேண்டியதாய் இருந்தாலும் சரி, அதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு

25th March 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கோரிக்கைகள் வந்தால், அதுமாதிரி அபிப்பிராயங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டால், உயர்நீதி மன்றத்துடன் அதுபற்றிக் கலந்துபேசி, அவர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றபடி, அதற்கு இணங்குகின்ற வகையில்தான் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உயர்நீதி மன்றம் ஒன்றை அவசியம் இல்லையென்று சொன்னால், சாதாரணமாக அரசாங்கம் அதை ஒப்புக்கொள்ளும். சப்-மாஜிஸ்திரேட் கோர்ட்டாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது பெரிய மாஜிஸ்திரேட் கோர்ட்டாக இருந்தாலும் சரி, கோர்ட் வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா, எங்கே வைக்கவேண்டும் என்பதை பற்றியும் அந்தக் கோர்ட்டுக்குக் கட்டிடம் கட்டுவதாக இருந்தாலும் கூட அதைப்பற்றியும் அரசாங்கம் உயர்நீதி மன்றத்தைக் கலந்து பேசி அதன்பிறகு தான் நடவடிக்கை எடுக்கும். நீதி வசதி போதுமானதாக இல்லை யென்றால் காலதாமதம் ஆகலாம். ஆனால் இந்த இடத்தில் வைக்க வேண்டுமென்று உயர்நீதி மன்றம் சொன்னால், வேறு இடத்தில் தான் வைக்கப் போகிறோம் என்று அரசாங்கம் சொல்வது இல்லை. உயர்நீதி மன்றத்தினரும் அதை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். உயர்நீதி மன்றத்தினுடைய கருத்துக்கு இணங்குகின்ற வகையில்தான் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும். ஏற்கெனவே, நிர்வாகத்திலிருந்து நீதி பரிபாலனத்தைப் பிரித்து இருக்கிறோம். இரண்டையும் சரியாக நடத்தவேண்டுமென்ற கண்டிப்பான கொள்கையைத்தான் கடைப்பிடித்து வருகிறோம்.

வேறொரு திருஷ்டாந்தம் சொன்னார்கள். துப்பாக்கிச் சூடு சம்பவங்கள் பற்றி விசாரணை நடத்துவதைப்பற்றிக் கூறினார்கள். துப்பாக்கிச் சூடு சம்பவங்கள் பற்றிய விசாரணைகளுக்கு, ஆர்.டி. ஓ. போடுகிறோம் சில இடங்களில் நீதிபதியைப் போடுகிறோம். அல்லது சில இடங்களில் இரண்டு பேரையும் சேர்த்துப் போடுகிறோம். ஒரு இடத்தில் ஆர்.டி. ஓ வைப் போடுகிறோம். இன்னொரு இடத்தில் நீதிபதியைப் போடுகிறோம். ஆர்.டி.ஓ.வைப் போட்ட யிடத்தில் ஏன் நீதிபதியைப் போடக்கூடாது என்று கேட்டார்கள். ஆர்.டி.ஓ. வைப் போட்டாலும் அது ஜடிஷியல் என்கொயரி தான். நீதிபதியைப் போட்டாலும் அது ஜடிஷியல் என்கொயரி தான். ஆர்.டி.ஓ. வைப் போட்ட இடத்தில் நீதிபதியைப் போட வேண்டுமென்று சொல்லலாம். ஜில்லா நீதிபதியைப் போட்ட இடத்தில் உயர்நீதி மன்ற நீதிபதியைப் போடவேண்டுமென்று சொல்லலாம். உயர்நீதி மன்ற நீதிபதியைப் போட்ட இடத்திலே, வேறு வெளிமாநிலங்களிலிருந்து நீதிபதிகளைப் போடவேண்டுமென்று சொல்லலாம். இப்படியே அபிப்பிராயங்கள் தெரிவித்துக்கொண்டே போகலாம், அதற்கு முடிவில்லை. ஆனால் இந்த விசாரணைகள் எல்லாம் என்ன நடந்தது என்று சொல்வதற்குத் தான், தண்டனை கொடுப்பதற்கு அல்ல. அதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. யார் விசாரணை நடத்தினாலும் சரி, உயர் நீதி மன்ற நீதிபதி விசாரணை நடத்தினாலும் சரி, என்ன என்ன நடந்தது, யார் என்ன தவறு செய்தார்கள் என்று அவர் சொல்ல லாமே தவிர, அவர் தண்டனை கொடுக்க முடியாது. அதற்குமேல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு அவருக்கு அதிகாரம் இல்லை. பின்னால், தனிப்பட்டவர்களோ அல்லது அரசாங்கமோ அந்த

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[25th March 1965]

முடிவின்மேல் வழக்குத் தொடரலாம். ஆகவே, ஆர்.டி.ஓ. போடுகின்ற இடத்தில் ஆர்.டி.ஓ. போடுகிறோம். கலெக்டரைப் போட வேண்டிய இடத்தில் கலெக்டரைப் போடுகிறோம். ஜில்லா நீதிபதியைப் போட வேண்டிய இடத்தில் ஜில்லா நீதிபதியைப் போடுகிறோம். ஜில்லா நீதிபதி கூடாது என்று சொல்லவில்லை. உயர் நீதி மன்ற நீதிபதி கூடாது என்று சொல்லவில்லை. யாரைப் போட்டாலும் விசாரணை நடத்தப்பட்ட பிறகு அதற்கு மேலே தான் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

இந்தக் கோர்ட்டுகள் விஷயத்தைப்பற்றி திரு. முருகையன் அவர்கள் குறிப்பிடும்பொழுது, நாங்கள் சொல்கிற கருத்துக்களைச் சொல்கின்றோம். அதைக் கவனிப்பதில்லை; அதன் மேல் நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை, என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பது தெரியவே இல்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்கின்ற கருத்துக்களை கவனிக்கவில்லை என்று நான் கூறமாட்டேன். அவையெல்லாம் கவனிக்கப்படுகின்றன. உயர்நீதி மன்றத்தின் அபிப்பிராயம் கேட்கப்பட்டது. வேலூரில் வைக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். வைத்து விடுகிறோம். ஆகவே, மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று கனம் உறுப்பினர் சொல்லலாமே தவிர, அவர் சொல்கின்ற கருத்துக்களைக் கவனிக்கவே இல்லை என்று சொல்வது தவறு. உறுப்பினர்கள், கூறுகின்ற கருத்துக்கள் எல்லாம் இங்கே நோட் செய்யப்படுகிறது. அந்தக் கருத்துக்களில் என்ன என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதைப் பார்க்கிறோம். மேற்கொண்டு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும், எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்பதையெல்லாம் பார்த்துத்தான் செய்கிறோம்.

முன்பு பஞ்சாயத்துக்களிலே கோர்ட்டுகள் இருந்தன; இப்பொழுது இல்லையென்று சொன்னார்கள். இதுபற்றி நான் முன்பேயே கூறியிருக்கிறேன். நமது பஞ்சாயத்துச் சட்டத்திலே இதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும், கிராமங்களிலே நீதி பரிபாலனம் ஒழுங்காக நடைபெறுவதற்கு மத்திய சர்க்காரிலே இதற்காக தனிக் குழுவுவென்று அமைத்து, அந்தக் குழு எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சென்று என்ன என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் ஆலோசித்து வருகிறது. ஆகவே, எல்லோரும் சேர்ந்து, இதுவரை பெற்ற அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு முடிவுசெய்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறோம். எந்த வகையில் கிராமங்களிலே ஒழுங்காக சுலபமாக நீதி பரிபாலனம் செய்யமுடியும் என்பதையெல்லாம் யோசித்துத்தான் முடிவு செய்யவேண்டும். தேர்தலிலே நின்று வாக்குகள் பெற்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் நீதி விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் அது திருப்திகரமாக இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். அந்த நீதி விசாரணை நியாயமாக இருந்தாலும்கூட, யாருக்குத் தண்டனை அளிக்கப்பட்டதோ, அவர்கள்; யார் யாருக்கு நீதி விரும்பியபடி, எதிர்பார்த்தபடி கிடைக்கவில்லையோ அவர்கள் நீதி வழங்கியவர்கள் தவறி விட்டார்கள் என்று குற்றஞ்சாட்டக்கூடும். ஓட் செய்யவில்லை என்ற காரணத்திற்காக இப்படிச் செய்தார்கள் என்றெல்லாம் குற்றஞ்சாட்டக்கூடும். ஆகவே, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீதி

25th March 1965]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

பரிபாலனப் பொறுப்பைக் கொடுப்பது சரியல்ல என்ற அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் வில்லேஜ் கோர்ட் பற்றிச் சொன்னேன், ஒன்றும் கவனிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். கிராமங்களிலே ஒழுங்காக நீதி பரிபாலனம் செலுத்தப்படுவதற்கு கவனம் தொடர்ந்து செலுத்தப்படும். ஆனால் ஒரு முடிவு எடுக்கப்படுகின்ற வரையில் வேறு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்படும்.

அதே மாதிரி, போலீஸ் கமிஷனருக்கு, ரிமாண்ட் செய்யும் அதிகாரம்; ஜாமீன் அதிகாரம் இருப்பது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நாம் நிர்வாகத்தையும், நீதி பரிபாலனத்தையும், பிரித்து இருக்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் வெளி மாநிலங்களிலே சாதாரண மாஜிஸ்திரேட்டுகள் தான் ஜூடிஷியல் மாஜிஸ்திரேட்டுகளாகவும், எக்ஸ்சிக்யூடிவ் மாஜிஸ்திரேட்டுகளாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அது மாதிரி இங்கு இல்லை. ஆர்டி-ஓ வுக்குச் சில அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், சென்னை நகரைப் பொறுத்தமட்டில் எக்ஸ்சிக்யூடிவ் மேஜிஸ்திரேட் என்று தனியாக இல்லை. எல்லாம் ஜூடிஷியல் மாஜிஸ்திரேட் தான். ஆனால் சிடி போலீஸ் சட்டத்தின் கீழ் கமிஷனர் ஆப் போலீசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. நீதி பரிபாலன விஷயத்தில் அவருக்கு அதிகாரம் இல்லை. அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்கான வகையிலே அந்த அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தில் நீதி செலுத்தும் அதிகாரம் அவருக்கு இல்லை, அமைதியை நிலைநாட்டும் அதிகாரம் உண்டு. அதற்கு வேண்டிய ரிமாண்ட் செய்வது; அல்லது ஜாமீனில் விடுவது போன்ற அதிகாரம் தான் அவருக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே அவரை எக்ஸ்சிக்யூடிவ் மாஜிஸ்திரேட்டாகக் கருதி அந்த அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கமிஷனர் ஆப் போலீஸ் என்ன உத்தரவு போட்டாலும் அதற்கு மேல் கோர்ட்டுளுக்குச் சென்று வேண்டிய பரிகாரம் தேடுவதற்கு வசதி இருக்கிறது. ஆகவே, சிடி போலீஸ் ஆக்டில் இருப்பதை மாற்ற உத்தேசம் இல்லை. பலபேர் பல கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம். லா கமிஷன் கருத்துத் தெரிவிக்கலாம். திருத்தவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதையெல்லாம் உணர்ந்து தான் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதேமாதிரி விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்துப் பேசுகையில் திரு. மாதவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஹைகோர்ட்டு, ஜில்லா நீதி மன்றம் எல்லாம் சென்னை நகரத்தில் இருக்கின்றன. இவைகளை வேறு இடத்தில் வைத்துக்கொண்டால் நலமாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். பல காலமாக இந்தக் கருத்து இருந்தது. இதைப்பற்றி உயர்நீதி மன்றத்தைக் கலந்தாலோசித்தோம், சில சௌகரியங்கள் இருக்கின்றன, ஆனால் மொத்தத்தில் பார்த்தால் பாசகங்களும் இருக்கின்றன. ஆகவே; வேறு இடத்தில் வைத்துக்கொள்வது சரியல்ல என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. உயர்நீதி மன்றத்தின் கருத்தும் அவ்வாறுதான் இருக்கிறது.

அதிகாரிகள் போடுகின்ற விஷயத்தில், லா ஆபீசர்ஸ்; டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப்கள் நியமிக்கப்படுகின்ற விஷயங்களிலே மாவட்டங்களிலே உள்ள வழக்கறிஞர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லை.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [25th March 1965]

யென்று கூறுவதற்கில்லை. நீதிபதிகள் நியமிக்கப்படுவதில் உயர் நீதி மன்றத்திற்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது. உயர்நீதி மன்றத்தில் இருப்பவர்களுக்குச் சென்னை நகரத்தில் பணி புரிகிற வழக்கறிஞர்களைப் பற்றி நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறது. அவ்வளவு தூரம் வெளியூரில் இருப்பவர்களைப் பற்றித் தெரியாது. திருநெல்வேலியிலுள்ள ஒரு வழக்கறிஞரைப் பற்றித் தெரியும். அவரை நீதிபதியாக நியமிக்கலாம் என்று உயர்நீதி மன்றத்தினர் கருத்துத் தெரிவித்தால் அந்தக் கருத்து அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். ஆனால் பொதுவாக வெளியூரில் இருப்பவர்களுக்கு அதிக வாய்ப்பு ஏற்படுவதில்லை. சப் மாஜிஸ்ட்ரேட் நியமனத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பொதுவாக, சப் மாஜிஸ்ட்ரேட்ஸ் சீரிய வகையில் பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள். எல்லா சப் மாஜிஸ்ட்ரேட்களும் தவறுதல் செய்வதாகக் கூற முடியாது. ஏதோ ஒன்றிரண்டு பேர் தவறுதல் செய்யலாம். அந்த மாதிரித் தவறுதல் களைக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால்தான் உயர்நீதி மன்றம் கண்டிப்பதாகக் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. எல்லோருமே தவறுதலாக நடக்கிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. அதற்கும் ஒரு விலக்கு இருக்கிறது. பொதுவாக, இந்த நீதி நிர்வாகத்தைப் பிரித்து அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் புதிய சப் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் இளைஞர்களே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாக, அவர்கள் பணியாற்றி வருவது திருப்திகரமாக இருக்கிறது. அவர்கள் உயர்வு பெற வாய்ப்பில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஓரளவு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஜில்லா முன்சிப் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதிலே ஓரளவு அவர்களுக்கும் வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. இத்தனை விதம் வழக்கறிஞர்கள் நேராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். இத்தனை விதம் சப் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அந்த முறையிலே அவர்களை எல்லாம் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக விசாரணை செய்து அவர்களுக்கும் ஓரளவு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

உயர்நீதி மன்றத்திலே தீர்ப்புடன் வழங்குவதிலே காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதிகமான நீதிபதிகளை நியமிக்க வேண்டுமென்று கனம் உறுப்பினர் மாதவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த விஷயத்தில் கூட, உயர்நீதி மன்றத்தினர் என்ன கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிறார்களோ அந்த வகையில்தான் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டுவருகிறது. உயர்நீதி மன்றத்தினர் 'இப்போது தாமதம் அதிகமாக இருக்கிறது; இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான நீதிபதிகள் வேண்டும்' என்றால் அரசாங்கம் அதைக் கவனிக்க மறுக்காது. அப்போதைக்கப்போது உயர்நீதி மன்றத் தோடு கலந்து ஆலோசித்து, அவர்களுடைய கருத்துக்களுக்கு இணங்கும் வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. தவிர்க்கக் கூடிய தாமதம் இல்லாமல் நீதிபிபாலனம் செய்யவேண்டுமென்பது உயர்ந்த கொள்கை. எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய கொள்கை. எப்படியாவது டிஸ்போஸ்பண்ண வேண்டுமென்று 'எக்ஸ்பார்ட்டி' யாக டிஸ்போஸ் செய்கிறார்கள் என்று கூறுவது சரியல்ல. வழக்கறிஞர்கள் அதற்கு இடம் கொடுத்தால் என்ன செய்வது? இரண்டு மூன்று

25th March 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கோர்ட்டுக்குக் கேஸ் வாங்கிக் கொண்டு ஒரு கோர்ட்டுக்குப் போவது, இன்னொரு கோர்ட்டுக்குப் போகாமல் இருப்பது என்றால் என்ன செய்வது? டிஸ்போஸ் செய்யவேண்டுமன்பதற்காகத் தள்ளி விடுவதாக நான் நினைக்கவில்லை. அப்படித் தள்ள மாட்டார்கள். எக்ஸ்பார்ட்டி வழக்கு என்று தள்ளப்பட்டால் கூட, இருக்கிற நிலைமையை எடுத்துச் சொன்னால் மீண்டும் வழக்கைப் பதிவு செய்து கொள்கிறார்கள். பொதுவாகத் தாமதம் கூடாது. வேண்டுமென்றாலும் அது பற்றியெல்லாம் கூட அப்போதைக்கப்போது அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு தான் இருக்கிறது.

கோர்ட்டுகளின் நடவடிக்கைகளைத் தமிழிலே நடத்தவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இவையெல்லாம் உயர்நீதி மன்றத்துடன் கலந்து தொடர்ந்து பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிற விஷயங்கள் ஆகும். இப்போதே கூட அங்கே தமிழைப் பிரயோகிப்பதிலே தடை ஒன்றும் இல்லை. முக்கியமாக ஹெரி மாவட்டங்களில் பெரிய கோர்ட்டுகளில் கூடத் தமிழ் உபயோகிக்கப்படும்.

கன்னியாகுமரியிலிருந்து யாரையும் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப்பாகத் தேர்ந்தெடுப்பதில்லை என்று அந்த மாவட்ட உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். ஜில்லா ரீதியாக டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் செலக்ஷன் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. அதே சமயத்தில் கன்னியாகுமரியைப் புறக்கணிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமும் உயர்நீதி மன்றத்திற்கோ, பப்ளிக் செர்விஸ் கமிஷனுக்கோ கிடையாது. 'டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப்' என்று இருக்கும் பெயரை மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சிவில் ஜட்ஜ் என்று சொன்னால் அதிலே எத்தனையோ விதங்கள் இருக்கலாம். டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் என்பது தெரிந்த பெயராக இருக்கிறது. பெயர்ப் பொருத்தம் இல்லாமல் எவ்வளவோ பெயர்கள் இருக்கின்றன. இதிலே கூட உயர்நீதி மன்றம் என்ன கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறதோ அந்தக் கருத்துக்களுக்கு ஏற்ற வகையில் அரசாங்கத்தால் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. கனம் உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் என்.ஜி. ஓக்களாக இருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். வேறு சில கருத்துக்களையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் தொடர்ந்து இருந்து வருகிற விஷயங்கள் என்பதைக் கூறிக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சென்னை நகரத்தில் இருக்கிற கமிஷனர் அவர்களுடைய மாஜிஸ்ட்ரியல் அதிகாரத்தைப் பற்றிக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். வெளியூரில் எக்சிக்யூட்டிவ் மாஜிஸ்ட்ரேட் போலவே இந்த அதிகாரம் இருக்கிறது. போலீஸ் கமிஷனர் கைது செய்து 14 நாட்கள் நிமான்டில் வைப்பதற்கும், ஒரு போலீஸ்காரர் கைது செய்வதற்கும் மாறுபாடு இருக்கிற காரணத்தால், போலீஸ் கமிஷனருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற மாஜிஸ்ட்ரியல் அதிகாரத்தை மாற்றுவதற்குச் சட்ட மாறுதல் கொண்டு வரப்படுமா?

[25th March 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இதுவரையிலே அந்த மாதிரி உத்தேசம் இல்லை. கமிஷனர் ஆப் பேரலீஸ் தவறுதல் செய்தால் பக்கத்திலேயே கோர்ட்டு இருக்கிறது; ஹைகோர்ட்டிலே போய்க் கூட வேண்டிய பரிகாரத்தைத் தேடிக்கொள்ளலாம். இப்போது 'சிட்டி போலீஸ் ஆக்டை' மாற்றுவதாக உத்தேசம் இல்லை என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

*** திரு. ஆ. கு. சுப்பையா:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற காட்டு வளம் மானியம் சம்பந்தமாக சில விஷயங்களைச் சொல்வதற்கு விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேதராண்யம் முதல் பட்டுக்கோட்டை வரை எடுத்துக் கொண்டால் ஆறு ஏழு காடுகள் இருக்கின்றன. அதாவது, கோடியகாடு, நொண்டியகாடு; கீழக்காடு, மேலுக்காடு, மறவக்காடு என்ற காடுகள் தொடர்ந்தாற்போல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்தக் காடுகளில் விறகுக்கான மரங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அந்த மரங்களை அங்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் ஏலம் போடுவது என்ற பெயரிலே தங்களுக்கு வேண்டிய சில நபர்களுக்குக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். பகிரங்கமாக ஏலம் விட்டார்களானால் அதிகமான தொகைக்கு ஏலம் எடுப்பார்கள். அதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை.)

காடுகள் மூலமாக 14 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வருவதாக அமைச்சர் அவர்களுடைய ஆய்வுரையில் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தப் 14 லட்சம் ரூபாயும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருந்தே வர முடியும் என்பது என்னுடைய கணிப்பு.

கோடிய காட்டில் மிருகங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அங்கே மிருகங்களைச் சிலர் வேட்டையாடிக் கொண்டு விடுகிறார்கள். நல்ல குதிரைகள் இருக்கின்றன. குதிரைகளையெல்லாம் பிடித்துக் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். மாள்கள், காட்டுப்பன்றி, முயல் ஆகியவற்றை யெல்லாம் துப்பாக்கியால் சுட்டு அதையெல்லாம் கறிக்காக உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கோடிய காட்டில் இம்மாதிரி நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள் இதையெல்லாம் உஷாராகக் கவனிப்பதில்லை. அவற்றையெல்லாம் பாதுகாக்கவேண்டிய நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

கோடிய காட்டில் விலங்கின உய்விடம் ஒன்றை அமைப்பது ஆலோசனையில் இருப்பதாகப் பல ஆண்டுகளாகக் கூறி வருகிறார்கள். அங்கு ஒரு விலங்கி உய்விடம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறோம். அதனைச் சீக்கிரமாக அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் கோடியகாட்டில் ராமருடைய பாதம் இருக்கிறது. ஜனங்கள் நிறையச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்கு சென்று வர சரியான சாலை வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

25th March 1965] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

கொடிக்காடு, தலைஞாயர், முத்துப்பேட்டை போன்ற பகுதிகளில் விலங்கினப் பறவைகள் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. 1942-ல் விலங்கின பாதுகாப்புச் சட்டத்தை அங்கு விஸ்தரிப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்கள் பற்றி எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. தலைஞாயர் வட்டாரத்தில் நீர் கோழி என்று சொல்கிறார்கள்; சிறவி என்ற பறவை 10,000 ஏக்கர் தான்யக் கதிர்களை அழித்து விடும் நிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பிரதேசத்தில் உள்ள விவசாயிகள் அரசாங்கத்தினிடம் தூது வந்தும், பல மகஜர்களும் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அமைச்சர் அவர்களிடமும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் இதில் கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும். மழை காலங்களில் அந்தச் சிறவிக் கூட்டங்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து குண்டரான் வெளி என்ற கிராமத்தில் அடைந்திருந்து இரவு காலத்தில் படை படையாகக் கிளம்பி தான்யக் கதிர்களை உதிர்த்து விடுகிறது. அதனால் விவசாயிகளுக்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்து குண்டரான் வெளி வந்து அடையும் சிறிவிகளை மட்டும் அழிப்பதற்கு அல்லது அவற்றை பிடித்து கொள்வதற்கு ஒரு விதியை இயற்றினால் அந்தப் பிரதேசத்தில் உள்ள 10,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கக் கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே காட்டு இலாகா அமைச்சர் அவர்களும், விவசாய இலாகா அமைச்சர் அவர்களும் கலந்து இந்த உதவியை அந்தப் பிரதேச மக்களுக்கு செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. பொன்னையன் : மதிப்பிற்குரிய உப தலைவர் அவர்களே, வால்பாறைப் பிரதேசம் ஏறக்குறைய லட்சம் ஜனத்தொகை உள்ளது. அது ஒரு சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர் டிவிஷன். அங்கு குற்றவாளிகளை போலீசார் பிடித்தால் பொள்ளாச்சிக்குக் கொண்டு வந்துதான் ரிமாண்டில் வைப்பார்கள். ஜாமீன் எடுக்க வேண்டுமென்றாலும் பொள்ளாச்சிக்குப் போய்தான் ஜாமீன் எடுக்க வேண்டும். ஆகவே வால்பாறைக்கு அவசியம் ஒரு ஸ்டேஷனரி மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டு வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வாரத்திற்கு ஒரு முறை ஸ்டேஷனரி மாஜிஸ்ட்ரேட் வருகிறார்கள். காலை 11 மணிக்கு வந்து மாலை 4 மணிக்கு திரும்பி விடுகிறார். ஒரு நாளைக்கு ஒன்றிரண்டு கேஸ்கள்தான் பார்க்க முடிகிறது. அதிகம் செலவாகிறது. ஏற்கனவே ஹானரரி பெஞ்ச் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் இருக்கிறது. இடமில்லாததால் அவர்கள் சொந்த வீட்டிலேயே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்டேஷனரி சப் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் அங்கு கட்டினால் ட்ரஷரி ஆபீஸ், டெப்டி தாசில்தார் ஆபீஸ் இவற்றைக் கட்டலாம். ஏற்கனவே இவை எல்லாம் சாங்ஷனாகியிருந்தது. ஆனால் எம்ர்ஜன்சி காரணமாக தள்ளி வைக்கப்பட்டது. அதை ரிலாக்ஸ் செய்து வால்பாறையைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொள்ளாச்சி தாலுகா 4 லட்சம் ஜனத்தொகை உள்ளது. அதை இரண்டாகப் பிரித்து ஒரு பகுதி உடுமலைப்பேட்டை டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட்டுக்கும்,

12-00
noon.

[திரு. கே. பொன்னையன்] [25th March 1965]

இன்னொரு பகுதி கோயம்புத்தூர் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட்டுக்கும் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள் உடுமலைப்பேட்டைக்கு போகவேண்டுமென்று சொன்னால் 80 மைல் போக வேண்டியிருக்கிறது. அங்குள்ளவர்கள் தொழிலாளர்கள் அங்கு பஞ்சாயத்து கோர்ட்டில்லாததால் எதற்கெடுத்தாலும் 50 ரூபாய் நோட்டாளனும் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. பொள்ளாச்சி பெரிய தாலுகாவாக இருப்பதால் அங்கு அவசியம் ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட்டை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, சின்கோனா, ஆனமலையில் அது 6,000 ஏக்கர் விஸ்திரணத்தில் உள்ளது. தொழிலாளர்கள் 700 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். 125 உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த 700 பேர்களை நம்பி அவர்கள் டிப்பன்ட்ன்ட்ஸ் 2,000 பேர்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கிடைக்கக் கூடிய கூலி மிகமிகக் குறைவு. ஆனுக்கு 1 ரூபாய் 56 பைசாவும், பெண்ணுக்கு 1 ரூபாய் 16 பைசாவும் தான் கிடைக்கிறது. இதை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் டிப்பன்ட்ன்ட்களையும் வைத்து காலம் கழிப்பது என்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ப்ராவிடன்ட் பண்ட், இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்ட் இவை ஒன்றும் கிடையாது. அடுத்த எல்லையில் ப்ளான்டேஷன்ஸ் லேபரேன்ஸ் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாச் சலுகைகளும் இருக்கின்றன. அந்தச் சலுகைகளை இந்தத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட சில வருடங்கள் வேலை செய்த பிற்பாடு அவர்கள் வெளியே போக இஷ்டப்பட்டால் வெளியே போகலாம், அப்போது அவர்களுக்கு கிராஜ்விட்டி போன்றவை கொடுக்க வேண்டும். தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வேஜ் போர்ட் இருக்கிறது. அது அமுலுக்கு வரும்போது சின்கோனா தொழிலாளர்களுக்கும் அதை அமுல் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வால் பாரையில் க்ரான் ஹில்ஸ் என்றிருந்தது. அங்கு கிட்டத்தட்ட 9,000 ஏக்கரில் ஒன்றமே விளைவது கிடையாது. காட்டுஇலாகா என்ன என்னவெல்லாமோ பரீட்சித்துப் பார்த்தார்கள், நாற்று எல்லாம் வைத்தார்கள். பயனில்லை. மேய்ச்சல் நிலங்களுக்காவது கொடுங்கள் என்று வெட்டரினரி டிப்பார்ட்மென்ட் கேட்க காட்டு இலாகாவும் வெட்டரினரி இலாகாவும் அதை பரிசீலனை செய்து பார்த்து மாடு மேய்க்கக்கூட அது லாயக்கில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அந்த 9,000 ஏக்கர் நிலத்தை பொது மக்களுக்கு கொடுத்து, குடும்பம் ஒன்றுக்கு 2, 3 ஏக்கர் கொடுத்தால் அதை அவர்கள் சீர்திருத்தம் செய்து காய்கறித் தோட்டம் வைக்க உதவியாக இருக்கும். அது 6,000 அடி உயரத்தில் இருக்கிறது. அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். உடுமலைப்பேட்டையில் மருள்பட்டி என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு கன்மாய் இருக்கிறது. அங்கு தண்ணீர் இருக்கிறது. நஞ்சை, தோட்டப் பூமிகள் எல்லாம் அங்கு இருக்கிறது. அதை சமீபத்தில் காட்டு இலாகா நர்சரிக்கு எடுத்துக் கொள்ள டாம் டாம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

25th March 1965]

* திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மான்யத்தை ஆதரித்து எங்கள் ஜில்லாவில் உள்ள பல பிரச்சனைகளை இந்த சமயத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மக்களுக்கு நன்மை செய்யவே நம் மாநிலத்தில் பல இலாகாக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் மக்களுடைய வேறுப்பை சம்பாதித்திருக்கும் ஒரு இலாகா, நீலகிரி மக்களின் வேறுப்பை சம்பாதித்திருக்கும் ஒரு இலாகா இந்த காட்டு இலாகாதான் என்று துணிவோடு கூறுகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் ஹில் ஸ்டேஷன்ஸ் பிரிசர்வேஷன் ஆக்ட் என்ற சட்டம் இருக்கிறது. எம்.பி.பி.எஃப். சட்டம் இருக்கிறது. இந்த இரண்டு சட்டங்களையும் கொண்டுவந்து மக்களை படாத பாடு படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எச்.எஸ்.பி. ஆக்டில் ஒரு விதியிருக்கிறது. பட்டா நிலங்களில் வளர்க்கும் காடுகளில் ஒரு மரத்தை வெட்டுவதானாலும் கலெக்டரிடம் விண்ணப்பித்து, அந்த மனு டி.எஃப்.ஓ. மூலம் ரெக்கமென்ட் செய்து ரெவின்யூ இலாகாவின் வந்து பார்த்து ஒரு மரத்தை வெட்டுவதற்குள் ஒரு ஆண்டு காலமாகி விடுகிறது. சென்ற பொதுத் தேர்தலில் கூட என்னை எதிர்த்து போட்டியிட்ட சுதந்திரா கட்சிக்காரர்கள் இதையே ஒரு தேர்தல் பிரச்சனையாக வைத்து போட்டியிட்டார்கள். நம் நிலத்தில் நாம் நட்ட ஒரு மரத்தை வெட்ட கலெக்டர் அனுமதியளிக்க இவ்வளவு காலதாமதமாகிறது. இப்படி நாம் நட்ட ஒரு மரத்தைக்கூட வெட்ட முடியாத நிலையில் சர்க்காருக்கு வோட்டு போடலாமா என்று தேர்தல் பிரசாரம் செய்து வோட்டு வாங்கினார்கள். இது முக்கியமான பிரச்சனை. அமைச்சர் அவர்களிடம் அடிக்கடிச் சொல்லி வருகிறேன். பெரிய பெரிய காடுகள் வைத்திருப்பவர்கள் வேண்டுமானால் கலெக்டரிடம் போய் பெர்மிஷன் வாங்கிக் கொள்ளட்டும். அதற்கு ஆட்சேபனை இல்லை, அதை ஆதரிக்கிறோம். ஆனால் 10, 25 சென்டுக்கு சிறு சிறு தோட்டங்கள் வைத்து விட்டு உபயோகத்திற்காகவும், பயிர் நிலங்களுக்கு வேலி போடவும் அவசரமாக வெட்ட வேண்டுமென்றால் அப்படி மரத்தை அறுப்பதற்கு அனுமதியே தேவையில்லை என்ற விதிவிலக்கை இந்தச் சட்டத்தில் உடனடியாக கொண்டு வரவிட்டால் மக்களுடைய அதிருப்தி பெரும் அலையாக எழும் என்ற அச்சத்தை இந்த சமயத்தில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு விளக்கக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். ப்ரைவேட் பாரஸ்ட் ஆக்ட்டில் கெஸ்ட் நோட்டிபிகேஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர் காடுகளில் ஒரு சர்வே நம்பரில் 500 ஏக்கர்கள் இருந்தால் 250 ஏக்கர்களில் தேயிலை போட்டிருப்பார்கள். மற்றவைகளில் மூங்கில் போன்ற காடுகள் இருக்கும். அப்படி ஒரு சர்வே நம்பரில் இருப்பதால் தேயிலைத் தோட்டத்திற்குக் கூட வருடத்திற்கு ஒரு ரூபாய் பாதுகாப்புக் கட்டணமாக வசூலித்து இலாகாவின் எடுத்துக்கொள்ளும் சட்டத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி எல்லாம் ஜில்லா டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலிலும், அமைச்சர் அவர்களிடம் நேரில் எடுத்துக் கூறியும் இந்த சபையில் மூன்று ஆண்டுகளாக சமயம் கிடைத்தபோதெல்லாம் இப்பிரச்சனையை எழுப்பியும் இது தீர்க்கப்படாமல் இருப்பது வருந்துதற்குரிய விஷயம் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரி நிலைமைகளை மேலும்

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்] [25th March 1965]

விட்டுக் கொண்டு போனால் மக்களின் அதிருப்தி பரவலாக ஏற்படும். என்.பி.பி.எஸிப். ஆக்ட்படி 250 ஏக்கர் தேயிலைத் தோட்டத்தோடு கூட மீதி 250 ஏக்கரில் சிறு சிறு புதர்கள் உள்ள காடுகளில் மேற்கொண்டும் பள்ளாண்டேஷனை எக்ஸ்டென்ட் செய்ய அனுமதித்தால் அங்கு நிழல் மரங்கள் பெரிதாகி பாரஸ்டாக வர வசதியிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக சிங்கோனாவைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சபாநாயகர் அவர்கள் இரண்டு நிமிடங்கள் அதிகமாகத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிலகிரியில் சிங்கோனாவுக்காக பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைப் போட்டு செலவு செய்து கட்டிடங்கள், மெஷின்கள் வைத்திருக்கிறோம். இதில் 22 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இப்போது அங்கு ஜெரானியம் பயிரிடப்படுகிறது. இவ்வளவு ரூபாய் செலவில் அமைக்கப்பட்ட இந்தத் தொழிற்சாலை தற்போது இரண்டு மூன்று வருடங்களாக எந்த விதமான வேலையும் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஜெரானியத்தை எடுத்துக் கொண்டால் முன்னால் இதற்கு 350 ரூபாய் விலை இருந்தது ஒரு கிலோவுக்கு. இப்போது தனிப்பட்டவர்கள் பலர் இதைத் தயாரிக்க ஆரம்பித்துவிட்டபடியால் இப்போது 250 ரூபாய் விலைக்கே வந்துவிட்டது. அந்த அளவுக்கு விலை இறங்கி விட்டதால், ஜெரானியம் சென்ட் எல்லாம் தேங்கி கிடக்கின்றன. ஆகவே தயவுசெய்து சிங்கோனா பிளாண்டேஷன்களை எடுத்துவிட்டு அதற்குப் பதிலாக தேயிலையை பயிரிட்டால் சௌகரியமாக இருக்கும். இது லாபகரமான பயிர். ஆகவே தேயிலையை பயிரிடுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் விரைவாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) தனியார் தேயிலை பயிரிட வேண்டியதில்லை. சர்க்காரே எடுத்து இந்த இடங்களில் தேயிலையை பயிரிட்டால் நல்ல லாபம் கிடைக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முதுமலை வனவிலங்கு சரணாலயத்தை எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள், மற்ற பல எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் இவர்கள் எல்லாம் அங்கே வந்து பார்த்துவிட்டு மிகவும் நன்றாக இருக்கிறது என்று புகழ்ந்திருக்கிறார்கள். இந்த இடத்திற்கு வருடத்திற்கு 3,000 பேர்கள் தான், வருவதாக ஒரு குறிப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, மக்களின் பிரதிநிதிகள் இந்த இடத்தை வந்து பார்க்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை. இந்தச் சமயத்தில் நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுகிறேன். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் அவர்களை நான் சந்தித்தேன், இனி வருகின்ற மே மாதத்தில் சட்டசபையை ஊட்டியில் கூட்டினால் நான் முன்னால் குறிப்பிட்ட வனவிலங்கு சரணாலயம் போன்றவற்றை பார்வையிடவும், அது போன்று பல பின்தங்கிய இடங்களைப் பார்வையிடவும் வசதியாக இருக்கும், ஆகவே இதற்கான ப்ரபோசலைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த முக்கியமான வனவிலங்கு சரணாலயம்

25th March 1965] [திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

லயத்தை மக்கள் பிரதிநிதிகள் பார்க்கவேண்டும், அவர்கள் பார்த்து விட்டு மற்றவர்களுக்கு சொல்லும்போது அவர்களுக்கும் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் ஏற்படும். இதற்கு முக்கியமாக மே மாதத்தில் ஊட்டியில் சட்டசபையை கூட்டுவதற்கு எதிர்க்கட்சியினர் ஆதரவு தருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

* திரு. சி. மாணிக்கம் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நேரத்தில் இதன் மீது பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் தந்ததற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எங்கள் கட்சியிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையை முழு மனதோடு ஆதரித்து என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தமாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நான் போன ஆண்டில்கூட சில கருத்துக்களைச் சொன்னேன். அதாவது அரூர் தாலுகாவில் தாளநத்தம் பஞ்சாயத்திலுள்ள 533-ம் நம்பர் தீர்வையை பஞ்சாயத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இதை எந்த விதத்திலாவது சீர்திருத்தி ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று முன்பு காட்டிலாகா மான்யத்தின் போது கேட்டிருக்கிறேன். இதுவரையிலும் அதற்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை, இதைப்பற்றி அங்குள்ள பஞ்சாயத்துத் தலைவர் அவர்களும், சொல்லியிருக்கிறார்கள். கலெக்டர் அவர்களிடமும் சொல்லியிருக்கிறோம். ஏற்கனவே எம். பி. துரைசாமி கவுண்டர் அவர்களும் இதை (ஸப்போர்ட்) ஆதரித்திருக்கிறார்கள். காலஞ்சென்ற விரப்பச் செட்டியார் அவர்களும் ஆதரித்திருக்கிறார்கள். நாங்களும் ஆதரித்து சொல்லிக் கொண்டே வருகிறோம். ஆகவே இதைப்பற்றி அரசாங்கம் உடனடியாக கவனித்து ஆவன செய்து பஞ்சாயத்தின்மூலம் விவசாயிகளுக்கு இதைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய அரூர் தாலுகாவில் ஒரு காடு இருக்கிறது. அகில் பூலா, காரை இந்த செடிகள் தான் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்தச் செடிகளிலிருந்து என்ன நன்மை கிடைக்கின்றதோ எனக்குத் தெரியவில்லை, அரசாங்கத்திற்காவது ஏதாவது நன்மை கிடைக்கிறதா என்பது எனக்கு தெரியாது. இந்தச் செடிகளை எல்லாம் அழித்துவிட்டு, இந்தக் காட்டு நிலத்தை அங்குள்ள அரிஜன மக்களுக்கோ அல்லது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கோ, அல்லது பின்தங்கிய மக்களுக்கோ கொடுத்தால், அவர்கள் என்றென்றைக்கும் இந்த அரசாங்கத்தை புகழ்ந்து கொண்டிருப்பார்கள், அங்குள்ள ஏழை அரிஜன மக்கள் இந்த அரசாங்கத்தை என்றைக்கும் கடவுள் போல நினைத்துக் கும்பிடுவார்கள். இது போன்ற காடுகளை சும்மா வைத்துக்கொண்டிருப்பதில் எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லை. என் இஷ்டத்திற்கு நான் சொல்லவில்லை. உண்மையிலேயே அந்த காடு அவ்வளவு நல்ல இடமாக இருக்கிறது. சில காலம் கழித்தாவது மிலிஸ்டர் அவர்கள் அந்தப் பக்கம் வரும்போது நேரடியாக வந்து இறங்கிப் பார்க்காவிட்டாலும் காரில் இருந்துகொண்டே பார்த்தால்கூட அந்தப் பக்கத்திலுள்ள காட்டுச்சேரிகள் எல்லாம் எப்படி இருக்கிறது என்பதை பார்க்கலாம். ஏதோ அரிஜனங்கள் முன்னேற்றம்

[திரு. சி. மாணிக்கம்] [25th March 1965]

அடைந்து விட்டார்கள் என்று அரசாங்கம் எண்ணிக்கொண்டிருந்தால், அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் விட்டுவிட்டு, கவர்ன்மெண்டே அதை எடுத்து உபயோகக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவ்வளவு நல்ல வளமுள்ள இடமாக இருக்கிறது. இப்போது எந்த விதமான நன்மையும் இல்லாமல் இருப்பது போரும் அவமானமாக இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் அந்தக் காட்டை எடுத்து, அதில் சந்தனத்தையோ அல்லது சவுக்கையோ அல்லது தேக்கோ போடலாம். எலக்ட்ரிசிட்டியை உபயோகித்து பம்ப் செட் மூலமாக தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு பயிரிட்டால் நல்ல பலன் கிடைக்கும். அந்தக் காட்டில் புளிய மரம் வைத்தால்கூட நாட்டுக்கு அதிகமாக புளி கிடைக்கும். திக்குச்சி மரங்களை வளர்க்கலாம். ஆகவே இந்தக் காட்டை அங்குள்ள பூலாவையும், காரையும் எடுத்துவிட்டு நல்ல முறையில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இதில் பேசச் சந்தர்ப்பம் வேண்டும் நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடிந்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: பெயிர் ஸ்பீக்கர் ஸார், இந்த ஃபாரஸ்ட் சம்பந்தமாக ஒன்றிரண்டு யோசனைகளைச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். ரப்பர், மீ இந்த இரண்டும் நமக்கு ஏராளமாகப் பணத்தைச் சம்பாதிப்பதற்கும் அதாவது ஃபாரின் எக்ஸ்சேஞ்சை சம்பாதிப்பதற்கும், ஃபாரின் எக்ஸ்சேஞ்சை மிச்சப்படுத்துவதற்கும் இது உதவுகின்றது. அது மட்டுமல்ல இலங்கையிலிருந்து நமது மத்திய சர்க்காரும் இலங்கை சர்க்காரும் செய்து கொண்டிருக்கும் அக்ரிமென்டின் பிரகாரம்—அவர்கள் செய்து கொண்ட அக்ரிமென்டை என்போன்றவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும்கூட—அக்ரிமென்டைப் பார்த்தால் 5 லட்சம் பேர்கள், ரப்பர், மீ எஸ்டேட்டிலுள்ளவர்கள்—குறைந்தபட்சம்—2½ லட்சம் பேர்களாவது வரப்போகிறார்கள். இதை வைத்துக் கொண்டு பார்க்கும்போது, நம்முடைய ஃபாரஸ்ட்டை டெவலப்மென்ட் பண்ணுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. நாம் பிரிட்டிஷ் காலத்திலுள்ள பல சட்டங்களையும் அப்படியே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பழைய சட்டங்களை அப்படியே வைத்துக்கொண்டு, அதை மாற்றாமல் அப்படியே—முன்னால் இருந்தது போன்றே—ஸ்டான்டிங் ஆர்டர்—இன்னமுள்ள விதிமுறைகள்—எல்லாம் முன்னால் எப்படி ப்யூரோகிராடிக் கவர்ன்மென்டில் எப்படியிருந்ததோ அதைப்போலவே இன்னும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அவைகள் எல்லாம் இன்றைக்கும் உடைக்கமுடியாத நிலைமையிலேயே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய கனம் அமைச்சர் மன்றியார் அவர்கள் நல்ல விவசாயி. அவர்களுக்கு விவசாய முறையில் நடைமுறையில் எல்லா விவரங்களும் தெரிந்தாலும்கூட, சட்டத்தின் காரணமாக கட்டுப்பட்டிருக்கிறார்களே ஒழிய வேண்டுமென்றே இருக்கவில்லை என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளலாம். பெரிய டெக்னிக்கல் நபர்கள் ஏதாவது காரணங்களைச் சொன்னாலும் முதிர்ந்த அனுபவத்தின் காரணமாகவும் பல உண்மைகளை நம்மால் காண முடிகிறது. ரப்பர் எஸ்டேட் இருக்கிறது, மீ எஸ்டேட் இருக்கிறது இவைகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் இன்னும் விருத்தியாக்க

25th March 1965] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

வேண்டும் என்ற எண்ணம் எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. நமது கனம் அமைச்சர் பட்டகார் அவர்கள் இந்த ஃபாரஸ்ட் இலாகாவை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னால் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் ஏராளமாக ரப்பர் பிளான்டேஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே பிரைவேட் செக்டாரில் போட்டிருப்பதற்கும் அரசாங்கத்திலிருந்து போட்டிருப்பதற்கும் இருக்கின்ற வித்தியாசத்தை நாம் பார்க்கவேண்டும். அரசாங்கத்திலிருந்து போட்டிருப்பதை கவனிப்பதற்கு ஒரு டி-எஃப்.ஓ. இன்சார்ஜாக இருக்கிறார். அவரின்கீழ் பல அதிகாரிகளும் வேலை செய்கிறார்கள். ரப்பர் என்பதிலே, ஒரு ஆயிரம் ஏக்கரை எடுத்துக் கொண்டால், ரப்பர் விளைவிப்பது, ரப்பர் எடுப்பது, ரப்பர் சோப்பது என்பதில் அனுபவம் முதிர்ந்தவர்கள், அவர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டால்தான், கம்ர்ஷியல் க்ராப் என்ற முறையில் சரியாகச் செய்ய முடியும். பீ.சு. படித்தவர்கள், அன்க்வாலிஃபைட் மென், அதாவது, 5-வது வகுப்பு வரையில் படித்து 20-25 வருஷ எக்ஸ்பீரியன்ஸ் உடையவர்களிடத்தில் அவர்களுக்குக்கீழே இருந்து வேலை செய்கிறார்கள். அனுபவத்தைக் கொண்டே ஒரு மெஷினைப் பார்த்து அதிலே என்ன டிஃபெக்ட் இருக்கிறது என்று சொல்லும் சக்தி அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஐரோப்பியன் மானேஜ்மென்ட் கம்பெனியில்கூட அவர்களுக்கும்கீழ் க்வாலிஃபைட் பீப்பிளை வைத்திருந்தார்கள். அம்மாதிரி ரப்பர் எஸ்டேட், 12 எஸ்டேட்டில் அனுபவம் முதிர்ந்தவர்களை, பிரைவேட் செக்டாரிலிருந்து கிடைக்கின்றவர்களை காண்ட்ராக்ட் பேஸிஸில் போட வேண்டும். மலேயாளிலிருந்து வருகின்றவர்கள் 5-வது வகுப்புக் கூட படிக்கவில்லை என்று சொல்லக்கூடாது. நான்கு டி.எஸ்.ஓ.க்கள் செய்வதை ஒருவர் பிரமாதமாகச் செய்கிற நிலை இருக்கிறது. இவர்களுக்கு இது புதிது; அவர்களுக்கு இது பழையது; அவர்கள் அனுபவம் முதிர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அரசாங்க நிர்வாக முறை இருக்கிறதே, இவர்களை எப்படிப் போடுவது என்று கேட்கலாம். சட்டம் நாம் தானே செய்கிறோம்? விதிகளை நாம்தானே செய்கிறோம்? விதிகளை மாற்ற ரொம்ப நாள் ஆகாது. திரு. பிரகாசம் அவர்கள் மந்திரியாக இருந்தபோது டிஸ்கஷனில்

"This must be done." If the departmental officer says, "The rule is like this" immediately Mr. Prakasam will say, "I am here to relax that rule. I will relax that bloody rule."

என்று சொல்லுவார். இப்படியே சொல்லியிருக்கிறார்; ஒப்பற்ற தலைவர், இந்த தேசத்திற்காக உயிரையே பயணம் வைத்த தலைவர் அவர். இந்த வார்த்தையைச் சொல்லி நான் கேட்டிருக்கிறேன். இந்த ரூல் எல்லாம் மனிதரின் நன்மைக்காகத்தான், தேசத்தின் நன்மைக்காகத்தான், சமுதாயத்தின் நன்மைக்காகத்தான். இந்த நிலையில் ரூலை வைத்து சுபிட்சத்தைத் தடுப்பது தவறு. அமைச்சர் அவர்கள் ஐக்கிரதையாக இந்த ரப்பர், 12, இரண்டிலும் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் ஏராளமான ப்ராப்ளம்ஸை ஸால்வ் பண்ண முடியும். ஏராளமான ஃபாரின் எக்ஸ்சேஞ்சு ஏன் பண்ண முடியும். ஏதோ ஐந்தாவது வகுப்புப் படித்திருக்கிறான்; அந்த ஊரிலே 500 ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [25th March 1965]

இந்த ஊரிலே ஐந்தாவது வகுப்புப் படித்திருக்கிறவருக்கு 25 ரூபாய்தான் சம்பளம் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதைவிட, அவர்களுடைய திறமையை வைத்து கான்ட்ராக்ட் பேஸிஸில் போட்டு அங்கிருந்து வருகிறவர்களுக்கு—அதிரஷ்ட வசமாக திரு. டட்லி சர்க்கார் வரப் போகிறது, இலங்கை இந்தியர் நிலைமை பரிதாபகரமாக இருந்த நிலைமை ஓரளவுக்கு மாற்றப்படலாம் என்று நினைக்கும்படியான நிலை இருக்கிறது, அப்படி மாற்றம் படும்போது அவர்கள் சுபிட்சமான நிலையில் வரக் கூடும்—அப்படி வருகிறவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வு கொடுக்கப் போகிற இலாகா, கனம் அமைச்சர் பட்டகார் வைத்திருக்கிற இலாகாதான்; அந்த இலாகாதான் அவர்களுக்கு சுபிட்சம் கொடுக்கப்போகிறது. அந்த இலாகா விதிகளைத் தலைகீழாக மாற்றி சிகப்பு நாடாவை வெட்டி எப்படியோ செய்து அந்த இலாகாவை மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் அங்கத்தினர் கோசல்ராம் அவர்கள் பேச ஆரம்பிக்கின்ற போது 2½ லட்சம் மக்கள் பிரச்சனையைத் தீர்க்கத் திட்டம் கொடுக்கப் போகிறாரே என்று நினைத்தேன். இவர்கள் சொன்னதை வைத்துக்கொண்டு இந்தப் பிரச்சனையை எப்படித் தீர்க்க முடியும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இரண்டொருவருக்குத்தான் வேலை கொடுக்க முடியுமே தவிர இந்தப் பிரச்சனையை எப்படித் தீர்க்க முடியும் என்று தெரியவில்லை.

(திரு. கே. டி. கோசல்ராம் எழுந்தார்.)

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் இதற்கு ஒன்றும் கூறவேண்டாம்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எப்படித் தீர்க்க முடியும் என்று கேட்கிறார்கள். அதற்கு நான் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : வேண்டாம். அது இந்த விவாதத்திலே வராது.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : கனம் அமைச்சர் கேட்டதற்கு பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். ரப்பர், டி, மூலமாக ஒவ்வொரு மலைப் பிரதேசத்தையும் செழுமையாகச் செய்ய முடியும். அதன்மூலம் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும். தேவையானால் இதற்குச் சரியான திட்டம் கொடுக்கிறேன் என்று கனம் அமைச்சர் ராமைய்யா அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* **திரு. வி. எல்லம் நாயுடு :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே நமது கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள வனத் துறை, காதி மற்றும் இதர மானியங்களை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

* **காட்டிலாகாவைப் பொறுத்த வரையிலும் அமைச்சர் அவர்கள்** கொடுத்துள்ள விவரங்களிலிருந்து பார்த்தால் இது நல்ல முறைரிலே இயங்கி வருகிற இலாகா என்பது தெரியும். நாட்டின் வளத்திலே மலை வளம் மிக மிக இன்றியமையாத ஒன்று. அப்படிப்பட்ட

25th March 1965] [திரு. வி. எல்லம் நாயுடு]

காட்டிலாகாவிலே வேலை செய்யும் கார்டு விஷயத்தைப் பற்றி யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர்களுக்குப் போதுமான வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. ஆங்காங்கு கார்டுகளாக, ஃபார்ஸ்டர்களாக, வாட்ச்மென்களாக இருக்கிறவர்களுக்கு குடிசைகளரியமாக இருக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற ஊதியத்தைச் சற்று உயர்த்திக் கொடுத்தால் சௌகரியமாக இருக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே சமயத்திலே என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையிலும் ஆதிவாசிகள் அதிகமாக வசிக்கிற பிரதேசம்; மலையை அடுத்த காடுகள். அங்கு வசிக்கிற ஆதிவாசிகள் பல்லாண்டுகளாக அவர்கள் குடி இருந்து வந்தாலும்கூட அந்த நிலம் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கப்படவில்லை. அவர்கள் அந்தப் பகுதியில் சிறு சிறு திட்டங்களாக விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். அதை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வசதி இருந்தால் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும், இல்லையென்றால் கூட்டுறவு முறையில் சங்கங்களை அமைத்து விவசாயம் செய்ய வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்குக் குடியிருப்பதற்கு வீடுகள் இல்லை. பல இடங்களில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க ஒதுக்கப்பட்ட மானியம் சரியாகச் செலவு செய்யப்படவில்லை. அதையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து அதை உள் துறை அமைச்சர் சென்று பார்த்தும் வந்திருக்கிறார். அப்படி அநாதரவாக இருக்கும் மக்களுக்கு, மலைகளில் வசிக்கும் மக்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்துள்ள அறிக்கையில் இன்றியமையாத சில கருத்துக்களைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். பிரசாரம் மண் அரிப்பு நிலங்களில் சர்வே, போக்குவரத்து, பெஞ்ச் டெர்ரேஸிங் இவைகள் விவசாயத்திற்கு மிக மிக இன்றியமையாத திட்டங்கள். எனது தொகுதியிலுள்ள தெற்கு மலைப் பகுதியில் ஆண்டுதோறும் மண் அரிப்பினால் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் பாதிக்கப்பட்டு வேளாண்மை பாழாகிவிடுகிறது. அவைகளை நீக்கி மண் அரிப்புத் திட்டத்தையும், பெஞ்ச் டெர்ரேஸிங்கையும் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முண்டன்துறை என்ற இடத்தில் 40 ஏக்கர் நன்செய் பூமி இந்த ஆண்டு பெய்த பெரு மழையினால் மண்மேடிட்டு விட்டது. இந்த ஆண்டு கந்தாயத்தைத் தள்ளிவிடவேண்டுமென்று விவசாயிகள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மணலை அப்புறப்படுத்த மான்யம் வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் கவனித்து வரிவஜா செய்து வனத் துறையிலிருந்து வெள்ளத்தைத் தடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போக்குவரத்தைப் பொறுத்த வரையிலும்

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் குறுக்கிட்டுப் பேசிய கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நீதிக் கோயிலுக்குள் நிர்வாகம் நுழைந்து சங்கடப்படுத்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [25th March 1965]

தாது என்ற கருத்தினை வலியுறுத்திப் பேசிய நேரத்தில் நீதி மன்றங்கள் வழங்குகிற தீர்ப்பினை அரசாங்கம் தலை வணங்கி ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தப் பண்பு வளர்ந்து வருகிற ஜனநாயகத்தை வளரச் செய்வதற்கு வேண்டிய ஒரு பெரிய பண்பு ஆகும். சர்வாதிகாரமா, ஜனநாயகமா என்ற கேள்வி விடுதலை பெற்ற நாடுகளிலே எழுப்பப்பட்டபோது ஜனநாயகம் தான் இந்திய துணைக்கண்டத்திற்குச் சிறந்த வழி என்று தேர்ந்தெடுத்து ஜனநாயகம் வளரப்பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் எதிர்க்காலத்தில் ஜனநாயகம் தழைக்கவேண்டுமென்றால், ஆளுகிற அரசு நீதியைக் காக்கின்ற இடங்களுக்கு உரிய மரியாதையை வழங்கவேண்டும். அந்த முறையில் எதிர்காலத்தில் இந்தப் பண்பு காப்பாற்றப்பட்டேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்கள் மேலும் குறிப்பிட்டார்கள் “நீதி மன்றங்கள் வழங்குகிற தீர்ப்புக்களுக்கு நாங்கள் அடிப்பணியோம், அரசாங்கம் எந்த நிரபராதியின் பேரிலும் வழக்குத் தொடராதது” என்று எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். அரசு ஏராளமான வழக்கறிஞர்களை, சட்ட இயல் தெரிந்த நிபுணர்களைப் பெற்றிருக்கிறது. நான் குறிப்பிட விரும்புவது 17 ஆண்டுகளாக அரசு பிடத்தில் அமர்ந்திருக்கிற காரணத்தினாலோ என்னவோ, ஆளுகிற கட்சிக்கு ஆசைகள் அதிகமாகியிருக்கிறது. ஆசைகள் அதிகமாகியிருக்கிற காரணத்தினால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்று சொன்னாலேயே அச்சம் வளர்ந்துகொண்டே போகிறது. அந்த அச்சத்தைப் போக்கிக் கொள்ள அரசு முயல்கிறது. உதாரணமாக என்னைப் பொறுத்த அளவில் கடந்த ஆண்டு என் மீது நம்முடைய பெருமைக்குரிய அரசு ஒரு வழக்கு தொடர்ந்தது. அந்த வழக்கின் விளைவாக 16 ஆண்டுகளுக்கு மேல் என்னை உள்ளே தள்ளக் கூடிய அளவுக்கு ஒரு வழக்கினை சிறுஷ்டித்தார்கள். அது நான் நடத்திக்கொண்டிருந்த பத்திரிகை மீது போடப்பட்ட வழக்கு. அந்தப் பத்திரிகையில் போடப்பட்ட கார்டுன் பற்றி என்னுடைய பார்வைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட உடனேயே அடுத்த வாரத்தில் நான் ஒரு விளக்கம் தந்திருக்கிறேன். விளக்கம் தரப்பட்ட பின் என் மீது வழக்கு தொடர்ந்து, அதற்காக வினா காலத்தை—என்னுடைய காலத்தை என்று கூட சொல்ல ஆசைப்படவில்லை—ஆனால் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் போன்ற வழக்கறிஞர்களுடைய நேரத்தை வீணாக்கி, அரசாங்கம் வேண்டுமென்றே பழி வாங்குகிற முறையிலே அந்த வழக்கைத் தொடர்ந்து நடத்தியது. பழி வாங்கவேண்டும் என்ற ஆசையோடு அல்லது எதிர்க்கட்சியை மடக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு, எதிர்க்கட்சியின் எண்ணங்களை பரப்புகின்ற பத்திரிகைகளை ஒடுக்க வேண்டும் என்ற அளவுக்கு, வளர்த்து வருகிற ஜனநாயகம் வழங்கியிருக்கிற அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்யக்கூடாது என்று ஆளும் கட்சிக்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில், சென்னை மாநகரத்தில் கமிஷனருக்கு இருக்கிற அதிகாரங்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். நாம் கூர்ந்து கவனித்தோமானால், கமிஷனருக்கு ரிமாண்டு செய்கிற அதிகாரம் இருக்கிறது. அவர்கள் ரிமாண்டு செய்வதற்கு முன்பாக நாம் ஜாமீனில் விட

25:1 March 1965] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

வேண்டும் என்று மனுக் கொடுத்தால், ஜாமீனை கமிஷனர் அங்கீகரித்து உத்தரவிடுகிறார்கள். உத்தரவிட்டபிறகு, ஜாமீன் கொடுத்தவர்கள், 2, 3 பேர் இருக்கலாம். அவர்கள் ரூ. 5,000; 10,000 என்று ஜாமீன் தர வரலாம்; உடனே, ஜாமீன் பெற்று விடுவதில்லை. ஜாமீன்தார்களுடைய தரத்தைப்பற்றி விசாரிப்பதற்காக இந்த ஜாமீன் மனுக்கள் சம்பந்தப்பட்ட போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. அங்கு இருக்கிற போலீஸ் அதிகாரிகள் விரும்பினால், ஜாமீன்தார்கள் தகுதியுள்ளவர்கள் என்று உடனே ரிபோர்ட்டு அனுப்பிவிடுவார்கள். விரும்பாவிட்டால், விசாரணையில் இருக்கிறது; விசாரணையில் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. கமிஷனர் இங்கே ஜாமீன் கொடுத்தபிறகும் கூட, அவர்களுக்குக் கீழே இருக்கிற இன்ஸ்பெக்டர்கள், சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் போன்ற போலீஸ் அதிகாரிகள் 10 நாட்கள் வரையில் கூட ஜாமீன் மனுக்களை அங்கீகாரம் செய்யாமல் வைத்திருந்து, அந்த நிரபராதிகளை உள்ளே அடைக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை வளர்ந்துகொண்டே போகிறது. முதல் அமைச்சர் சொன்னார்கள், கமிஷனர் மறுத்துவிட்டால், உயர் நீதி மன்றத்துக்குப் போகலாம் என்று கூறினார்கள். கமிஷனர் மறுத்துவிட்டால், உயர் நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று நியாயம் பெறுவதற்கு வசதி இருக்கிறது. ஆனால், கமிஷனர் அங்கீகாரம் செய்துவிடுகிறார்! ஆனாலும் இப்போதுள்ள முறைப்படி 10, 15 நாட்கள் வரையில் நிரபராதிகள் உள்ளே அடைக்கப்படவேண்டிய ஒரு கொடுமை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அமைதியாக இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது இங்கு இல்லை. என்றாலும், இங்கு இருக்கும் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்குச் சொல்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். எப்படியாவது இந்த அநீதியைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கதர் போர்டு சம்பந்தமாக இன்றையதினம் 'வர இருக்கின்ற' நஷ்டத்தை ஈடு செய்கின்ற வகையில் ரூ. 13½ லட்சம் கோரப்படுகிறது. கதர் போர்டு கடந்த ஆண்டு நஷ்டத்தில் செலவு செய்யும் என்ற வகையில் ரூ. 12 லட்சம் ஒதுக்கினோம். வருகிற ஆண்டில் கதர் போர்டு நஷ்டத்தில் வேலை செய்யப் போகிறது. அந்த நஷ்டத்தை ஈடுபடுத்தவேண்டும் என்பதற்காக ரூ. 13½ லட்சம் கேட்கப்படுகிறது. அப்படி கேட்கப்படுவது மட்டுமல்ல, கடந்த 10, 11 ஆண்டுகளாகப் பார்த்தால் கதர் போர்டு எவ்வளவு நஷ்டத்தில் வேலை செய்திருக்கிறது, அந்த நஷ்டத்தை ஈடுபடுத்துகிற வகையிலே இந்த போர்டுக்கு நாம் கடனாக வழங்கிவருகிறோம். ஆனால், ஆளும் கட்சியினுடைய ஆசை தான் இந்தத் துறையையும் இயக்கிக்கொண்டிருக்கிறதே ஒழிய, வேறு எந்தக் காரணமும் இல்லை. கதர் காந்திஜியினால் போற்றப்பட்டதற்குக் காரணம் வேறு, இன்றைய தினம் கதர் காங்கிரஸ்காரர்களால் போற்றப்படுவதற்குக் காரணம் வேறு. அன்றிருந்த உயர்ந்த நோக்கம் இன்றைக்கு இருக்கிறதா என்ற சந்தேகம் பலருக்கு எழும்புகிறது. பொது மக்கள் அத்தனை பேர்களும் கதர் யாராவது கட்டிக்கொண்டிருந்தால், அவரைப் பார்த்து சந்தேகப்படுகிற

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [25th March 1965]

அளவுக்கு இந்தப் புதனிமான கொள்கை மங்கிக்கொண்டு வருகிறது. அப்படி மங்கி வருகிற அந்தக் கொள்கைக்காக நமது அரசாங்கம் ஆண்டு தோறும் ரூ. 19 லட்சம், 12 லட்சம் கொடுத்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தொகை தேவையா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த ஆண்டு விவாதத்திற்கு பதில் அளித்த நேரத்தில், கதர் தொழிலில் ஈடுபட்டு பல பேர்கள் பிழைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பதில் அளித்தார்கள். கதர் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள், நூல் தூறிகிறவர்கள், நெய்கிறவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்று பார்த்தால் 4,000 பேர்கள் தான் அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்று பார்த்தால், சுமார் 15 லட்சத்திற்கு மேல் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆண்டுதோறும் உற்பத்தியாகின்ற கதர் எவ்வளவு என்று பார்த்தால், 35 லட்சம் கெஜம் கூட உற்பத்தியாகவில்லை. ஆனால், கைத்தறித் துறையில் 36 கோடி கெஜம் உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் நான் சட்டிக்காட்டுவதற்குக் காரணம் கைத்தறி மூலம் நமக்கு ஏராளமாக லாபம் வந்து கொண்டிருக்கிறது, ஆனால் கதர் மூலம் நமக்கு நஷ்டம் தான் வந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நஷ்டத்தைப்பற்றி பார்லிமெண்டு பப்ளிக் அக்ளைன்ட்ஸ் கமிட்டி வழங்கியிருக்கிற ஒரு கருத்தினை நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் :

“ This wastage has been going on for a decade. Now it is time, action should be taken to put the tax-payer's money to better uses. ”

கடந்த 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே இந்தத் துறையிலே பணம் விரயம் ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்திலாவது இதைப் போக்கி வரி செலுத்துபவர்களுடைய பணத்தை நல்ல முறையில் செலவழிப்பதற்கு வழிவகைகளைக் காணவேண்டும் என்று பாராளுமன்ற கணக்குத் தணிக்கைக் குழு கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறது. அந்தக் கருத்தினை அரசாங்கம் மனதில் ஏற்று, ஆசைகள் எப்படியிருந்தாலும் அதைப் பெரியதாகக் கருதாமல், இந்த இலாகாவுக்கு செலவழிக்கின்ற தொகையை நீக்கிவிட்டு, தனிப்பட்டவர்கள் வேண்டுமானால் அவர்கள் நூற்றுக்கொள்ளட்டும், அவர்கள் கதர் கட்டிக்கொள்ளட்டும் என்று விட்டுவிடவேண்டும். மக்கள் செலுத்துகிற வரிப்பணத்தை இதற்காக வினாகச் செலவிட வேண்டாம், யாரோ சில காங்கிரஸ் தலைவர்களைத் திருப்தி படுத்தி வதற்காகவோ, அல்லது அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகவோ, தங்களுடைய ஆசையை நிறைவேற்றிக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவோ, இந்த இலாகாவைப் பயன் படுத்திக்கொள்ளவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் கூட பலதரப்பட்ட நகவல்கள் இருக்கின்றன. கூர்ந்து கவனித்தால், இந்தத் துறையிலே ஏராளமாக ஊழல்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன, பணம் விரயமாகிக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே பார்லிமெண்டில் இம்மாதிரி பேசப்படுகிறது, இங்கேயும் நாம்

25th March 1965] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

கண்கூடாக காண்கிறோம், பல துறைகளிலே செலவழிக்கப்படுகிற இந்தப் பணம் விரயமாகிக்கொண்டே இருக்கிறது. இதற்கு ஒரு இலாகா தேவையில்லை, இந்த இலாகாவுக்காக நாம் பணம் வழங்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆசை அதிகமாக இருக்குமானால், இந்த இலாகாவை இண்ட்ஸ்ட்ரிஸ் டிபார்ட்மெண்டோடு சேர்த்து விடலாம் என்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ.டி. ஏ. பி. சௌந்தரவேல் சேர்வை : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மாண்புமிகு கோரிக்கையை ஆதரித்து, காட்டிலாகா பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது காடுகளை வளர்க்கவேண்டும், காடுகளை உற்பத்தி பண்ணவேண்டும் என்ற நிலையில், தமிழ் நாட்டிலே காட்டிலாகா நல்ல முறையில் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறது. காடுகள் நன்றாக பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக, தமிழ் நாட்டில் ஐமீன்கள் எடுக்கப்பட்ட பின்பு, பல ஐமீன்களில் உள்ள காடுகளை காட்டிலாகா ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஐமீனில் உள்ள காடுகள் எடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், சர்வே இன்னும் முடிவு அடையாத நிலை சில ஐமீன் பிராந்தியங்களில் இருந்துகொண்டு வருகிறது. இதை சர்வே செய்வதற்கு முன்பு, நோட்டிபிகேஷன் ஆவதற்கு முன்பு கூட, காட்டிலாகா அதிகாரிகள் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கும் நிலங்களுக்கு 'பவுண்டரிகள்' அமைக்கும்பொழுது, அவர்களுக்குப் பாதகம் வராமல் 'பவுண்டரி' அமைத்து, நன்றாக விவசாயம் செய்திருக்கும் நிலங்களைப் பரிசீலனை செய்து, அதை ரெவின்யூ இலாகாவிடம் ஒப்படைக்கவேண்டுமா, அல்லது காட்டிலாகாவே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்து, அந்த 'பவுண்டரிகளை' அமைக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, ஐமீன் பிராந்தியங்களில் உள்ள விவசாயிகள் ஐமீன் தார்களுடைய காலத்தில், தழை உரங்கள், தலைச்சுமை விறகு, இன்னும் முக்கியமாக பொருள்களை அடைவது மிகவும் எளிதாக இருந்தது. அவர்கள் இலகுவாக ஐமீன்தார்களிடம் நேரில் அணுகி, இந்தப் பொருள்களைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் எடுத்துக் கொண்ட பின்பு, சட்ட அடிப்படையில், மக்கள் மத்தியில் இவற்றை இலகுவாகச் செய்ய, ஏதுவாக இல்லை. சர்க்கார் கூப்புகளை நிறைய காண்ட்ராக்ட் கொடுக்கிறார்கள். மக்கள் விறகு எடுக்க, தழை உரம் எடுக்க, கூப்பு எடுக்கும் காண்ட்ராக்டர்கள் சப்ளை செய்வது இல்லை. அதற்கு காட்டிலாகா அதிகாரிகளும் ஒத்துழைப்புக் கொடுப்பதில்லை. காட்டிலாகா அதிகாரிகள், கூப்பு காண்ட்ராக்ட் எடுப்பவர்களை நல்ல முறையில் மக்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை, தழை உரம், தலைச்சுமை விறகு இவற்றை இலகுவாக அவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய, வேண்டிய உதவிகளையும் உத்தரவுகளையும் போட்டு, அதிகாரிகளும், காண்ட்ராக்டர்களும் ஒத்துழைத்து, மக்களுக்கு உதவ வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. ஏ.டி. ஏ. பி. சௌந்தரவேல் சேர்வை] [25th March 1965]

எங்கள் மதுரை ஜில்லாவில் ஒரு நாளைக்கு கிட்டத் தட்ட 5,000 பேர்கள், என் ஊர் போடியில் விறகு விற்புத்தான் சாப்பிடுகிறார்கள். ஆகவே, கூப்பிலிருந்து கடலும் இல்லாமல், ஒரு தலைச் சுமை ஒரு அணு கொடுத்து கஷ்டமில்லாமல் கொண்டு வந்து விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு காட்டிலாகா அதிகாரிகள் தொந்தரவு இல்லாமல் அவர்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களைக் கொண்டு வர ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது காட்டிலாகாவினால் பராமரிக்கப்பட்டு வரும் நிலங்கள் நல்ல முறையிலே இயங்கி வருகிறது என்றாலும், சில இடங்களிலே பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. நான்கு நாட்களுக்கு முன்புகூட, நான் சிப் கன்சர்வேடர் ஆப் பாரஸ்ட்ஸ் அவர்களைப் பார்த்து நேரில் சொன்னேன். மதுரை ஜில்லாவில் வருஷ நாடு பாரஸ்ட் என்று ஒரு காடு இருக்கிறது. அது பெரிய பாரஸ்ட். அங்கே சிங்காரக் கானல் என்று ஒரு கானல் இருக்கிறது. அந்த மாதிரிக் கானலை வளர்க்க வேண்டும் என்றால், குறைந்தது ஒரு ஆயிரம் வருஷம் ஆகும். அது வெகு காலமாக வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. அங்கே புதிதாக தேக்கு போட வேண்டும் என்று வேலை ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஏற்கனவே தேக்கு மரங்கள் யானைகளால் அழிக்கப்படாமல் பாதுகாக்கப் படவில்லை. அதிலே வெட்டிய மரங்கள் மறுவளர்ச்சிக்கு விட்டுவிட்டால், அவை திரும்பவும் 5, 6 வருஷங்களில் ஒரு கானலாக வளர்ந்துவிடும். அதைத் தீயால் பொசிக்கி விட்டு விட்டால் அதிக நஷ்டம் தான் ஏற்படும். ஆகவே அதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுவதோடு...

(மணியடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரீஸ்வர கவுண்டர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எப்படி குந்தா பிரதேசத்தில் மண்ணரிப்புத் திட்டத்தை மத்திய சர்க்காருடைய உதவியோடு செய்கிறார்களோ, அதே மாதிரி மேட்டூர் அணியில் பாரஸ்ட் இலாகாவிலே மண்ணரிப்புத் திட்டத்தை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு மேட்டூர் டாமில் வண்டல் மண் வந்து அதிகமாக அந்த அணை மேடிட்டுப் போகும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக அந்த திட்டத்தை மத்திய சர்க்கார் உதவியுடன், செயல்படுத்த வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என் தொகுதியிலே, வனவாசி, வாச்சம்பள்ளி பாரஸ்டிகள் பொறுத்தவரையில், நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பு மரங்களை வெட்டி விட்டு, குமரி பாரஸ்ட் ஏற்படுத்தும் திட்டத்தை ஆரம்பித்தார்கள். அதற்குப் பின் செடிகளை வாழவிடாமல், அங்கே இருக்கிறவர்கள் நிலத்தைச் சாகுபடிக்கு எடுத்துக்

25th March 1965] [திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரிஸ்வர கவுண்டர்]

கொண்டு விட்டதால், மலைப்பிரதேசத்து மண்கள் அரித்துக் கொண்டு வரப்பட்டு கொஞ்ச நாளில் அந்த இடமெல்லாம் பிரயோசனப்படாமல் போய்விடும். ஆகவே உடனடியாக அதை நன்கு பரிசீலனை செய்து அதை ஒரு நல்ல மேய்ச்சல் தரையாக செய்துவிட்டால் நலமாக இருக்கும். அது ஒரு நல்ல மேய்ச்சல் பிரதேசமாக ஆவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அங்கே கால்நடைகளை விருத்தி செய்தால், நல்ல பால் சப்ளை செய்ய ஏதுவாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால், அதன் மூலம் சென்னைக்கு 10,000 லிட்டர் வரை பால் சப்ளை செய்ய முடியும். ஆகவே, அங்கு மேய்ச்சல் தரை செய்ய இருக்கும் வாய்ப்பைப் பயன்படுத்த ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதை அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன்.

பள்ளிப்பாளையம் பகுதியில் பேப்பர் உற்பத்திக்காக 38,000 மெட்ரிக் டன் பெறுமானமுள்ள மூங்கில் கொடுத்திருப்பதாக அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்க விஷயம். அதே நேரத்தில் அந்த பாக்டரிக்கு மிகக் குறைந்த விலையில் சர்க்கார் உற்பத்தி செய்யும் செலவுக்குக் கூட கட்டுபடியாகாத அளவுக்கு, மிகவும் குறைந்த விலைக்குக் காண்ட்ராக்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய பேப்பர் உற்பத்தி குறைவு என்று ஏற்கனவே இப்படிக் குறைவான விலைக்கு காண்ட்ராக்ட் செய்து கொண்டிருந்தாலும் இப்பொழுது அந்த பாக்டரி நல்ல முறையிலே ஓடுகிறது என்பதால், அதை மறுபரிசீலனை செய்து, சர்க்காருக்கு வருவாய் வரும் முறையில் பரிசீலனை செய்து விலையை ஏற்ற வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காண்ட்ராக்டிலே கட்டுப்பட்டு இருந்தாலும்; மூங்கிலைப் பொறுத்த வரை பரம்பு, இம்ப்ரூவ்மெண்ட் வரி என்று போட்டு, அந்த விதத்திலாவது நாம் தொகையை வசூலித்தால்தான் இன்னும் மூங்கிலை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்யமுடியும்.

பாஸ்டிகளில் இருக்கக் கூடிய மூங்கில்களை அத்துபடியாக வெட்டுவதில்லை. வெட்டும் போது, கூப்புகளை ஏலம் விட்டு வெட்டும்போது, கூப்பு ஒன்று, கூப்பு 3, கூப்பு 5 என்று இப்படி ஒன்றுவிட்டு ஒன்று என்று வெட்டுகிறார்கள். வரிசையாக விடுவதில்லை. அப்படி மாற்றி மாற்றி விடுவதால், வெட்டும்போது, நடுவில் இருக்கும் கூப்பிலும் வெட்டிவிடுகிறார்கள். இப்படி ஏலத்தில் எடுக்காமலே வெட்டும் பழக்கம் இருக்கிறது. ஆகவே, ஏதாவது ஒரு பக்கத்திலேயிருந்து வரிசையாக வெட்டவேண்டும் என்று வைத்து விட்டால், இப்படிப் பட்ட இல்லிசிட் கட்டிங் இல்லாமல் இருக்கும். இதைச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

மேட்டூர் அணையைப் பொறுத்தவரை, நீர் பிடிப்புப் பிரதேசத்தில் நல்ல மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டால், சர்க்காருக்கு அதிகமாக வருவாய் வரும். அதற்காக வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரிஸ்வர கவுண்டர்] [25th March 1965]

அடுத்து, மேட்டூர் சாகத்திலே வன விலங்கு உய்விடம் ஏற்படுத்த வேண்டும். ஏனென்றால், அங்கே கூட்டம் கூட்டமாக யானைகள் வந்து கொண்டு இருப்பதால், உண்மையிலேயே நல்ல வன விலங்குகள் வர நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது, என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலே இருக்கக் கூடிய விவசாயிகள் தங்கள் கால்நடைகளை, தூற்றுக்கணக்கான ஆடு மாடுகளை, அங்குள்ள பாரஸ்டு களில் மேய்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அங்கே விழும் எருக்களை எடுக்க அவர்களுக்கு உரிமை இல்லை. அவர்கள் ஒவ்வொரு தடவையும், மேட்டுருக்கு வந்து, அந்த ரேஞ்ஜரிடம் அனுமதி பெற்றுத்தான் அங்குள்ள எருவை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அதை மாற்றி அங்கேயே இருக்கும் பாரஸ்ட்டரிடமே அனுமதி பெறக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுத்தினால், நலமாக இருக்கும். ஆகவே அங்குள்ள பாரஸ்ட்டரிடத்திலிருந்து அனுமதி பெற்று எருவை எடுக்கும் வகையில் சர்க்கார் வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் நம் முன்னாலே வந்திருக்கிற நீதி நிர்வாகம், கதர், காட்டு வளம், ஆகிய மூன்று மானியத்தின் மீதும், என்னுடைய கருத்துக்களைப் புலப்படுத்த முன்வந்திருக்கிறேன், நீதி நிர்வாகத் துறையிலே பல்வேறு மாநிலங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, சில திருத்தங்களை நாம் செய்யக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். தாசில் தார் போன்ற, உத்தியோகங்களெல்லாம், ஆந்திரா போன்ற மாநிலங்களிலே, கஜெட்ட ஆபீசர்களாக கணிக்கப் பட்டு வருகின்றன. அந்த நெறியைப் பின்பற்றுவதில் பல்வேறு நன்மைகளும், பயனும் நமது மாநிலத்திற்கு வரும் என்பதைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அதே போல வயது சம்பந்தப்பட்ட வரையிலும், உயர்தர நிதிமன்றத்திற்கும், கீழே இருக்கிற அடிப்படை நிதி மன்றங்களுக்கும், மிகக் கணிசமான அளவு வேற்றுமை இருப்பதால், அதைச் சரிப்படுத்த விடுதி பெறும் வயதை 60 என்று ஆக்குவது நன்மை. பழைய காலத்திலே சராசரி வயதை வைத்துக் கொண்டு, 55 என்று கணித்ததை, இப்பொழுது இருக்கிற சராசரி வயதை வைத்துக் கொண்டு பார்க்கும்போது, 60 என்று கணிப்பது முறையாகவும், நெறியாகவும் இருக்கும் என்பதை ஆளும் கணத்தார் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்றே நம்புகிறேன்.

இனி, பல் வேறு நிலை உத்தியோகங்கள் நீதித் துறையில் இருக்கின்றன. 'ஜில்லா முன்சிப்' என்று ஒன்றைச் சொல்கிறோம். என் அதை 'ஜில்லா முன்சிப்' என்று இன்னும் சொல்கிறோமோ, தெரியவில்லை. கிட்டத்தட்ட இன்று தாலுகாவிற்கு ஒரு முன்சிப்பாக இருக்கிறார்கள். 'டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப்' என்று எப்படி வந்தது என்ற அந்த ஆராய்ச்சிக்கெல்லாம் நான் போக விரும்பவில்லை. வெள்ளைக்காரர் காலத்திலே 'விலேஜ் முன்சிப்' முதல் இருந்துவந்த விவரங்களையெல்லாம் சொல்வதற்கு நேரம்

25th March 1965]

[திரு. சா. கணேசன்]

இன்மையினால் அதை விட்டுச் செல்கிறேன். ஆகவே, இப்பொழுது அந்தத் துறையைச் செம்மைப்படுத்த வேண்டும். 'ஜில்லா ஜட்ஜ்' என்று இருப்பதை அப்படியே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். 'ஸப்-ஜட்ஜ்' என்பதை 'ஸிவில் ஜட்ஜ்' என்று ஆக்க வேண்டும். 'டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப்' என்பதை 'அஸிஸ்டென்ட் ஸிவில் ஜட்ஜ்' என்று ஆக்கவேண்டும். அதனால் தெளிவு ஏற்படும்; குழப்பமில்லாமல் செம்மையாகவும் அமையும் என்பதையும் நான் புலப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே, 'ஜில்லா ஜட்ஜுகள்' செலக்ஷன்களிலும் பல்வேறு குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அந்த முறைகளை யெல்லாம் திருத்தி, செம்மைப்படுத்தி, தகுதியும் திறமையும் உள்ளவர்களே தேர்ந்தெடுக்கப் பெறுவதற்கான ராய்ப்புமுறையை மேற்கொள்ள வேண்டும். தேவைப்பட்டால் இதற்கென ஒரு குழுவை நியமித்து, இதற்குள்ள வரையறைகளைச் செம்மை செய்து, திருத்தம் செய்து, மாற்றம் செய்து அமைக்கவேண்டும் என்றும் புலப்படுத்திக்கொண்டு நீதி நிர்வாகத்தை இதோடு நிறுத்தி, மேலே செல்கிறேன்.

கதர்த் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், துறை எப்படியோ வளர்ந்திருக்கிறது என்பது உண்மைதான். கதர்த் துறை வளர்ந்திருக்கிறது. ஆனால், அதனுடைய தரம் மிகவும் குறைந்து விட்டது. தத்துவமோ மறைந்தே விட்டது. கதர்த் துறையிலே பல இடங்களில் மற்ற நூல்-மீல் நூல்-கலந்து நெய்யப்படுவதை, பாவு இடப்படுவதைக் கண்ணாலேயே கண்டிருக்கிறேன். இதைக் 'கதர்' என்று சொல்வதே பாவம். அந்தத் துறை முறையே வேறு. (குறுக்கிடு) நெய்ப்பவர்கள் மீது குற்றமில்லை; குற்றத்தை முழுக்க முழுக்க அந்தத் துறையின் மீது நான் சுமத்துகிறேன். கதர் சுயதேவைப் புர்த்தி என்ற அடிப்படையிலே தோன்றியது. அது பரந்துபட்ட நிலையிலே அமைந்திருக்க வேண்டியது. அவ்வளவையும் குனியல் முறையிலே (ஸென்ட்ரலைஸ்) பண்ணிக்கொண்டு வருவதானால் கதரின் அடிப்படைத் தத்துவமே தகர்க்கப்பட்டுவிட்டது என்பதை அந்த நெறியிலே ஈடுபாடு உடையவர்கள் யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள்; மறுக்கவும் முடியாது. இந்தத் துறையிலே ஏற்பட்டிருக்கும் விளம்பரசு செல்வை எடுத்துப் பாருங்கள். அமெரிக்கன் எம்பாஸியிலிருந்து வருகும் வண்ண வன்னாமாள், விலை மதிப்பு மிக்க கார்குகள் போல "தீபாவளியன்று கதரை அணியுங்கள்" என்ற சொற்கள் அச்சிடப்பட்ட கார்கு எனக்கும் வந்திருக்கிறது. ஒரு கார்கு மூன்று ரூபாய்க்கு மேலே பெறும். பிசின் போட்டு, உருவங்கள் பொறித்து பெயிண்டிங் எழுதி இப்படியெல்லாம் இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 1/10 அங்குலம் கனமுள்ள (Hand made paper) தவறு, (Hand made card) என்று தான் அதைச் சொல்லவேண்டும்; இப்படியெல்லாம் கதருக்கு விளம்பரம் செய்வது பாவம். அது மட்டும் அல்ல. எவ்வளவு பிற முறை விளம்பரங்கள்! வீட்டிலே இட்டலி, சோறு சாப்பிடுகிறோமே, அதற்கெல்லாம் விளம்பரமா செய்கிறோம்? வீட்டிலே செய்கிற இட்டலி, சோறு போலத்தான்

[திரு. சா. கணேசன்] [25th March 1965]

நாட்டிலே நெய்கிற கதர் என்பதைச் சர்க்கார் மறந்து விட்டது. இதற்கென்று ஏற்படுகிற நிர்வாகச் செலவு தாங்க முடியாதது. ஏதோ பெரிய கம்பெனிகள்—பழைய காலத்தில் இருந்த ரோ அண்டு கம்பெனி, ஓயிட்டவே லெய்ட்லா அண்டு கம்பெனி—பெரிய பெரிய கட்டடங்கள் வைத்திருந்தார்களே, அவற்றைப் போல இதற்குப் பெரிய கட்டடங்கள்! அதற்கு 500 ரூபாய், ஆயிரம் ரூபாய், இரண்டாயிரம் ரூபாய் அளவிற்கு வாடகை! இதெல்லாம் கதருக்கு நேர்மாறானது; கதர்த் தத்துவத்திற்கு முற்றிலும் முரணானது; வேறுபட்டது மட்டும் அல்ல, மாறுபட்டதும், எதிர்ப்போக்கானதும் ஆகும். கதரைக் கதராக இருக்க விட வேண்டும். கதரைக் கதர் அல்லாமல், ஏதோ பிரமாதமாக வாயில் துணிகளுக்கு மில்காரர்கள் செய்கிறார்களே—அது போல, தட்டிடல் பண்ணுவது கதரின் எளிமை, கதரின் உள்ளே இருக்கிற உழைப்பின் மேன்மை என்ற தத்துவத்திற்கு முற்றும் முரணான நிலையை உண்டாக்கி, பிற துறைக்கும் இந்தக் கதரின் அடிப்படைத் துறைக்கும் உள்ள அடிப்படை மாறுபாட்டை மறக்கடித்து விடுகின்றார்கள். இவற்றை எல்லாம் ஆளும் குழுவில் உள்ளவர்கள் மனத்திலே கொள்ள வேண்டும். விநோபாஜியை வரவழைத்து அல்லது வார்தாவிலிருந்து யாரையேனும் வரவழைத்து, “இந்த முறை சரியாக இருக்கிறதா என்று கேட்டால், “இந்த முறை முழுக்க முழுக்கத் தவறு” என்று அவர்கள் எண்ணாமலிருப்பார்களானால், அவர்கள் காந்திய நெறியிலே வாழ்கிறவர்கள் அல்லர் என்று சொல்ல வேண்டிய நிலைதான் ஏற்படும். அவர்கள் அப்படிப்பட்ட நிலையில் இருக்க வில்லை. நிச்சயம் இம்முறையை வெறுக்கவே கூடும். இதை மனத்திலே கொள்ளவேண்டும். தவறுகளை நீக்கி நெறியைச் செம்மைப்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்து, காட்டு வளத்திற்கு வருகிறேன். எங்கள் பகுதியில் உள்ள ஒரு நிலையைக் குறித்து நான் சென்ற மூன்று ஆண்டுகளாகச் சொல்லிக்கொண்டே வருகிற ஒரு விஷயம் தான். சிறப்பாக கனம் அமைச்சர் திரு. ராமையா அவர்களுக்கு இந்த உண்மை நன்றாகத் தெரியும். எங்கள் பகுதிகளிலே நன்செய் அல்லாதவற்றைக் காடு என்பதே மரபு. “தோட்டக் காடு” என்றும், ‘புன்செய்க் காடு’ என்றும் சொல்வதுண்டு. “கொல்லை” யையும் ‘காடு’ என்று சொல்வார்கள். அங்கே இன்னும் பல குடும்பங்களுக்கு ‘தோட்டக் காட்டார் வீடு’ ‘கொல்லை காட்டு வீடு’ என்று பெயர் இருக்கிறது. ‘தோட்டக்காடு’, ‘புன்செய்க் காடு’, ‘கொல்லைக் காடு’ என்ற பெயர்கள் இன்னும் நிலவுகின்றன. சிவகங்கை, இராமநாதபுரம் ஐமீன்களிலிருந்து வந்த பகுதிகள் அவை. அவர்களுடைய ரிகார்டுகளிலே ‘காடுகள்’ என்று இருக்கும். ‘காடு’ என்றால் நன்செய் நிலம் அல்ல. அதற்கு ‘ஃபாரெஸ்ட்’ என்கிற பொருளும் அல்ல. ஆனால், எந்த மகானுபாவன் வந்தாரோ, அவர் ‘காடு’ என்றவுடனே டிக்ஷனரியைப் புரட்டிப் பார்த்து ‘ஃபாரெஸ்ட்’ என்று போட்டுவிட்டார். எங்கள் பகுதிகளில் உள்ள இப்படிப்பட்ட நிலங்களையெல்லாம் கூட இப்படி ‘ஃபாரெஸ்ட்’ என்று போட்டுத் தீர்த்துவிட்டார்கள்.

25th March 1965] [திரு. சா. கணேசன்]

(கனம் திரு. வெ. ராமையா; 'ஃபாரெஸ்ட் காடாகவும் மாறியிருக்கலாம் அல்லவா?') அந்த ஃபாரெஸ்ட் அல்ல. அவர்களுக்குத் தெரியும். அங்கே குத்துச் செடி கூட வளர மறுக்கிறது. அங்கிருந்து க்ராவெல், லேட்டரேட் முதலியவைகளை உலகம் பூராவுக்கும் சப்ளை செய்ய முடியும். சரளை, செம்பாருங்கல் முதலியவைகள்தான் அங்கே உற்பத்தி ஆகின்றன. (குறுக்கீடு) அதையும் மிஞ்சி ஏதோ வளரலாம். அது வேறு விஷயம். சில பகுதிகளில் வளரலாம். எல்லாப் பகுதிகளிலும் வளராது. செம்மண் பகுதிகளில் சில வளரும்; முழுக்க முழுக்கப் பாறையாக இருக்கும் பகுதிகளில் எதுவும் வளர மறுக்கிறது. அங்கே சில தழை உரங்கள் கிடைக்கின்றன. எருக்கு, வரானி, ஆவரை போன்ற நல்ல தழை உரங்கள் கிடைக்கின்றன. விவசாயிகள் அவற்றை அறுக்க முடியாத நிலை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. “உணவுப் பஞ்சம் போக வேண்டும், உணவைப் பெருக்க வேண்டும்” என்றெல்லாம் சொல்கிற நிலையில் தானாக வளர்ந்து வரக்கூடிய தழை உரம் விவசாயத்திற்குக் கிடைக்க முடியாத நிலையை இந்தக் காட்டிலாகாவின் செய்துவிடுகிறார்கள்.

அதே மாதிரி, ஆடு மாடுகள் ஏதோ பச்சைத் தழைகளைச் சாப்பிட வரும். அதற்கும் தடை இருக்கிறது. எங்கள் பகுதிகளில் ‘சப்பி, சுள்ளி’ என்று சொல்வார்கள். காய்ந்து தானாக உலர்ந்து கீழே விழக்கூடிய இது உபயோகம் இல்லாத ஒன்று. “பீடுகழி இந்தனம் பாடு பார்த்து எடுத்து” என்று இலக்கியம் பேசும். ‘பீடுகழி இந்தனம்’ என்றால் விலையற்ற விறகு என்று பொருள். அந்தச் சப்பி சுள்ளிகளை ஏழை எளியவர்கள் பொறுக்கிக் கஞ்சி காய்ச்சுவது வழக்கம். சுவைத் தொழிலாளர்கள் வெள்ளாவிக்கு உபயோகிப்பார்கள். அவற்றை இப்பொழுது எடுக்க முடியாது. சமீபத்தில், ஒரு சில மாதங்களுக்கு முன்பு காரைக்குடியிலுள்ள சில போலீஸ்காரர் மனைவி மார்கள் பங்கத்திலுள்ள ஃபாரெஸ்ட் என்று சொல்லப்படுவதற்குள் சென்று இந்தச் சப்பி சுள்ளிகளைப் பொறுக்கி எடுத்ததன் விளைவாகப் பெரிய கலகம் ஏற்பட்டு, ஃபாரெஸ்ட் அதிகாரிகளைப் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்து, போலீஸ் இலாகாவிற்கும் ஃபாரெஸ்ட் இலாகாவிற்கும் மூண்ட சண்டையையும், அதனால் ஏற்பட்ட லாப நஷ்டத்தையும், நன்மை தீமையையும், சர்க்கார் தீர விசாரித்தால் பலாபலன்களைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

‘அது போக, வயலை அடுத்திருக்கும் இடங்களைப் பெரும்பாலும், ‘களம்’, ‘களமேடு’, களத்து மேடு’ என்று சொல்வது மரபு. அதுவும் இப்பொழுது ஃபாரெஸ்ட் ஆகிவிட்டது. மலாயாவி லுள்ள நிலைமை கனம் அமைச்சர் திரு. ராமையா அவர்களுக்குத் தெரியும். மலாயாவில் ‘கெடா’ என்னும் பகுதியில் வயல்களில் கதிரை அறுப்பார்கள். அவற்றைப் பெரிய மரத் தொட்டியில் அடித்துவிட்டு, வைக்கோலில் பெரும் பகுதியை வயலிலேயே உரமாகப் போட்டுவிட்டு, தொட்டியிலே உள்ள தானியத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு வருவார்கள். நமது நாட்டில் அது சாத்தியமா? நமது நாட்டில் களத்துமேடு வேண்டாமா? அடிப்பதற்கு இடம் வேண்டாமா? வயலைச் சுற்றியெல்லாம் வேலி போட்டுவிட்டு,

[திரு. சா. கணேசன்] [25th March 1965]

‘எல்லாம் ரிசர்வ் ஃபாரெஸ்ட்’ என்றால் என் செய்வது? ஒரு விதத் தொந்தரவும் சர்க்காருக்குக் கொடுக்காமல், இயல்பாக வாழ்ந்து வந்தவர்களை அவர்கள் வழியில் வாழ விடாமல் அகதிகளாக்கிவிட்டு, அகதிகளுக்கு ஏதோ நிவாரணம் செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்களே, அந்த நிலைக்கு நிவாரணம் வரவேண்டிய கஷ்டம் ஏற்படும். இதைத் தவிர்க்கவேண்டும்.

இன்னும் பல இடங்களில் ஹரிஜனங்கள் தோட்டக் காட்டுப் பகுதிகளில் பயிர் செய்து வாழ்ந்து வருகிறார்கள். காரைக் குடியை அடுத்த இலுப்பைக்குடியில் தோட்டக் காட்டுப் பகுதியில் ஹரிஜனங்கள் உழுது பயிர்செய்து பல்லாண்டுக் காலமாகப் பாடுபட்டு வருகிறார்கள். வரி செலுத்திய ரசீதும் அவர்களிடமிருக்கிறது. அவர்கள் இனி அங்கே அந்த வேலையில் ஈடுபட அவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்க முடியாமல் ஃபாரஸ்ட் இலாகா விஷுள்ளவர்கள் அவர்களைக் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் அந்தத் துறை அலுவலர்களும், அந்தத் துறை சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களும் வரும்போது, நேரில் சென்று பார்த்து, நன்மை நினைவை அறிந்து உணர்ந்து, கணித்து, அதன் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். வேறுமனே அகராதிச் சொல்லை வைத்து பொருள்களைக் கூறி வேலி கட்டுவது பாவம். இதையெல்லாம் மனத்திலே கொண்டு செயல்படவேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

1-00
P.m.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதித்துறை, சிங்கோலை, கதர், வனத்துறை ஆகியவை பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகளை இந்த மன்றத்தின் ஆய்வுக்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வைத்துள்ளார்கள். அதனையொட்டி எதிர் தரப்பினர் கொடுத்துள்ள பெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து, வற்புறுத்திச் சில கருத்துக்களை நான் வழங்க முற்பட்டுள்ளேன்.

ஜனநாயக அமைப்பு மிகச் செம்மையாக நடைபெறவேண்டுமென்றால் அதற்கு இருக்கின்ற மூன்று துறைகளில் ஒன்று நீதித் துறையாகும். ஜனநாயக அமைப்பிலே கருத்துக்களின் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் சட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு மக்கள் பிரதிநிதிகள் அடங்கி இருக்கிற இந்த மன்றம் உள்ளது. இங்கே நாம் பல பிரச்சினைகளை விவாதித்து முடிவுகளை உருவாக்குகிறோம். இந்த முடிவுகளின்படி காரியங்களைச் செயலாக்குவது நிர்வாகத் துறையாகும். அப்படி செயலாக்குகின்றபோது ஏற்படுகிற கோளாறுகளையும், சிக்கல்களையும், நீக்கி, நாட்டில் ஒழுங்கு நீதி ஆகியவற்றை நிலைநாட்டுவது நீதித் துறையாகும். அந்த நீதித்துறை நீதி பிறழாத வகையில் நீதி வழங்குகின்ற முறையில் வைக்கப்படவேண்டும்.

இந்தி நீதி துறையைப் பொறுத்த வரையில் நீதி மன்றங்களுக்கு வருகிற வழக்குகளை ஆய்வு செய்கின்ற உரிமையும், ஆய்வு செய்த வழக்குகளுக்கு சட்டத்தின்படி தங்கள் கருத்துக்களுக்கு இணைந்த தீர்ப்பு வழங்குகின்ற உரிமையும் நீதிபதிகளிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. வழக்குகளை விசாரிக்க வேண்டியவர்கள் அவர்கள். அதுபற்றிய தீர்ப்புகளை வழங்க வேண்டிய

25th March 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வர்கள் அவர்கள். ஆயினும் அந்தத் துறையை இயக்குவிக்கின்ற பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அப்படி இயக்குவிப்பதிலே உள்ள குறைபாடுகளை இந்த மன்றத்தில் நாங்கள் சுட்டிக் காட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

நீதியை வழங்குகின்ற நேரத்தில் “குற்றம் செய்தவர்கள் தூற்றுக்கணக்கில் தண்டனை அளிக்கப்படாமல் விடப்பட்டாலும், குற்றம் இழைக்காதவன் ஒருவன் கூட நீதியின் பேரால் தண்டிக்கப்பட்டு, தண்டனை அனுபவிப்பதற்கு உள்ளாக்கப்படக் கூடாது” என்பது தான் நீதித்துறையைப் பொறுத்த வரையில் சிறந்த பண்பாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

எனவே குற்றம் செய்பவர்கள் தண்டனைக்கு உள்ளாகின்ற அளவுக்கு, குற்றம் இழைக்காதவர்கள் தண்டனைக்கு உள்ளாகாத அளவுக்கு நீதித்துறையைச் செயற்படுத்தவேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அந்த முறையில் அரசு நீதித்துறையை இயக்குவிக்கின்ற கடப்பாடு கொண்டுள்ளது, இதைத் தான் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் இங்கே சுட்டிக்காட்டினார்கள். நீதி வழங்குவது நீதிபதிகளினுடைய பொறுப்பு என்றாலும், அந்த நீதிபதிகளை நியமிக்கின்ற தன்மை, இன்னும் அட்வகேட் ஜெனரலை நியமிக்கின்ற தன்மை, பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டர் நியமிக்கின்ற தன்மை இந்த அரசாங்கத்தின் கையில் தான் இருக்கிறது. இந்தப் பொறுப்பை செயலாக்குகின்றபோது ஏற்படுகிற குற்றங்குறைகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் தான் பொறுப்பு. அதைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டிய நிலையில் மன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். கனம் மதியழகன் அவர்கள் கூட அந்த வகையில் தான் அட்வகேட் ஜெனரல் நியமனம், பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டர் நியமனம் ஆகியவற்றில் எல்லாம் தொடர்ந்து வருகிற வழக்கப்படி இல்லாமல்—இதுவரை ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த மரபுப்படி இல்லாமல் ஆட்சியாளர் தங்கள் விருப்பப்படி செய்திருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, பழைய வழக்கத்தை மீறுவானேன்? தொடர்ந்து வருகிற மரபு கைவிடப்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன? என்பதாகக் கேட்டார்கள். இந்த அரசு அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இன்று பேசும்போது நீதிபரிபாலனத்திற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை, எனவே அதைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதற்கு இல்லை என்று சொன்னார்கள். இது இந்த அரசுக்கு உட்பட்டது, அரசினர், பழைய மரபுக்கு மாறாக முடிவு எடுத்து நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளனர், இதற்குக் காரணம் என்ன? என்பதை நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளனர், இதற்குக் காரணம் என்ன? என்பதை விளக்க வேண்டும் என்று நான் அமைச்சரை வற்புறுத்துகிறேன். இதுபற்றி மீண்டும் இந்த அரசினரிடம் இருந்து விளக்கம் பெற எதிர்க்கட்சியினர் பெரிதும் விரும்புகின்றனர்.

நீதி நிர்வாகம் சேர்ந்திருந்தபோது ஏற்பட்ட குறைபாடுகளை கனம் அமைச்சர் அவர்களே ஒத்துக்கொண்டார்கள். நீதியும், நிர்வாகமும் தனித்தனியாகப் பிரிக்கப்பட்ட பின்னர் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதாகவும் அவரே குறிப்பிட்டார். அதே நல்ல

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [25th March 1965]

தொரு முறையைத்தான் சென்னை நகரைப் பொறுத்தும் கையாள வேண்டும் என்பதை நாங்கள் வற்புறுத்துகிறோம். சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரை சந்தேகப்படுபவர்களைக் கைது செய்து ரிமாண்டில் வைப்பதற்குரிய உரிமை இப்பொழுதும் போலீஸ் கமிஷனரிடத்திலேயே விடப்பட்டிருக்கிறது. நீதி நிர்வாகம் இரண்டும் தனித் தனியாக பிரிக்கப்பட்டுள்ள இந்தக் காலத்திலும், போலீஸ் கமிஷனரிடம் அந்தப் பழைய அதிகாரமே ஏன் வழங்கப் பட்டிருக்க வேண்டுமென்பதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து பார்த்தாக வேண்டும். கனம் உறுப்பினர் திரு. மாதவன் அவர்களும் அதைப் பற்றி வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். கமிஷனரிடத்தில் இருந்து அந்த அதிகாரத்தை எடுப்பதில் என்ன கஷ்டம் என்பதை விளக்கவேண்டும். போலீஸ் கமிஷனர் அறிந்தோ அறியாமலோ போலீசார் சந்தேகப்பட்டு பிடித்து வருகின்றவர்களை 14 நாட்கள் ரிமாண்டில் வைக்கலாம். மறுபடியும் 14 நாட்கள் ரிமாண்டில் வைக்கலாம். முதல் நாள் கைது செய்யப் பட்டவர்கள் மறுநாள் காலை 10, 11 மணிக்குத்தான் கமிஷனர் முன்பு ஆஜர் செய்யப்படுகிறார்கள். அதுவரை போலீஸ் ஸ்டேஷன் களிலேயே அடைத்து வைக்கப்படுகிறார்கள். சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரை ஹைக்கோர்ட் இங்கேயே இருக்கிறது. மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுகள் இருக்கின்றன. யாரைக் கைது செய்தாலும் கமிஷனர் முன்பாக மறுநாள் 10, 11 மணிக்கு ஆஜர் செய்யப்படுவது போல, மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளின் முன்பாகவே கொண்டு போய் நிறுத்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. கைது செய்யப்பட்டவர்கள் துன்புறுத்தப்பட்டார்களா? ஜாமீனில் அவர்களை விடுதலை செய்யலாமா? என்பதை மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளே விசாரித்து முடிவு செய்வேண்டும், செய்யமுடியும்; கமிஷனரிடம் விடப்பட்டுள்ள அதிகாரத்தைப் பிரித்து மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் அந்தப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டதால்தான் நீதி கிடைக்கும். அது பற்றி இந்த அரசாங்கத்தின் எண்ணம் என்ன? அத்தகைய எண்ணம் இல்லை என்றால், அதை மீண்டும் புனராலோசனை செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

விரைவில் வழக்குகள் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை பலரும் வற்புறுத்துகிறார்கள். வழக்குத் தொடர்ந்து நீதி பெறவேண்டுமென்றால், பல ஆண்டுகள் கடந்துவிடுகின்றன என்ற காரணத்திலேயே பலர் நீதி மன்றங்களுக்குப் போக அஞ்சுகிறார்கள். வழக்குகள் விரைவில் தீர்க்கப்பட வேண்டும். விரைவில் தீர்க்கப்படவேண்டுமென்றால் வழக்கு மன்றங்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டும். வழக்கு மன்றங்கள் அதிகப்படுகிறபோது நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கையையும் அதிகப்படுத்த வேண்டும். இந்த முறையை மேற்கொண்டாவது மக்களுடைய எண்ணத்தை நிறைவேற்ற வழிமுறைகளைக் காண வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

அடுத்து துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடக்கும்போது பொதுவான நீதிமன்ற விசாரணை வேண்டும் என்பது அடிக்கடி பொது மக்களால் வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதனை அரசியல் கட்சிக்

25th March 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

காரர்கள் மட்டும் சொல்லவில்லை. கோவையில் துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்றபோது, அந்நகர வழக்கு அறிஞர்களே ஒன்று கூடி நீதி மன்ற விசாரணை வேண்டும் என்பதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். இன்னும் நாகர்கோவிலில் துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்றபோது அங்குள்ளவர்கள் பகிரங்க நீதி மன்ற விசாரணை தேவை என்று வற்புறுத்தினார்கள். பகிரங்க விசாரணை நடைபெற்றால் உண்மையை எல்லோரும் தெள்ளத்தெளிய புரிந்து கொள்ள முடியும். தவறு இழைத்தவர்கள் யார் என்பதை அரசாங்கமும் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். மக்களுடைய மனத்தில் உள்ள ஐயப்பாடுகளைப் போக்க வழியேற்படும். அரசாங்கம் ரெவின்யூ அதிகாரிகளைப் போட்டு விசாரணை செய்யச் சொன்னால், அவர்கள் நிர்வாக அதிகாரிகள் ஆனதால், அவர்கள் அதை விசாரித்து அரசாங்கத்திற்கு ரிப்போர்ட் அனுப்புகிறார்கள். அந்த அறிக்கைகளாவது இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்கப்படுமா? என்று கேட்டால் பொதுமக்களுடைய நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு வைப்பதற்கு இல்லை என்று அமைச்சர்கள் சொல்லிவிடுகிறார்கள். துப்பாக்கிச் சூடு நடத்துவதும் அரசாங்கம், விசாரணை செய்வதும் அரசாங்கம்; அப்படி விசாரணை செய்யப்பட்ட தகவல்களில் எதையெதைச் சொல்லலாம், எதையெதைச் சொல்லக் கூடாது என்ற முடிவு செய்வதும் அரசாங்கமாக இருக்கிறது. விசாரணை செய்கின்றவர்களும் அரசாங்க அதிகாரிகளாக இருக்கின்றார்கள். இந்த முறையில் உண்மையான நியாயம் கிடைக்கும் என்று எப்படி எதிர் பார்க்க முடியும். விசாரணையைப் பொது விசாரணையாக, அதாவது பகிரங்க விசாரணையாகச் செய்து, மக்களிடையே இருக்கின்ற ஐயப்பாட்டைப் போக்குவதற்கான முறையிலே, யார் குற்றவாளிகள்? பொதுமக்கள் குற்றவாளிகளா? அல்லது போலீஸ் துறையினர் குற்றவாளிகளா? என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து, விசாரணை நடத்தி, அதன்பிறகு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கான வாய்ப்பைக் கொடுப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அந்த வகையில் பொது விசாரணை, பகிரங்க விசாரணை நடத்தித் தீர்ப்பு காண இந்த அரசு முன்வருமா?

வறியவர்களாக இருப்பவர்கள் நீதி பெறுவதற்குச் சிறு வசதி தான் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. வறியவர்களாக இருப்பவர்கள் வாதாடுவதற்கு அரசாங்கம் செய்யும் உதவிகள் போதா; பெரும்பாலும் வறியவர்களாக இருப்பவர்கள் வசதியில்லாத காரணத்தால் மேல் மன்றங்களுக்குச் சென்று நீதி பெற முடியாத நிலையில் இருக்கின்றார்கள். வறியவர்களாக இருக்கின்றவர்கள் அதிலும் நிரபராதிகளாக இருப்பவர்கள் மேல் மன்றங்களுக்கும் சென்று நீதி பெறுவதற்கான வசதிகளையும் வாய்ப்புகளையும் இலவசமாகச் செய்து தரவேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளில் அரசு ஈடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வனத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு கோடியே 24 லட்ச ரூபாய் மானியமாகக் கோரப்பட்டிருக்கின்றது. நமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கக்கூடிய காடுகளின் மொத்தப் பரப்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [25th March 1965]

பளவு 6,653 சதுர மைல்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை நம்முடைய நாட்டின் மொத்த நிலப்பரப்பின் ஒப்பிட்டுக் கணக்குப் பார்க்கின்றபொழுது காடுகள் 16.2 சத விதம் தான் அமைந்திருக்கின்றது. பொதுமக்களுடைய பல்வேறு தேவைகளையும் நிறைவேற்றுகின்ற தன்மையிலே இருக்கின்ற காடுகள் எந்த அளவுக்கு இருக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றால் ஒரு நாட்டின் மொத்த நிலப்பரப்பிலே மூன்றில் ஒரு பங்கு அளவுக்குக் காடுகள் அமைந்திருக்கவேண்டும் என்பதாகும். ஆனால் நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் பல்வேறு தேவைகளை நிறைவேற்றுகின்ற தன்மையிலுள்ள காடுகள் குறைவாக இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லா மக்களுடைய தேவைகளையும் நிறைவேற்றுகின்ற அளவுக்கு வளர்க்கின்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்யமுடியும். மக்களுடைய இன்றியமையாத தேவையாக இருக்கின்ற விறகுக் காடுகள் பலவகையிலும் பெருக்கப்படவேண்டும். விறகுப் பிரச்னை தீருவது காடுகளின் வளர்ச்சியைப் பொறுத்துத்தான் அமைகின்றது. நாட்டிற்குத் தேவைப்படும் பருவகால மழையை அந்தந்தப் பருவங்களில் முறையாகப் பெய்ய வைப்பதற்கும் இந்தக் காடுகள்தான் துணையாக அமைந்திருக்கின்றன. வளமுள்ள மண்ணரிப்பைத் தடுப்பதற்கு இந்தக் காடுகள்தான் உதவியாக அமைந்திருக்கின்றன. மேலும் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பயிர்வளத்தைப் பெறுவதற்கும் காடுகள் உதவுகின்றன. விலங்குகளை வளர்க்கின்ற சூழ்நிலையை உருவாக்கவும் காடுகள் பயன்படுகின்றன. அரிய விலங்குகள் பாதுகாக்கப் பெறுவதற்கும் காடுகள் உறுதுணையாய் நிதிக்கின்றன. நம்முடைய நாட்டில் மொத்தப் பரப்பில் 16.2 சத விதம் காடுகள் என்பது போதா நிர்ணயம் செய்திருக்கின்ற அளவுப்படி பார்த்தால், மக்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றுகின்ற அளவுக்குக் காடுகள் இருக்க வேண்டுமானால், 33 சத விதமாவது இருந்து தீரவேண்டும். ஏறத்தாழ இப்பொழுது இருக்கின்ற காட்டினுடைய அளவைப் போல் இன்னொரு பங்கு காடுகளை உற்பத்தி செய்யவேண்டிய கடப்பாடு உடையவர்களாக இருக்கின்றோம். காடுகளை அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்கு பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம். அவற்றைப் பற்றியெல்லாம் விரிவாகச் சொல்வதற்கு நேரம் இல்லாத காரணத்தால் விடுகிறேன். காடுகளை வளர்ப்பதற்கான முயற்சி ஒரு பக்கம் நடக்கிறது. அவற்றை அழிப்பதற்கான முயற்சி மற்றொரு பக்கம் நடக்கிறது. வளருகின்ற வேகத்தை விட அழிகின்ற வேகம்தான் அதிகமாக இருக்கின்றது. காடுகள் வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டு எல்லா இடங்களும் வெற்றுத் தரைகளாகக் காட்சியளிக்கின்றன. மரங்களை வெட்டுவது நாளுக்கு நாள் அதிகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. வரலாற்றுப்பாடத்தைப் பொறுத்து, மாணவர்கள், ஹர்ஷர் செய்த நன்மைகள் யாவை? அசோகர் செய்த நன்மைகள் யாவை? சந்திரகுப்த மௌரியர் செய்த நன்மைகள் யாவை? என்று சாதாரணமாகக் கேட்கப்படும் கேள்விக்குப் பதில் எழுதும்பொழுதெல்லாம், பொதுவாக சாலைகளிலே மரங்களை வைத்தார்; கிணறுகள் வெட்டினார்; மருத்துவ சாலைகள் நிறுவினர் என்றே பலர் எழுதுவார்கள். ஆகவே,

25th March 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சாலைகளிலே மாங்கள் வைப்பதும் காடுகளை வளர்ப்பதும் ஏரிகள், கிணறுகள் வெட்டுவதும் ஆகிய பணிகள் அரசாங்கத்தால் செய்யவேண்டிய பணிகள் ஆகும்; அவைகளை நல்ல முறையிலே செய்வதற்கான வழிவகைகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். 'சாலையிலே இரண்டு மரம், அது சர்க்கார் வைத்த மரம்' என்ற ஒரு பாடல்கூட பழங்கால நாடக மேடையில் பாடுவது உண்டு. அப்படி அன்றுவைக்கப்பட்ட மாங்கள் 50, 60 ஆண்டுகள் வளர்ந்து பயன் தந்துகொண்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் அவைகளை வெட்டி விழுத்திக்கொண்டு வருகின்றனர்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : வெட்டக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் அந்தப்பாடல் பாடப்பட்டிருக்கலாம்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அமைச்சர் சொல்லுவதைப் போல் வெட்டப்படக் கூடாது என்பதற்காகவே பாடப் பட்டிருக்கலாம். நாடகத் துறையிலே இருப்பவர்கள் அப்படிப் பாடினார்கள். ஆனால் அரசாங்கமும் இப்பொழுது காலை மாங்கள் வெட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. புதிய மாங்களை வைத்து வளர்ப்பதற்குப் பதிலாக இருக்கின்ற மாங்களை வெட்டி தரைமட்டமாக்கப் படுகின்ற நடவடிக்கைகள் அதிகமாகிக் கொண்டு வருகின்றன. முன்பெல்லாம் வெளி மாவட்டங்களிலிருந்த இந்த நடவடிக்கை இப்பொழுது சென்னை மாநகரத்திற்குள்ளேயும் புகுந்திருக்கிறது. சென்னையில் பல இடங்களில், குறிப்பாக பூந்தமல்லி ஹைரோட்டி லுள்ள மாங்களையெல்லாம் சாலையை அகலப்படுத்தவேண்டுமென்ற காரணம் காட்டி வெட்டிடுகிறார்கள். அகலப்படுத்தவேண்டும் என்ற காரணம் சொல்லப்பட்டாலும், அந்த மாங்களை வைத்துக் கொண்டே அகலப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளுவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதையும் நான் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தேவைகளை நிறைவேற்றுகின்ற அளவுக்குக் காடுகளை வளர்ப்பதற்கான முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். வேறெந்த வகையிலும் பயன்படாத நிலங்கள் இந்த நாட்டில் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்ற கணக்குப் பார்த்து அந்தப் பயன்படாத நிலங்களில் மாங்களைப் பயிரிடுவதின் மூலம், விறகுப் பிரச்சனையையும் மற்ற அன்றாடத் தேவைகளையும் நிறைவேற்றுவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்வதில் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வனத் துறையின் வரவு-செலவு கணக்குகளைப் பாரக்கும்பொழுது வரவினத்திற்கும், செலவினத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசம் அதாவது வரவினம் 1959-60-ல் 74 லட்சமாக இருந்திருக்கிறது. 1960-61-ல் 88 லட்சமாக இருந்திருக்கிறது. 1961-62-ல் 137 லட்சமாக அதிகரித்திருக்கிறது. 1962-63-ல் அது 84 லட்சமாகக் குறைந்திருக்கிறது. 1963-64-ல் 90 லட்சமாக இருக்கின்றது. ஆகவே, இந்த வருமானமாவது வளர்ந்துகொண்டே போயிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அது 137 லட்சமாக இருந்து, பின்பு 84 லட்சத்திற்கு இறங்கிப் பின்பு 90 லட்சத்திற்கு ஏறியிருக்கிறது. மற்ற ஆண்டுகளைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் இங்கு தரப்படவில்லை. ஆகவே,

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [25th March 1965]

வருமானம் அதிகரிப்பதற்கான முறையில் காடுகள் பெருக்கப்பட வேண்டும். நல்ல மாங்களை, அன்னியச் செலாவணியைத் தேடித் தரும் மாங்களைப் பயிராக்க வேண்டும். அந்த மாங்களை ஏற்று மதி செய்வதற்காக எத்தகைய கவனம் செலுத்த வேண்டுமோ அத்தகைய முயற்சிகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சின்கோனுவைப்பற்றி அடிக்கடி இந்த அலையில் சொல்லப் பட்டு வருகிறது. முன்பு கொயினு மாத்திரைகள் தேவைப்பட்டன என்பதற்காக அந்த மாத்திரைகளின் உற்பத்தி அவசியம் என்ற காரணத்திற்காக நோயைத் தீர்க்கின்ற வகையில் ஒரு உதவியாக அது இருந்தது என்ற காரணத்திற்காக சின்கோனு மாங்கள் பயிரிடப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டன. ஆனால் இப்பொழுது அந்தத் துறையில் தொடர்ந்து ஏராளமான நஷ்டம் ஏற்பட்டு வருகிறது. நஷ்டம் வருகிறது என்று தெரிந்தும் அதைத் தொடர்ந்து வைத்துக் கொண்டிருப்பானே? மக்கள் கொடுக்கின்ற வரிப் பணம் அதிலே செலவழிக்கப்பட்டு நஷ்டம் ஏற்படுகின்றது என்ற அளவுக்கு விடுவானே? அதை நீறுத்திவிட்டு வேறு தொழில் கள் ஆரம்பிப்பதற்கோ, அல்லது கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறிய மாதிரி வேறு பல பயன்தரக்கூடிய பயிர்களை வளர்ப்பதிலோ பயன்படுத்தலாமே. ஒரு வினாவிற்குப் பதிலளிக்கும்பொழுது கனம் தொழில் துறை அமைச்சர் இதைப்பற்றி சொல்கிறபொழுது என்றேனும் ஒரு நாள் அது தேவைப்படலாம். அப்பொழுது இந்த மாத்திரைகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். என்றேனும் ஒரு நாள் இந்த மாத்திரை பயன்படும் என்பதற்காக, இப்பொழுதே அதை ஏன் மிகுந்த நஷ்டத்தில் பாதுகாக்கவேண்டுமென்று தெரியவில்லை. இதற்கு வெளி நாட்டிலே மார்க்கெட் இருக்கிறதா? என்றால் அதுவும் இல்லை என்கிறார்கள். வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலம் வருமானம் கிடைக்கிறது என்று சொன்னால் அதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. உள்நாட்டிலும் தேவைப்படவில்லை. வெளிநாட்டிலும் தேவைப்படவில்லை. என்றாவது ஒரு நாள் நெருக்கடி ஏற்பட்டு இந்த மாத்திரை தேவைப்படும் என்பதற்காக இப்பொழுதிருந்தே அதைக் காக்கவேண்டுமா? அதன் மூலம் ஏராளமான பணத்தை, இலட்சக்கணக்கில், பாழாக்கவேண்டுமா? என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். அப்படி ஏற்பட்டாலும் வேறு பல புதிய மாத்திரைகளைப் பயன்படுத்த முடியுமே! அப்படிப்பட்ட மாத்திரைகள் நமக்குக் கிடைக்காவா? இந்தக் கொயினு மாத்திரைகளை நம்பியே வாழவேண்டுமா? ஆகவே, இதன் மூலம் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்றால் வேறு பலன் தரக்கூடிய முயற்சிகளை எடுத்து, திட்டவட்டமாக பல வல்லுநர்களைக் கலந்தாலோசித்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வதுதான் நல்லது என்பதை நான் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

கதர்த் திட்டத்தைப் பற்றிக் கனம் உறுப்பினர்கள் பலர் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். விடுதலைப் போராட்டக் காலத்தில் உதருக்கு ஒரு நோக்கம் இருந்தது. தானே நூற்று, தானே

25th March 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நெய்து, தானே கட்டிக் கொள்ளவேண்டும், அந்நிய நாட்டுப் பொருள்களுக்குப் போகக்கூடாது என்ற அடிப்படையில் அதற்கு ஒரு நோக்கம், இலட்சியம் இருந்தது. அந்த இலட்சியம் பாராட்டப்பட வேண்டியதுதான். அந்த உணர்வை மக்கள் கொள்ள வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் காந்தியார் அவர்கள் கதர் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். நமது நாடு விடுதலை பெற வேண்டும், நமது தேவையை நாமே பூர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற உணர்வின் அடிப்படையிலே கதர் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1947 ஆகஸ்டில் சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பிறகு அந்த நோக்கம் நிறைவேறிவிட்டது. இன்றைய நிலையில் கதர்த் திட்டம் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வழி வகுக்கும் என்று சொல்வதற்கில்லை. கதர், கைத்தறி ஆகியவற்றை நம்பி வாழ் சிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழ்நாள் வரை அந்தத் தொழிலைக் காப்பாற்றவேண்டும். அவர்களுக்கு வேறு தொழில் வாய்ப்புக் கொடுக்கும் வரை அந்தத் தொழிலைக் காப்பாற்ற வேண்டும். கதர், கைத்தறி என்று எடுத்துக் கொண்டால் தொடர்ந்து பல்லாண்டு காலத்திற்கு என்றென்றும் இருக்கிற தொழில்கள் அல்ல. என்றேனும் அவர்களுக்கு அதிக வருமானத்தைத் தரக்கூடிய வேறு தொழில்களைக் கொடுத்து வேறு தொழில்களிலே அவர்களை ஈடுபடுத்தி அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை, சுலியை, உயர்த்த வேண்டியேவரும். அப்பொழுது இந்தத் தொழில்கள் கைவிடப்பட வேண்டி வரும். அதை உடனடியாகச் செய்ய முடியாது. இருக்கிற மக்களைக் காப்பாற்றித் தீர வேண்டுமென்ற நிலையில் அது காப்பாற்றப்பட வேண்டியதுதான். அவர்களை மெள்ள மெள்ள வேறு தொழில்களுக்கு ஈர்க்கவேண்டும். புதிய வர்களை இந்தத் தொழிலுக்கு ஈர்க்காமல் இருக்க வேண்டும். பொருளாதார நிலை கதர்த் திட்டத்தால் உயரும் என்று சொல்வதற்கில்லை. இன்று அரசியல் கட்சி நோக்கத்துடன் அரசாங்கத்தின் பணம் இதுபோன்ற பயன்தராத கிராமத் தொழில்களுக்குப் பாழ்படுத்தப்படும் சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே இவர்களையெல்லாம் வேறு துறையிலே ஈர்த்து அந்த வகையில் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை வளர்க்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கூறிய கருத்துக்களை ஆராய்ந்து நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் தக்க முயற்சிகளை அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: Mr. Deputy Speaker, Sir, I will finish my speech by about 1-45 p.m.

MR. DEPUTY SPEAKER: I think the House has no objection to sit till 1-55 p.m.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் பேரிலே எல்லா கனம் உறுப்பினர்களும் நல்ல யோசனைகளையெல்லாம் சொன்னதற்காக என்னுடைய நன்றியையும் வணக்கத்தையும் உங்கள மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காலம் அதிகமாகிவிட்டதன்

[25th March 1965]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

காரணமாக யார் யார் என்னென்ன சொன்னார்கள் என்று ஒவ்வொருவருடைய பெயரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதற்கில்லை. மூன்று மானியங்களின் பேரிலும் மொத்தமாக நான் கருத்துக் களைச் சொல்லும்போது அநேகமாக கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன யோசனைகளுக்கெல்லாம் பதில் இருக்கும் என்று கருதி பொதுவாகப் பேசப் பிரியப்படுகிறேன்.

காட்டு இலாகாவைப் பொறுத்து 1963-64-ம் ஆண்டிலே முடிவாக கிடைத்த வரைக்கும் 2½ கோடி ரூபாய்க்கு மேல் அதிக வருவாய் வந்திருக்கிறது. காட்டு இலாகாவின் மூலமாக வந்த வருவாயிலேயே இந்த ஆண்டிலேதான் மிக அதிகமான வருவாய் என்பதை மிக மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த வருவாயில் சந்தன மரங்களை வெட்டி விற்பதன் மூலம் வந்த வருவாய் மூன்றில் ஒன்று என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சந்தன மரத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நோயைப் பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பல முயற்சிகள் எடுத்துத் துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சந்தன மரங்களை வெட்டு கின்றபோது கூட நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு வரண்டு போன மரங்களைத்தான் வெட்டுகிறார்கள். சந்தன மரங்களை ஆங்காங்கே வைத்து வளர்ப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மூன்று நான்கு ஜில்லாக்களில் சந்தன மரங்களை வைத்து வளர்க்க முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அது வெற்றிகரமாக வந்து விட்டது என்று இன்னும் உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது.

காடு என்பது நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் மிகவும் முக்கியமானது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதைப் பற்றி மிக நன்றாகச் சொன்னார்கள். இவ்வளவு காடுகள் நமக்குத் தேவை, காடுகளின் வளர்ச்சியிலேதான் நாட்டின் வளர்ச்சியும் செழிப்பும் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்கள் சொன்னது முழுவதையும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நாம் மரங்களை அதிகமாக நட்டுக்கொண்டே போகிறோம். அதே நேரத்தில் அதற்கு அழிவும் வந்து கொண்டேதான் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்த்துத் தான் பஞ்சாயத்து ரெவின்யூ காடுகளிலும், இன்னும் வீணாக இருக்கும் காடுகளிலும் மரங்களை அதிகமாக நட்டு வளர்க்க வேண்டுமென்று காட்டு இலாகா மூலமாகத் திட்டங்கள் தீட்டப் பட்டிருக்கின்றன. அதனால் காட்டு இலாகாவுக்கு வருவாயும் கூடவே பெருகத்தான் செய்கிறது. இதையெல்லாம் மனத்தில் வைத்துத்தான் இந்த ஆண்டில், 3,000 ஏக்கரில் ரப்பர் ப்ளான் டேஷன் செய்திருக்கிறோம். நான்காவது திட்ட காலத்தில் இதை இன்னும் அதிகமாக்கவேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

மூங்கில் நமக்குக் காகிதம் செய்ய அவசியமாக இருக்கிறது. ஏழை மக்கள் வீடுகள் கட்டவும் மூங்கில் அவசியமாக இருக்கிறது. மூங்கில் வளர்ப்புக்காக மூன்றாண்டுத் திட்டம் போட்டு 15,000 ஏக்கர் நிலத்தில் மூங்கிலை வளர்க்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

25th March 1965]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடிபார்]

ருக்கிறோம். ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5,000 ஏக்கர் நிலத்தில் மூங்கிலை வளர்க்க வேண்டுமென்று முயற்சி இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒரு மெம்பர் பேசும்போது பேப்பர் இண்டஸ்ட்ரிக்கு இந்த மூங்கிலைக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இண்டஸ்ட்ரி நமக்கு வளரவேண்டும். நம்முடைய தேவை அளவுக்கு இண்டஸ்ட்ரி வளரவேண்டுமென்ற முறையிலே தனியாகக் கன்செஷன் கொடுத்து அவர்களுக்கு மூங்கில் கொடுக்கப் பட்டது. இந்த மாதிரி மூங்கில் காடுகளை வெட்டுகின்ற நேரத்தில் கூட 'கூப்பு'களை ஏலத்தில் விடுகிறோம். வெளியூரிலிருந்தெல்லாம் ஏலத்திற்கு வருகிறார்கள். வரிசையாகக் கொடுக்கிறோம். ஒன்று, இரண்டு மூன்று என்று வரிசைப்படுத்தி வரிசையாகக் கொடுக்கிறோம். ஒன்றையும் மூன்றையும் கொடுத்தால் நடுவில் உள்ள இரண்டாம் பிரிவில் இருந்து வெட்டிக் கொண்டு செல்லக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டு விடும். அதை மனதில் வைத்துத் தான் வரிசையாகக் கொடுக்கிறோம். கூப்புகளில் வெட்டியெடுத்த பிறகு மறுபடியும் மரங்களை நடுவதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்வப் பிரியப்படுகிறேன்.

1964-ம் ஆண்டிலே சந்தன மரங்கள் மூலமாக 93 லட்சம் ரூபாய் கிடைத்திருக்கிறது. அதற்கு முந்திய வருஷம் 80 லட்சம் ரூபாய்தான் கிடைத்திருக்கிறது என்று கனம் மெம்பர்கள் கூறினார்கள். நாம் ஏலத்தில் விடுகிறோம். வருஷத்தில் இரண்டு மூன்று ஏலத்தில் விடுகிறார்கள். அந்த ஆண்டில் டன்னுக்கு 500 ரூபாய் குறைவாக ஏலத்தில் போயிருக்கிறது. வெளியிலிருந்தெல்லாம் ஏலத்திற்கு வருகிறார்கள். மகாராஷ்டிரத்திலிருந்து வருகிறார்கள்; வடக்கே இருந்து வருகிறார்கள்; மைசூர் மாநிலத்திலிருந்து வருகிறார்கள். பப்ளிக் ஆக்ஷனில் எடுக்கும்போது அந்த ஆண்டில் டன்னேஜ் கணக்கில் 500 ரூபாய் குறைவு சத்தியமங்கலம் திருப்பத்தூரில் அந்த ஆண்டு குறைவாகப் போயிருக்கிறது. அந்தக் குறைவுதான் இங்கே இருப்பதாகத் தெரிகிறதே தவிர, மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது அதிலே நல்ல வருவாய் இருக்கிறது என்று சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன்.

அதேபோல் ரோடுகளில் எல்லாம் அநேகமாக மரங்களை வைக்கிற பொறுப்பை பாரஸ்ட் இலாகா எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அது நல்லதொரு யோசனை. மஹாராஷ்ட்ரா, யூ.பி. போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று பார்த்தேன். அங்கு எங்கெங்கு காலியிடங்கள் இருக்கிறதோ அங்கும், வரப்புகளிலும் மரங்களை நட்டும் வாய்ப்பு பாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மெண்டுக்கு கிடைத்திருக்கிறது. அதை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம், அங்குள்ள மக்கள் அதற்கு ஒத்துழைக்கிறார்கள். வரப்புகளில் கூட மரங்கள் வைக்கும் பழக்கம் அங்கு இருக்கிறது. இங்கே பார்த்தால் பஞ்சாயத்துகளில் உள்ள வேஸ்ட் லான்ட்ஸில் நாம் நட ஆரம்பித்தால் அங்கு வைக்கக் கூடாது என்று தீர்மானம் போடுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களது இஷ்டத்தைக் கேட்கவேண்டும். காட்டு இலாகா உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு

1-30
p.m.

[25th March 1965]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். 50 ஏக்கர் வேஸ்ட் லான்ட்ஸ் இருந்தால் 20 ஏக்கர்களில்தான் மாங்கள் வைக்கலாம் என்றால் மீதி 30 ஏக்கரை விட்டு விடுகிறார்கள். மேய்ச்சல் தரை வேண்டும், ஆடு மாடுகள் மேய்வதற்கு என்று சொல்லும்போது அதைக் கவனிக்கிறோம். ஐந்து ஆண்டுகள் நல்லமுறையில் அவை வளர்ந்து விட்டால் பிறகு அவற்றை கால்நடைகளுக்கு விடலாம். அப்போது நல்ல புல்லும் கிடைக்கும். மழை பெய்யும் போது நல்லபடி புல் வளரும். மக்களுக்கு தெரியாத காரணத்தினால்தான் ஏதோ காடுகள் நட இடத்தை எடுத்துக் கொண்டு விடுகிறார்கள், மாடுகள் மேய்வதற்கு இடம் இல்லாமல் போகிறதே என்று மக்கள் பயப்படுகிறார்கள். சுதந்திராக கட்சித் தலைவர் அவர்கள் காட்டு விஷயம் பற்றி விளக்கமாகக் கூறினார்கள். அவர்கள் ஊருக்கு நானும் சென்று பார்த்தேன். அங்கு 'ஹை ப்ரீட் யூக்காலிப்டஸ்' நல்ல முறையில் வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. வயல் நிலவில் இருக்கிறது. மாடுகள் போக முடியாமல் காட்டு இலாகாவினர் எடுத்துக் கொள்கிறார்களே என்றால் ஜமீன் நிலமாக இருந்தபோது 50 ஏக்கரை மாடுகள் மேய்க்க என்று குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொள்வார்கள். திரு. சௌந்திரவேல் அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள். ஜமீன் ஒழிப்பிற்குப் பிறகு அந்தக் காடுகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட பின்னர் சர்வே செய்து பார்க்கும்போது அவர்களுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. 50 ஏக்கர் குத்தகைக்கு எடுத்து 500 ஏக்கர் உழுது கொண்டிருப்பார்கள். அது போய் விடுமே என்று நினைக்கும்போது ஒரு பீதி ஏற்படுகிறது. அங்கத்தினர்கள் இவற்றை புரிய வைக்க வேண்டும். ஒரு இடத்தை அரசாங்கம் எடுத்து சர்வே செய்து ரிசர்வ் பார்ஸ்டாக போடுவதற்குள்ளாக அங்குள்ளவர்கள் இதை விற்க எங்களுக்குத்தான் சொந்தமுண்டு என்று சொல்கிறார்கள். தரம்புரி, கிருஷ்ணகிரி பகுதிகளில் இப்பிரச்சனை இருக்கிறது. இரண்டு வருடத்திற்குள்ளாக ஏமார்ந்து அவர்களுக்கு கிரயத்தை கொடுத்து விட்டார்கள் என்ற நிலை ஏற்படும் என நினைக்கிறேன். வாட்டில், ப்ரெக்ம், அதற்குள்ள இன்டஸ்ட்ரிஸ், வந்து விட்டது. இந்த ஐந்தாண்டுத்திட்ட நான்காவது ஆண்டு முடிவில் கோடைக்கானல், தீலகிரி மலைகளில் எங்கெங்கு நமக்கு இடங்கள் கிடைக்கிறதோ, எங்கெங்கு சந்து பொந்துகள் இருக்கின்றனவோ, காடுகள் எங்கெங்கு இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் இவற்றை வைத்து வளர்க்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறோம். ஒரு கனம் அங்கத்தினர் 20 வருடங்கள் கழித்த பிறகு விறகு கிடைகாமல் கஷ்டம் வரும் என்று சொன்னார்கள். அது கூடிய சீக்கிரம் வந்தாலும் வரும். மாடு மேய்க்க இடம் வேண்டும், ரெவின்யூ புறம்போக்குகள் எங்களுக்கு வேண்டும் என்று சொல்பவர்கள் ஒரு காலத்தில் விறகுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டு விட்டது என்று சொல்லக்கூடிய நிலை ஏற்படும். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், ஒரு பக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு இன்னொரு பக்கத்தில் அழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். சர்க்கார் கவனக் குறைவல்ல அதற்குக் காரணம். மக்கள் சேந்து ஒரு பக்கத்தில் அழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பழைய அரசர்கள் காலத்தில் சாலையின் இரு பக்கத்திலும் மாங்கள்

25th March 1965]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னதாக சொன்னார்கள். இப்போது சாலை வைப்பது என்னிலை, மரக்கிளைகளை எப்படி இரவு காலத்தில் வெட்டலாம், எப்போது ஆட்கள் இல்லாத சமயத்தில் காடுகளில் மரங்களை வெட்டலாம் என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது மக்கள் நல்லமுறையில் உணர்ந்திருக்கிறார்கள், பஞ்சாயத்துக்கள் அமைந்ததற்குப் பிறகு பஞ்சாயத்துக்களில் பழத்தோட்டங்கள் வைக்கிறார்கள். ஒரு சில இடங்கள் தவிர பலயிடங்களில் அவை நல்லமுறையில் இருக்கின்றன. சேலத்தில் ஒரு ஊரை பற்றி சொல்லமுடியும். அது பஞ்சாயத்தைச் சார்ந்தது. அங்கு பி.டபிள்யூ.டி. டாங்க் இருக்கிறது. அதன் கரைகளில் கரிவேல் மரங்களை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். அதை வைக்கும்போது கஷ்டப்பட்டார்கள். 5,000 ரூபாய்க்கு பங்குச்சி ஒடிக்க மட்டும் எடுத்திருக்கிறார்கள் சென்ற வருடத்தில். ஆடு மாடுகள் மேய்க்க சௌகரியங்கள் குறைவாக இருக்கிறது, காட்டு இலாகாவின் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சில அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். அப்படி இருக்க முடியாது. அங்கு ஒரு தொகை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆடு, மாடு, எருமை இவற்றிற்கு ஒரு தொகை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அதைக் கொடுத்து மேய்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அழிக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் கட்டுத்திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. விறகு, சுள்ளி பொறுக்குவது பற்றிச் சொன்னார்கள். அவை கீழே விழுந்திருந்தால் அது நல்ல எருவாகும். இருந்தாலும் அவற்றை தெரிந்தும் தெரியாமலும் எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். இல்லை யென்று யாரும் சொல்ல முடியாது. அங்குள்ள அதிகாரிகளின் சம்மதத்தின் பேரில், அதிகாரிகள் உத்தரவு கொடுத்து வேறுவிதமாக ஒரு வகையில் பணம் அல்லது பொருள் வாங்கிக் கொண்டு விடுகிறார்கள் என்றால் அதைத் தடுக்க முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். திரு. அர்த்தநாரிஸ்வர கவுண்டர் அவர்கள் வனவாசி என்ற இடத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் நேரில் பார்த்திருக்கிறேன். ஒருவர் வந்து சொல்கிறார் காட்டுக்குள்ளே விடக் கூடாது, அவர்களை எப்படியாவது வெளியேற்ற வேண்டுமென்று; ஒருவர் வந்து சொல்கிறார், அடுத்த தொகுதியில் உள்ளவர், எப்படியாவது காட்டை அவர்களுக்கு கொடுத்தே தீர வேண்டுமென்று. ஒரு கட்சியைக் குறிப்பிட்டு சொல்லவில்லை, எல்லாக் கட்சிகளிலும் இருக்கலாம். காட்டு வளம் அதிகமாகும் நிலைமை ஏற்பட்டால்தான் நாம் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியும். ஒவ்வொன்றாக, தனித்தனியாக, சொல்ல வேண்டுமென்றால் அரை மணி நேரம் ஆகும். ஆக, இங்கு சொன்ன யோசனைகளை எல்லாம் மனதில் வைத்துக் கொள்கிறோம். திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் ஒரு விஷயத்தை என்னிடம் சொன்னார்கள். அதைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ரப்பர் ப்ளாண்டேஷன் நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மூன்று ஆண்டுகள் போன பிறகுதான் இந்த ப்ளாண்டேஷனில் பலன் வரக்கூடும். ரப்பர் ப்ளாண்டேஷன் ஏரியாவில் உள்ள மரத்தைத்தான் படம் பிடித்து இப்புத்தகத்தில் போட்டிருக்கிறோம். சிறந்த ஆட்களை வைத்து இதைச் செய்யவேண்டு

[25th March 1965]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

மென்று யோசனை கூறினார்கள். அது நல்ல யோசனைதான். முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் கலந்து, செக்ரட்டரிஸைப் பார்த்து என்ன செய்ய முடியும் என்று பார்த்துச் செய்கிறேன். எல்லா இடங்களிலும் மரங்களை வைத்து வளர்க்க வேண்டும். ஹைப்ரீட் யூக்காலிப்டஸ்ஸில் மலைகளில் வைக்கும் ஜாதி, ப்ளெயின்சில் வைக்கும் ஜாதி என்று இருக்கின்றன. ப்ளெயின்சில் வைப்பதில் எண்ணை குறைவாக இருக்கும். விறகு தேவை என்ற முறையில் இதை ஏராளமாக வைக்கவேண்டும். அப்படி வைத்தால் பத்து பதின்மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு விறகுப் பிரச்சனை ஏற்படாத ஒரு நிலை ஏற்படும்.

சிங்கோனாவைப்பற்றி சொல்ல வேண்டுமென்றால் நிறையச் சொல்ல வேண்டும். முன்னால் அதாவது 'வார் டைமில்' க்வினைனுக்கு நிறைய டிமாண்ட் இருந்தது. 'Quinine at any cost' எவ்வளவு செலவானாலும் தேவை என்ற நிலைமை இருந்தது. அப்போது தான் இந்தப் பெரிய கட்டிடங்களைப் எல்லாம் கட்டினோம். பின்னால் தேவை சிறிதளவு குறைந்தது. இவ்வளவு செலவு செய்வது எதற்கு என்றும், புதிய மருந்துகள் எல்லாம் வந்த பின்னால் இது எதற்கு என்றும், கனம் கிருஷ்ண மூர்த்தி அவர்கள் கேட்டார்கள். ஆனால் இப்போது திரும்பவும் தேவை என்று சர்க்காரைப் பலர் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த தேவைகளை எல்லாம் பூர்த்தி செய்யும் போது இப்போது நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற நஷ்டங்கள் எல்லாம் சரியாகப் போய்விடும். இப்போது ஏற்பட்டிருப்பது பெரிய நஷ்டமொன்றுமில்லை என்பதை நமக்கு வரக்கூடிய தேவையைப் பார்த்தால் தெரியும். இன்னும் ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் சரியாகிவிடும் என்று நினைக்கிறேன். இதைப்பற்றி கூடுதலாகச் சொல்வதற்கு இப்போது நேரமில்லை. மேலும் இதற்கு பக்கபலமாக வரக்கூடிய என்னொன்று உபயோகப்படுத்தலாம். அதோடு கருத்துள்ள சிடைக்கிறது. இதிலிருந்து ஏராளமான சூடன் தயாரிக்கத் திட்டம் இருக்கிறது. சூடன் நிறைய சிடைப்பதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. நல்ல சூடன் சிடைக்கும்போது நல்ல வருவாய் ஏற்படும். இதெல்லாம் தான் நம்முடைய வருமானம் வருவதற்குரிய காரணங்கள். இதோடு முன்னால் இந்த இடங்களில் வந்து சினிமா படம் பிடிக்க வேண்டுமென்றால், 100 ரூபாய் என்று வைத்திருந்தார்கள். பின்னால் 200 ரூபாய் என்று வைத்திருந்தார்கள். இப்போது 500 ரூபாய் என்று போட்டிருக்கிறோம். இதிலிருந்து நல்ல வருமானம் சிடைக்கிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கதரைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கைத்தறியைப் போன்று தான் இதிலும் பல தொழிலாளர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த தொழில் என்று மட்டுமில்லாமல் விவசாயம் செய்கின்றவர்கள், மற்ற தொழில் பார்க்கின்றவர்கள், தங்களுக்கு சிடைக்கின்ற நேரத்தில் தகர் தூல் நூற்கிறார்கள். கிராமத்தில் சென்று பார்த்தால், பண்ணைகளுக்குச் செல்கின்றவர்கள், காலையில்

25th March 1965]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

விவசாய வேலையைப் பார்ப்பார்கள், மத்தியான வேளையில் அவை மணி நேரம் அல்லது ஒரு மணி நேரம் நிற்கிறார்கள். அவர்கள் இதில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற நேரத்திற்கு தகுந்தபடி அவர்களுக்கு வருவாய் கிடைக்கிறது. இதை ஒரு உப தொழிலாகவே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை ஒரு உப தொழிலாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று தான் மகாத்மாஜி அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏழை மக்களுக்கு இது ஒரு உப தொழிலாக இருக்கும் என்பதைத்தான் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல இடங்களிலும் தறிகள் போட்டு நல்ல முறையில் கதர் தொழில் நடந்து வருகிறது. சமீபத்தில் நான் பம்பாயில் நடந்த கமிஷன் கூட்டத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கு இந்த விஷயங்கள் எல்லாம் பேசப்பட்டன. இவையும் வருகின்ற 9-ம் தேதி தேபர்ஜி அவர்கள் இங்கே வரவிருக்கிறார்கள். அவர்களும் நானும் கோவைக்குச் சென்று புது மாதிரியான ராட்டைகளைப் பற்றி பார்க்கலாம் என்றிருக்கிறோம். புதுமாதிரியாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும் ராட்டை நல்ல பலனுள்ளதாக இருக்கிறது. அதாவது முன்பு இருந்ததில் 4 ஊசிகள், 5 ஊசிகள் என்றிருக்கும்போது, அதை கையால் சுற்றும்போது சிரமமாக இருந்தது. இப்போது இந்த புது சர்க்காவின் மூலமாக இந்த சிரமம் போய் விடும். 'ஆல் மெட்டல் சர்க்கா' என்ற புது சர்க்காவை எல்லா இடத்திலும் பரவ வைக்கவேண்டும். ஏதோ இது ஒருவருக்கு மட்டும் தான் கொடுக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். அப்படியொன்றுமில்லை. இதன் விலை கூட அதிகமாக இல்லை. 130 ரூபாய் முதல் 150 ரூபாய் என்று தான் இருக்கிறது. முன்பாகவே, இதில் கவனம் செலுத்தியவர்கள் தங்கள் கையிலிருந்து தாங்களாகவே 10 ஆயிரம், 15 ஆயிரம் போட்டு செலவு செய்து இதைத் தயாரித்தார்கள். இது இப்போது எக்ஸ்பெரிமென்டல் ஸ்டேஜில் தான் இருக்கிறது. இதை நன்றாகப் பார்த்த பின்னால் போர்டில் கொண்டு வந்து அதன் மூலமாக மக்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். இதன் மூலம் நபர் ஒன்றுக்கு முன்பு 8 அனா கிடைத்துக்கொண்டிருந்தவர்களுக்கு இனிமேல் 1 ரூபாய் 25 பைசா அல்லது ஒரு ரூபாய் 50 பைசா என்று கிடைக்கும் என்று தான் இதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படுகிறது. நம்மைப்பொறுத்தவரையில் நிச்சயமாக திரு. தேபர்ஜி வந்தபின்னால் இது சம்பந்தமாக வேண்டிய கவனம் செலுத்தப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும், காதிக்காக கவர்ன்மென்டிலிருந்து செலவிடப்படும் தொகையைக் கணக்கிட்டுப்பார்க்கும்போது, 13 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்பது தெரிந்த விஷயம். இது உபயோகமாகத் தான் செலவு செய்யப்படுகிறது. ஏதோ வீணாகச் செலவு செய்யப்படுகிறது என்று எண்ணவேண்டிய தேவையில்லை. கொடுக்கப்படுகிற இந்தத் தொகை அலுவலக செலவுகளுக்கும், தணிக்கை செய்வதற்கான செலவுகளுக்கும், பயிற்சி நிலையங்களுக்கும் ஆகும் செலவைத்தான் நாம் மான்யமாக கொடுக்கிறோம். ஆகவே ஏதோ நாம் வீணாகச் செலவு செய்கிறோம் என்று யாரும் எண்ண வேண்டிய தேவையில்லை. நான் சமீபத்தில் பம்பாயில் நடந்த கமிஷன் கூட்டத்திற்குச் சென்றிருந்த போது, சென்னையிலிருந்து வந்த

[25th March 1965]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

ருக்கின்றவன் என்ற முறையில் எனக்கு விசேஷமான மரியாதை கொடுத்தார்கள். பெரிய மரியாதை எல்லாம் நடந்தது, எனக்கே என்ன காரணம் என்று தெரியாது, எனக்கும் தேபர்ஜிக்கும் அவ்வளவாக பெரிய பழக்கம் ஒன்றுமில்லை. இதற்கு என்ன காரணம் என்று விசாரிக்கும் போது தெரிந்தது. அதாவது மற்ற ராஜ்யங்களை விட இந்த ராஜ்யத்தில் தான் காதித் திட்டம் நல்லமுறையில் செயல்பட்டுவருகிறது என்பதற்காகத்தான் என்பதைத் தெரிந்துகொண்ட போது அண்மையிலேயே எனக்கு மிகவும் பெருமையாக இருந்தது. அதிலும் நாமே சொல்லிக் கொள்ளாமல் மற்றவர்கள் சொல்லிக்கொள்ளும்போது நமக்கு இன்னும் அதிகமான ஊக்கத்தை அளிக்கின்ற வகையில் இருந்தது. இதிலிருந்தே நமது திட்டங்கள் எல்லாம் நல்லமுறையிலும் சிறந்த முறையிலும் நடக்கின்றன என்பதில் எந்தவிதமான சந்தேகத்திற்கும் இடமில்லை. அங்கங்கே சில கோளாறுகள் இருக்கலாம். அவற்றை நாம் கவனித்துத் திருத்திக்கொள்ளலாம். இந்தத்திட்டத்தை இந்த நாட்டில் ஆரம்பித்த போது மகாத்மாஜி அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளை மட்டும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மகாத்மாஜியைப்பற்றியும் அவர்கள் கூறினதைப்பற்றியும் யார் நினைக்காவிட்டாலும் இன்றைய தினம் அதனால் பலனடைந்திருக்கும் ஏழை மக்கள் நிச்சயமாக நினைத்துக்கொண்டதான் இருப்பார்கள். மகாத்மாஜி அவர்கள் சொன்னதாவது . . .

“ I appreciate the completely sincere faith in Khadi which has prompted the Madras Government to offer their resources on a scale without precedent for the rapid development of Khadi. ”

என்று கைப்பட எழுதியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆசி நமக்கு என் றென்றைக்கும் இருக்கிறது. கதர் என்பது இன்னார் தான் போட் லாம் என்பதில். எல்லோரும் போடலாம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட போடலாம். எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் போடலாம். கதர் கட்டுவதில் எந்த விதமான தவறும் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் ஏதோ கதர் கட்டுபவர்கள் தான் பல மோசமான காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இது கதர் கட்டுபவர்கள் மட்டும் தான் செய்கிறார்கள் என்றல்ல. அதைவிட இன்னும் பன்மடங்கு டெர்ரிலின் போடுகிறவர்களும் செய்கிறார்கள். இதை நான் உடனேயே பக்கத்தில் யாரிடத்திலோ சொன்னேன், கதர் போடுகிறவர்கள் செய்வதைப் போல் நான்கு மடங்கு டெர்ரிலின் போடுகின்றவர்களும் செய்கின்றார்கள்; ஆகவே கதர் போடுகின்றவர்கள் தான் என்று குறிப்பிடுவது சரியல்ல. இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு பேசினவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மான்யங்களின் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணைகளை எல்லாம் திரும் பப்பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, 13½ லட்சம் நஷ்டசட்டிக்காக கொடுக்கிறோம் என்றும், அதற்குப் போதிய அளவில் நமக்கு வருவாய் கிடைக்கும் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நமக்கு வரக்கூடிய வருவாய் விவரம் என்ன என்பதைத் தெரிவிக்கவேண்டுகிறேன்.

25th March 1965]

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: இதைப் பற்றிச் சொல்லப்போனால் விவரங்கள் எல்லாம் அதிகமாகப் போய்விடும் என்று தான் முன்பு சொல்லவில்லை. 1963-64-ல் 125 லட்சம் ரூபாய் பெறுமான கதர் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. 154 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டது. நடப்பு ஆண்டில் 130 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் என்றும், 160 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு விற்பனையாகும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. வரும் ஆண்டில் ரூ. 149 லட்சத்திற்கு உற்பத்திவரும் என்றும், ரூ. 162 லட்சத்திற்கு விற்பனையாகும் என்றும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

MR. DEPUTY SPEAKER: As the hon. Member who has moved the cut motion under Demand No. X is not in his seat, it is deemed to have been withdrawn.

The question is:—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,60,74,900 under Demand No. X—Administration of Justice.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is:—

“That the allotment of Rs. 27,39,700 under Demand No. XXI—Cinchona—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is:—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 27,39,700 under Demand No. XXI—Cinchona.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is:—

“That the allotment of Rs. 13,50,000 under Demand No. XXII—Khadi—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is:—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 13,50,000 under Demand No. XXII—Khadi.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is:—

“That the allotment of Rs. 1,24,16,600 under Demand No. XXXV—Forest Department—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is:—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,24,16,600 under Demand No. XXXV—Forest Department.”

[25th March 1965]

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is:—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 86,59,200 under Demand No. XLV—Capital Outlay on Forests.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

1-52
p.m.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

168. Notification issued with G.O. No. 2636, Health, dated 19th December 1964 amending the rules published with the late Local Self Government (Public Health) Department Notification No. 201, dated the 14th February 1928, at pages 59-66 of Part I-A of the Fort St. George Gazette, dated the 14th February 1928, as subsequently amended, the same having been previously published as required by sub-section (1) of section 11 of the Madras Nurses and Midwives Act, 1926. [Laid on the Table of the House under section 16 (2) of the Madras Nurses and Midwives Act, 1926 (Madras Act III of 1926).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

* 88. Review of the Progress made in Co-operative Development Schemes 1964-65 (Tamil).

89. Annual Financial Statement for 1965-66 and Supplementary Financial Statement for 1964-65 of the Madras State Electricity Board.

* Circulated to Members on 22nd March 1965.